

ئابدۇشۇكۇر مۇھەممەت ئىمىن

رۇبائىيات

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

0-78
www.ksars.com

ئابدۇشۇكۇر ەۋھامەت ئىمىن

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: نۇر مۇھەممەت ئېركى
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: جورى قادىر

رۇبائىيات

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت ئىمىن

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسى تارقىتىدۇ
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى
1981 - يىل 10 - ئاي 1 - نەشرى
1982 - يىل 3 - ئاي 1 - بېسىلمىشى

كىتاپ نومۇرى: M10264.6

باھاسى. 0.38 يۈەن

مۇندەرىجە

ياش ئالىمىنىڭ يېڭى ئەمگىكى (كىرىش سوز ۋە

1 تەتقىقات)

1. ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەھرى رەمەل شەكلىدە

4 5 يېزىلغان رۇبائىلار

2. ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەھرى ھىزەج (سالسىم)

1 1 7 شەكلىدە يېزىلغان رۇبائىلار

3. ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەھرى رىجىز شەكلىدە

1 7 7 يېزىلغان رۇبائىلار

4. ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەھرى رەمەل (مۇسەددىسى

1 8 1 مەھزۇپ) شەكلىدە يېزىلغان رۇبائىلار

5. ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەھرى ھىزەج (مۇسەددىسى

1 8 5 مەقسۇر) شەكلىدە يېزىلغان رۇبائىلار

6. ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەھرى ئەرىز شەكلىدە

1 9 3 يېزىلغان رۇبائىلار

7. ئارۇز ۋەزنىنىڭ باشقا بەھرىلىرى ۋە بارماق

1 9 7 ۋەزنىدە يېزىلغان رۇبائىلار

2 0 6 تەھرىرىنىڭ ئىزاھ ۋە ئىلاۋىسى

ياش ئالىمنىڭ ئەمگىگى

(كىرىش سوز ۋە تەتقىقات)

زامانىمىز يەنە شۇنىڭ بىلەن خاراكتىرلىقكى، ئۇ،
بوغۇلغان ئىلىم - پەنگە ئازاتلىق ۋە كەڭ - كۈشادىلىق ئېلىپ
كەلدى. بىزدە مەرىپەت ئۈچۈن بىر گۈللەش دەۋرى ئېچىلدى.

بىز يېزىش ساھەسىدىكىلەر مەمنۇن بولۇۋاتىمىز

دىيارىمىزدىكى ھەر مىللەت ئالىملىرى، ئەدىپ، شائىر -
لىرى، دوختۇر ۋە ھوكۇمالىرى ئۆز ئومىدە مەرىپەت ھاياتى -
نىڭ بۇنچىلىك ئەركىن بىر نەپەس ئالغان ۋاقتىنى بىرىنچى
قېتىم كورۇشتى. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ جاھانئۇمۇل ئەدىپلىرى
فەزادىسى، يۈسۈپ خاس ھاجىپ، مەھمۇت قەشقىرى، يۈك -
مەكى، لۈتپى، ناۋايى ۋە سەككاكىدىن تارتىپ خىرقىتى،
زەلىلى، نوبىتى، نىزارى، گۇمناڧ، غېرىبى، سەبۇرى، سايرامى،
موللا بىلال نازىم، ئابدۇقادىر ئارتۇشى، قۇتلۇق شىۋىقى،
تەجەللى، نىم شېھىت ۋە قاينام ئوركىشىگىچە بۈگۈن ئە -

دېمىيات دۇنياسىمىزغا يەنە يېڭىدىن تۈرلەيدى. ئۇلار ھازىر بىزدە بولۇۋاتقان ئىلىم - ھەكىمەت بەزىسىنىڭ تۈرىدە ئولا- تۇرۇشماقتا، بىز بىلەن بىللە مەنىۋى ھايات كەچۈرمەكتە. بىز بىلەن بىرگە كىتاپ يازماقتا، شېئىر ئېيتماقتا، ناخشا ئوقۇماقتا، مۇقام تارلىرىنى چەكمەكتە، ئەسەرلىرى ئەتمۇارلاپ بېسىلماقتا ۋە شەرھىلەنمەكتە.

بىز ئەدەبىياتىمىزدىكى كلاسسىك ئۇستازلارنىمىزنى تىلغا ئېلىش، ئۇلاردىن ئۆگىنىش، خەلقىمىزنىڭ ئەدەبىيات - مەدەنىيەت غەزنىمىنى ئېچىپ، ئۇنىڭدىكى دۇرى - جاۋاھىراتلاردىن پايدىلىنىپ، ھازىرقى سوتسىيالىستىك يېڭى ئەدەبىياتنى يورۇتۇش - پارىقىتىش، بۇنىڭ بىلەن بىر دەۋران ئەدەبىياتىنى، ئەدەبىياتچىنى ۋە ئەدەبىياتچىلىقنى قىزىتىۋېتىشكە ئىمكان تاپتۇق.

بۇ دىياردا بىز سانى ئاز مىللەتلەرگە مەتبۇئاتچىلىق، نەشرىياتچىلىق ۋە ئەدەبىياتچىلىق ساھەسىدە ھازىرقىدەك بېرىلۋاتقان ئەھمىيەتنى تارىخىمىزنىڭ كۆزى كۆرگەن ئەمەس. بېشى بېيجىڭدىكى "مىللەتلەر نەشرىياتىدىن ئايىغى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتىغا قەدەر 7 نەشرىيات قۇرۇلغان ۋە ئاز سانلىق مىللەتلەر تىلىدا كىتاپ نەشر قىلىشقا چۈشكەن بىر ھالەت مەيدانغا كەلدى. ھەر خىل ئەدەبىي ۋە ئىلمىي ژورنال قاتارلىق مۇددەتلىك مەجمۇئەلەر ئارقىمۇ ئارقا - ئەرە تارتىپ مەركە مەيدانغا چىقىشتى. ئەدەبىياتىمىزدىكى بۇ خىل ۋەزىيەتكە خەلقىنىڭ زوقلىنىپ:

"يېقىندا پالان گۇڭشى ئەدەبىياتى، پالان دادۇي ئەدەبىياتى چىقمىدىغان ئوخشايدۇ دېيىشكەنلىكىنى ئاڭلىدىم. بىزدە بىر قىسىم رەھبىرىي كادىرلار ئەدەبىياتچىدۇر، مەدەنىيەتچىدۇر. بۇ، ئەلنىڭ ئەدەبىياتى، مەدەنىيەتى ئۈچۈن چىرايلىق ۋە پايدىلىق ۋەزىيەت ئېلىپ كەلدى. بولەك جايلاردىكى مەنسەپ ئەھلى پىكاپ ھەۋىسى ۋە باغ سەيلىسى ئىشقىدا مەپتۇن ئىكەن، ھازىر، بىزدىكى رەئىسلەر، ۋالىلار ھەتتا ناھىيە، رايون شۇجىلىرى ئىشتىن سىرتقى چاغدا گېزىت-ژورناللارغا شېئىر، ھىكايە يېزىشماقتا. ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىدا ئەينى زاماندا بۇخارا پادىشاھلىرىدىن ئىمىر ئومەر خان شائىر كىشى بولۇپ، شېئىردە يەتكەن ئەھمىيەت بېرىشى ئارقىسىدا بۇ يەردە بىر مۇددەت ئەدەبىي ھايات جانلانغان ئىدى. پىرقەت، مۇقىسى، خىسە، لىمەت، گۈلخانى، شاۋكەت، ھەزىنى قاتارلىق شائىرلارنىڭ «باياز» - شېئىر توپلاملىرى شۇ چاغلاردا مەيدانغا چىققان. ھازىر بىزدە ئىلمىي، ئەدەبىي زەمىندىن كەلگەن بىر تۈر - كۈم رەھبىرىي ئادەملەر بۇ ئىشلارغا ئېتىۋار بەرگەچ، بۇ - گۈن نەشرىيات، ئەدەبىيات بۇلاقلىرى ھەرتەرەپتە قايناپ چىقىشتەك مەرىپەتنىڭ، شېئىرىيەتنىڭ ئالتۇن دەۋرى يۈز ئېچىۋاتىدۇ.

تېخى بىرقانچە يىل ئىلگىرىلا قەشقەر ھېيتكادا مۇنار - مۇنار كىتاپلار كۆيدۈرۈلۈپ، شەھەرگە بىرقانچە كۈن ئاسماندىن كىتاپ ئۇچقۇنلىرى ياققان ئەمەسمىدى؟! تېخى بىرقانچە يىل ئىلگىرىلا كلاسسىك شائىرلار -

نىڭ شېئىرلىرىنى تونۇشتۇرۇش، شەرھىلەپ بېسىش ئەمەس، ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىنى تۇتقان كىتاپخان ۋە ساتقان كىتاپ-پۇرۇش قامالغان ئەمەسمىدى؟

تېخى بىرقانچە يىل ئىلگىرىلا قىرائەتخانىلاردا ئو-قۇغۇدەك بىر ئەدەبىي كىتاپ، كىتاپخانىلاردا سېتىۋالغۇدەك بىر ئىلمىي رىسالە، گېزىت - ژورناللاردا بىرەر ئەزاسى سەل - پەل شېئىرغا ئوخشاپ قالغان بىر نەزمە يوق ئەمەس - مىدى؟

بۇ خىل مەدەنىيەت كىرىزىسى - شېئىرىيەتتە بەكلا چانغان ئىدى، شۇ چاغلاردىكى شېئىرلار توغرىسىدا خەلق ئىچىدە مۇنداق بىر نەزمە يېزىلغان:

ئوقۇپ نەزمەڭنى توت ئادەم، قىزىپ كەتتى پاراڭ شائىر،
ياشاڭدىن باشقا ھېچ گەپ يوق، پەقەت شۇ كار - كاراڭ شائىر.
ياشاڭدىن باشقا گەپلەرگە تىلى كەلمەس قاشاڭ شائىر،
ئېتىڭنى شۇ دەلىل بىرلە، قويۇپ قۇيرۇق ياشاڭ شائىر.

“مەدەنىيەت ئىنقىلاۋى” جەريانىدىكى مەھشەرگاھ - ياتىدا “جان بېقىش پەلسەپىسى” دىكى شائىرلارغا شېئىر - “ياشاڭ” دىن ئىبارەت بولماي مۇمكىن بولمىدى. زاماندىكى ئىسسىق - سوغاقنى تېزراق ھېس قىلغۇچى تېرىسى نېمىزىرەك شائىرلار “توھمەت قالىپىغى”نى كىيىپ، زامان بەركەردىسى بولۇپ قامالدى، يېزىش - مەتبۇئات ئىنسانى ۋىژدانى ھوقۇقىدىن مەھرۇم بولدى، بىر قىسىم ئەدىب، شائىرلارنى زامان ئىنكار

قىلغاندىن بەكرەك، ئۇلار زامانى ئىنكار قىلىپ، يازما -
لىق - جىمجىتلىق كۆرىشى بىلەن شۇغۇللاندى. شائىر -
لارنىڭ بىرسى بۇ كۈرەشنىڭ سەۋىيىسى مۇنداق ئۆتۈرگەن:

يازسام يازغۇدەك ماغدۇرىمىمۇ بار،
پۈتۈم پاتمايدۇ يۇلۇم شۇنچە تار...
بۇلۇل سايرىماس يۇق ئىكەن باھار،
يازسام داغدا مەن، يازمىساممۇ داغ.

ئۇ، ھەتتا ئەشۇنداق يىللاردا شائىر بولۇپ قالغان -
لىغىدىن ھەسرەت چەككەن:

ئەتراپىم قىلتاق، بىر توزاقتا مەن،
گويا گۆردىكى چوڭ سوراقتا مەن...
بولۇپتىمەن شائىر شۇنداق چاغدا مەن،
يازسام داغدا مەن، يازمىساممۇ داغ.

بۈگۈن ئەدىپ، شائىرلارغا بولغان ئۇنداق مۇناسىد -
ۋەت ئۈزگەردى، شائىرلار زامانغا بىردەك "نەۋ باھار"
دەپ ئات قويدى، جەمىيەت، 70 - يىللاردىكى قەۋرىستان -
لىقتەك جىمجىتلىققا چۈككەن ھالەتتىن قۇتۇلۇپ، «ئازات
زامان» ناخشىسى يەنە بەش قېتىمىنى ياڭراتماقتا.....

توپىنى قىزىتىدىغان سازچى بولغاندەك، زامانى قە -
زىتىدىغان ئەدىبىياتچى، سەنئەتچىسىدۇر. توي قانچە كاتتا

بولغان بىلەن ئەغمە - ناۋاسى بولمىسا، "گاچا توي" بولىدۇ. زامان قانچە ياخشى بولغان بىلەن، ئۇنىڭ شانۇ - شەۋكىتىنى نامايەن قىلىدىغان ئادەملىرى بولمىسا، ئىززەت - ھۆرمىتى بولمايدۇ. زامانىمىز ئەدىپ، شائىرلارغا ئوچۇق چىراي ئاچ - قاچ، ئۇنىڭ شائىرلىرى، ئۇنىڭ ئالىملىرى بۇرۇن ئۇنىڭغا يېپىشتى، ئۇنىڭ بىلەن بىللە كۈلۈشمەكتە. بۇ، جەمىيەتنىڭ ئىناۋىتى ئۈچۈن بەك ياخشى.

ھازىر، يازغۇچى، شائىرلارنىڭ ئومىسى باشلاندى. ئۇلار بالدۇرقىدەك يازغان نەرسىسىنى باسقۇچىدىن ئورۇندىن بېشى قاتمايدۇ، ئۇلارغا نەشرىياتلاردىن ئەسەر يېزىپ ئەۋە - تىش ھەققىدە تەكلىپ ۋە رەقلىرى كەلمەكتە.

بىزدە تۇنجى «رۇبائىيات» توپلىمى

ياش ئالىم، ياش پروفېسسور، ياش شائىر ئابدۇ - شۇكۇر مۇھەممەت ئىمىن يازغان قوللىنىۋاتقان ئەسەر - ئە - دىيىمىزدا باشلانغان مەسلىھەتچىلىك پەسلىنىڭ مەسلىھەتچىلىك پەسلىدىن بىرى. بۇ، ياش ئالىمنىڭ يېڭى باھارنى قۇتۇقلۇش يۈزى - سىدىن تەقدىم قىلغان - «ئۇيغۇر خەلق كلاسسىك مۇزىكىسى "ئون ئىككى مۇقام" ھەققىدە» ۋە «شىنجاڭنىڭ تاڭ دەۋ - رىدىكى ناخشا - ئۇسۇل سەنئىتى» قاتارلىق توپلىملىرىدىن كېيىن، يەنە بىر چوڭ توپلىمى.

بۇ، ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدە "رۇبائى" شەكلى ئەۋج ئالغاندىن كېيىن دەسلەپ ئوتتۇرىغا چىققان تۇنجى «رۇبائىيات» توپلىمى.

ئەگەر، ھازىرقى زامان ئەدەبىياتىمىزدا تۇنجى رومان
ئەدەبى قەيۇم تۇردى تەرىپىدىن يېزىلغان ئىكەن، ئەمدى
تۇنجى «رۇبائىيات» توپلىسى شائىر ئابدۇشۇكۇر مۇھەممەت
ئىمىن تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا چىققان بولدى.
يېقىندىن بۇيان، شېئىرىيىتىمىزدە رۇبائىياتچىلىق قە-
زىغىلى تۇردى، ئۇ، 30 - يىللاردىن بۇيان نەزەملىرىدە-
مىز ئارىسىدا ئانچە - مۇنچە ئۇچرايتتى. بىراق، ھازىر-
قىدەك ھەممە قەزىقىدىغان بىر شەكىل ئەمەس ئىدى. بۇ
قېتىم بىزدە رۇبائىلار رەسمىي توپلىمىنىڭ نەشر قىلىنىدە-
شى - شېئىرىيەتچىلىگىمىزدە بۇ شەكىلنى مۇجەسسەملەش-
تۇرىدۇ، ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنىڭ تەرەققىيات پەللىسىنى يەنە
بىر دەرىجە يۇقۇرى كۆتەرىدۇ.

“رۇبائى” دىگەن بۇ ئەرەبچە سۆزنىڭ لۇغەت مەنىدە -
سى - “توتلىك” دىمەك بولۇپ، ئادەتتە شېئىر شەكىللىرى
ئىچىدە توت مىسىرالىق قىلىپ يېزىلغان بىر كۇپلېت
شېئىرغا ئېيتىلىدۇ. بۇ، ئۇنىڭ شېئىر شەكلىگە قارىتا مەناسى.
“رۇبائى” نى مەزمۇنەن تەرىپىلىگەندە، بىر رۇبائى -
مۇستەقىل بىر شېئىر. رۇبائى - 10 - 20 كۇپلېت شېئىر
ئورنىغا خۇلاسە تەرىقىسىدە يېزىلغان بىر كۇپلېت شېئىر.
ئۇ، شۇنداق بىر كۇپلېت شېئىرىكى، ئۇنىڭدا بىرقانچە
كۇپلېت شېئىرنىڭ جەۋھىرى بايان قىلىنىدىغان بىر كۇپ-
لېت شېئىر. “رۇبائى” ئۆزىگە بېرىلگەن بىر كۇپلېتتا بىر
پۇتۇن پىكىر، بىر پۇتۇن ھىسسىياتنى ئىپادىلەپ بېرىدۇ
ۋە بېرەلمىشى لازىم. ئۇنداق قىلالامسا ئۇ، توت مىسىرالىق

قىلىپ يېزىلىشى بىلەن شەكلەن "رۇبائى"غا ئوخشىسىمۇ، مەزمۇنەن "رۇبائى" بولالمايدۇ.

"رۇبائى"غا قويۇلىدىغان تەلەپ، ئادەتتىكى شېئىر-لارغا قويۇلىدىغان تەلەپتىن يۇقۇرى، ئۇنىڭغا قويۇلىدىغان تەلەپ — ھەجىمى كىچىك، ۋەزنى ئېغىر بولۇش. مېتاللار ئىچىدە ئالتۇن شۇ خۇسۇسىيەتكە ئىگە. بۇ مەنىدىن ئېيتىپ - قاندا، "رۇبائى" ئەگەر ئۇ، مەزمۇنەن رۇبائى بولسا، ئۇنى "شېئىرلارنىڭ ئالتۇنى" ياكى "ئالتۇن شېئىر" دەپ ئاتاش مۇمكىن.

"رۇبائى" ھازىرغىچە كىلاسسىك شېئىرلاردا مە - لۇم بىر ۋەزىنىدە يېزىلىپ كەلگەن. رۇبائىياتچىلىقنىڭ پىشموالىرىدىن فارابى، ئىبنى سىنا ۋە ئومەر ھەيسامدىن تارتىپ نىزامى، ناۋايى، بابۇر ۋە فۇزۇلى شېئىرلىرىغىچە قارىساقمۇ ئەھۋال شۇنداق. بۇلاردىكى "رۇبائى" ۋەزنى تولاراق ئارۇز ۋەزىنىنىڭ:

"مەپۋۇلۇ / ماپا ئىلەن / ماپا ئىلتەن / پا"
(تام تامۇ / تىرام تىرام / تىرام تىرەۋام / تام)
شەكىلدە بولغان.

شائىرلىرىمىزدا "رۇبائى"نىڭ ۋەزنى مەسىلىسىدە پىكىر ئوخشىماسلىقى بار. بەزىلەر ئۇنىڭ كىلاسسىك ئەسەرلەردە يۇقۇرقىدەك بەلگىلىك بىر ۋەزىنىدە يېزىلىپ كەلگەنلىكىگە قاراپ، "رۇبائىنىڭ مەخسۇس ۋەزنى بار" دېسە، بەزىلەر: "ئۇنى 'غەزەل' گە ئوخشاش بەھرى رەمەل، بەھرى ھىجرەج قاتارلىق ئۇزۇن مىسرالىق ۋەز-

ئىدە يازغاندا، پىكىرنى ئىركىن، دىۋانلۇق بايان قىلغىلى بولمايدۇ" دېيىشىدۇ. بەزىلەر: "رۇبائى—قىسقا قۇرلۇق، خەلق قوشمىسى ۋەزىنىگە يېقىنراق بىر ۋەزىندە يېزىلغىنى ياخشى، بۇنىڭدا پىكىرنى بوغۇلماي ئازادە ئىپتىقلى، ئۇنى ئەستە ئاسان قالدۇرغىلى ۋە بىر قىسىم "ئەگەر، مەگەر" قاتارلىق كاۋاك چاممىسى ۋە مىسرا توشقۇزۇش سوزلىرىدىن قۇتۇلغىلى بولىدۇ" دېيىشىدۇ. يەنە بەزىلەر: رۇبائى—بىر كۈپلەپ شېئىردا بىر مەزمۇنى تولۇق ۋە كۈچلۈك ئىپادىلەپ بېرىدىغان شەكىل بولغاچ، بۇنىڭدا مىسرانى قىسقا قىلىشقا زورۇقتاندا پىكىر—ھىسسىياتنىڭ ئىپچىلمىسى ھەم مۇزىكىلىق جەھەتتىن دىگەندەك بولمايدۇ" دەيدۇ. بىراق شۇنداق دەۋاتقانلاردىن قىسقا مىسرادا يازغىنىنىڭ ۋەزىنىمۇ، ئۇزۇن مىسرادا يازغىنىنىڭ ۋەزىنىمۇ ئوزى ئېيتقان "رۇبائىنىڭ مەخسۇس ۋەزىنى" ئەمەس.

بىزنىڭ بۇ ھەقتىكى پىكىرىمىز باشقىچىرەك:

"رۇبائى"نىڭ ۋەزىنىدىكى ئىختىلاپ، بىزنىڭچە كۆپ تالاش—تارتىشقا ئەرزىمەيدۇ. بۇ، "رۇبائى"دىكى شەكىل مەسىلىسى. مەزمۇن—ھەر ۋاقىت شەكىلدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ. "رۇبائى"دا ئاساس قىلىدىغىنى—ئۇنىڭ مەزمۇنى، يەنى ئوتتۇرىغا كۆتىرىپ چىققان پىكىردۇر. بىر "رۇبائى"نى رۇبائى بولۇش—بولماسلىق مىزانغا سالغاندا، ئۇ—چەم—ئۇنىڭدىكى پىكىرنىڭ، ھىسسىياتنىڭ، مەنىنىڭ كۈچ—نىڭ رۇبائى بولۇشقا ياراش—يارماسلىقىدا. ئەگەر بىر رۇبائى—پىكىر تەرەپتىن رۇبائى بولالسا، ۋەزىنى

ئۇزۇن يېزىلامدۇ، قىسقا يېزىلامدۇ، بۇ چوڭ مەسىلە ئەمەس. ئەكسىچە، بىر رۇبائى ۋەزنى تەرەپتەن، قاپىيە تەرەپتەن ياخشى يېزىلغان بولۇپ، ئۇنىڭدا تۇتاملىق بىر پىكىر بولمىسا، ئۇنى "رۇبائى" دىگىلى بولمايدۇ.

شېئىر شەكلى — ساماۋى نەرسە ئەمەس. شۇنداقلا "رۇبائى ۋەزنى" مۇ ئاسماندىن چۈشكەن ئەمەس. ئۇ، ئۆزگەرمەس، راۋاجلانماس نەرسە ئەمەس. ئۇ، ئەۋەتتە "شائىر" ئاتالغان ئادەم قىلغان نەرسە. ئۇنىڭ ئۇنداق شەكلى ئۇل زاماندا قىلىنغان ئىكەن، مۇنداق شەكلى بۇل زاماندا قىلىنسا بولسۇن. مائاكوۋسكىدىن ئىلگىرى ئۇنداق چاچما شېئىر شەكلى يوق ئىدى. ئۇ، بۇ شەكىلنى ئوتتۇرىغا چىقارغاندىن كېيىن، ئادەملەر يارىتىپ يېزىپ، يارىتىپ ئوقۇشماقتا. سېنىڭ تامىغىڭ مايلىق، مەزەلىك بولسۇن، ئۇنى قانداق قاچىدا بەرسەڭ بەربىر ئىستېمال قىلىنىدۇ. مەزىسىز ئىكەن، ئۇنى گۆھەر قاچىدا بەرسەڭمۇ لاۋزىلىقى لاۋزا. ئەگەر تامىغىڭ تەملىك بولسۇن، قاچىڭمۇ گۈزەل بولسا، ئۇ نۇر ئۈستىگە نۇر...

قوللىرىڭدىكى «رۇبائىيات» ئاساسەن ئارزۇ ۋەزنىنىڭ ئۇزۇن مىسرىلىق شەكىللىرىدە يېزىلغان. بىزنىڭچە «رۇبائىيات» تىكى رۇبائىلار پىكىر ھىسسىياتى، مەزمۇن تىرەكلىكى تەرەپتەن ھەقىقەتەن "رۇبائى"لىق ئولچىمىزىگە توشقان.

مەزمۇنىدىكى جاۋاھىراتلار

1

قەھرىماننى ئانا يۇرت تۇققان

ئانا يۇرت — «ۋەتەن» تېمىسى ئۇلۇق تېما. شۇنداقلا كۆپ يېزىلغان تېما. دۇنياغا كەلگەن ھەر بىر يازغۇچىنىڭ ۋەتەن ھەققىدە بىرىنچە دەرىجىلىك ۋاپات بولغانى يوق. گەپ — بۇ تېمىنى بىرقەدەر ياخشىراق ھەل قىلىشتا، "يەنە دەسە يەنە شۇ" گەپلەردىن ھالقىپ ئۆتۈشتە، جان - جىگەردىن چىقىرىپ ئېيتىپ، جان - جىگەرگە تەسىر بېرىشتە، ئاپتور بۇ تېما ئۈستىدە بىر قاتار سەمىمىي، تەسىرلىك ۋە چوڭقۇر بەكمىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان.

قەھرىماننى ئانا يۇرت تۇققان، بۇنىڭدا يوق گۇمان، قەھرىمان بەرپا قىلغۇر ئۆز يۇرتىنى ساقلاپ ئامان..... تۇغسا باتۇرنى ۋەتەن، تۇققاي ۋەتەننى قەھرىمان، بىل ۋەتەن مۇردا ئەمەس — بى جانۇ، بى ئەرك، بى زۇۋان.

شائىر بۇ رۇبائىدا دەيدۇ: ۋەتەن بولغاچ قەھرىمان بولدى، قەھرىمان ۋەتەننىڭ مەھسۇلى. ئۆز نوۋىتىدە قەھرىمان ۋەتەنگە تەسىر كۆرسىتىدۇ: ئۇنىڭ ئازاتلىغى، ئامانلىغى ۋە تەرەققىسىنى تەمىن ئېتىشتە ئۆزىنىڭ ھەمچە - ھەربىرىنى، گېزى كەلسە ھاياتىنى ئايىمايدۇ. ۋەتەننى

قەھرىمان تۇققاي، دىگەن سوز ئازات بىر ۋەتەن — شۇ ۋەتەن پەرزەنتلىرىنىڭ قەھرىمانلىغىسىز دۇنياغا تۈرەلمەيدۇ، دۇنيادىمۇ تۇرالمايدۇ، دىگەن سوز، بىر ۋەتەن ئۆزىنىڭ قەھرىمانلىرى بولغاندا، ئەركىسىز، جانسىز، تىلىسىز نەرسىدىن ئازات نەرسىگە، جانلىق نەرسىگە ئايلىنىدۇ.

ئۇلۇق خاھىش بىلەن ئاقسۇن ئاياغنىڭ ئاستىغا قانم، كى تۇپراق ئاستىدا كۆرسەممۇ بەختىڭنى قەدىردانم. شەپەق ئاسمانىدا ھوردەك بەلەن ئاۋاز بىلەن ئۇچساڭ، نىچۇن كۈلمەس قۇچۇپ شەبنەم لەھەت ئۈستىدە رەيھانم.

شائىر بۇ رۇبائىسىدا ۋەتەن بىلەن مۇڭدېشىپ، ئىرادە بىلدۈرۈۋاتىدۇ: ئۇلۇق خاھىش يەنى ئازاتلىقنىڭ، تەرەققىياتنىڭ يولىدا قېنىم تۈگۈلىمۇ مەيلى، مەن سېنىڭ بەختىڭ ئۈچۈن قۇربان بولۇپ بەختىڭنى تۈپرىغىدا يات قاندا كۆرسەممۇ مەيلى. شائىر بۇ يەردە ۋەتەننىڭ شەپەق ئاسمانىدا ھوردەك ئۇچىدىغانلىغىغا يەنى ئۇنىڭ پارلاق كەلگۈسىگە چوڭقۇر ئىشىنىدۇ. دە، ۋەتەن شۇنداق چوڭ تەرەققىياتقا ئېرىشكەندە ئۆزىنىڭ قەۋرىسى ئۈستىدە ئۇنۇپ چىققان گۈللىرىنىڭ كۈلىدىغانلىغىنى ئالدىن تەسەۋۋۇر قىلىدۇ.

ساما چاپچىڭ، كۆرۈڭ خۇرشت، جامالىڭ قىيلىڭاھىمدۇر، لېۋىڭ زەر چەشمىدىن تامغان مەيىڭ ئابى ھاياتىمدۇر.

ۋەتەن شەيداسىمەن دائىم غەزەلخانىلىق مېنىڭ ئىشقىم،
خالايق رەھىمىتى — جەۋلان قىلارغا پەي قاناتىمدۇر.

شائىر بۇ رۇبائىدا ۋەتەننى بىر گۈزەل يار قىياپىتىدە
كۆز ئالدىغا كەلتۈرىدۇ. ئۇنىڭ چېچىنى ئاسمان، كۆزىنى
قۇياش، جامالىنى قىبلىگاھ، لىۋىدىن تامغان مەينى ئابى ھايات
دەيدۇ. بۇ يەردە بۇنداق ۋەتەننى مەھبۇب ئوبرازىدا مەد-
ھىمىلەش — شەخسكە بولغان مۇھەببەت بىلەن ۋەتەنگە
بولغان مۇھەببەتنىڭ سېلىشتۇرمىسىنى كۆرسىتىش ئۇچۇندۇر.
شائىر دىمەكچى بولىدۇ: سەن يارىڭنى چىرايلىق
دەيسەن، مېنىڭ ۋەتىنىم ماڭا ئاشۇنداق گۈزەل كۆرۈنىدۇ.
سەن قانداق چىرايلىقنىڭ شەيداسى بولساڭ بولۇۋەر، مەن
ۋەتەننىڭ شەيداسى. سەن ئۈزەڭنى كۈيلەپ غەزەل ئوقۇ-
ساڭ، مەن ۋەتەننىڭ غەزىلىنى ئوقۇيمەن، مېنىڭ بۇ يول-
دىكى پەرۋازىمنىڭ قاننىتى بولسا، خەلقىنىڭ ماڭا ئېيتىدىغان
رەھىمىتى. مەن بۇ رەھىمەتنى قانچە كۆپ ئالسام، شۇنچە
كۈچىيىمەن، شۇنچە ياخشى جەۋلان قىلىمەن. (قېنى قايت-
سى ئاشىقنىڭ مۇھەببىتى يۈكسەك؟)

سۇيۇپ ئوتسەم باھارنىڭ يامغۇرىدەك بۇ دىيارىمنى،
شەپقەتكە سەيلىتىپ كۆرسەم جۇلالىق لالزارىمنى.
ئېقىپ تاغ سۈيىدەك ھەر بىر گىياغا ئۈنچىلەر تاقسام،
پايانداز ئەيلىسەم باسقان ئىزىڭگە روزىڭارنىنى.

ئاپتونىڭ بۇ رۇباڭىدىكى ئارزۇسى نىمە دىگەن
چىرايلىق، نىمە دىگەن سەمىمىي. ئۇ ۋەتەننىڭ ھەممە
يېرىنى—ھەممە توپىسىنى سۇيۇۋېلىش ئارەمىغا يېتىۋېلىش
ئۈچۈن باھار ياغۇرى بولغىسى كېلىدۇ. ۋەتەننىڭ ئوت
چاقناپ كەتكەن گۈل - گۈلۈستىلىرىغا قاراپ سەيلى-تاماشا قىل-
لىش ئۈچۈن بۇلۇت ئۈستىدىكى شەپقە بولۇشنى ئارزۇ قىلىدۇ.
ئۇ، تاغ سۈيى بولۇپ ئېقىپ، ۋەتەننىڭ ھەر بىر يېشىل ئوت-
لاقلىرىنى ئارىلاپ ئۆتكۈسى، بۇ يەردىكى مايسا-گىيالارنىڭ
قۇلىغىغا ئۆزىنىڭ بىرلىيانت تامچىسىدىن ئۈنچە - مارجان
تاقاپ، ئۇنى ئەركىلىتىپ ئوتۇشنى ئويلايدۇ. ئۇ، بۇنىڭلىق
بىلەن يۇرگىدىكى ئوتىنى باسالمايدۇ - دە، "ياق، پۈتۈن
تىرىكچىلىگىنى سېنىڭ يولڭغا پايانداز قىلىپ سالاي، پۈتۈن
بار - يوقۇمنى سېنىڭ كويىڭدا تىكەي" دەپ ئاتەشنى ھېسسىيە -
ياتىغا تەسكىن بېرىدۇ. "روزىگارىنى يولڭغا پايانداز قىلاي"
دىگەن سۆز—ھەم نەپىس، ھەم كەسكىن بولۇپ، بۇنداق يۈرەك -
نىڭ تۇشتىدىن چىققان پىكىر دەل يۈرەكنىڭ تۇشتىغا تېگىدۇ.

2

ئۆز غېمىمىدۇر ئەل غېمى

شائىرنىڭ توۋەندىكى رۇباڭىدا تەپەككۈر ھەم
كەسكىن، ھەم قىزىق:

يۇزلىرىمىدۇر بەرگى گۈل، قان تامچىسىمىدۇر شەبىنىمى،
بىخەۋەرمەن ئوز غەمىمىدىن، ئوز غەمىمىدۇر ئەل غەمى.
بەنت ئېتىلىسە قاپتا غەملەر، بولسا ئەل غەمىدىن خالاس،
تەننى قاپ قىلسام، يىغىلسا خەلقارا غەملەر جېمى.

ئاپتونىڭ بۇ نۇقتىدىكى پىكرى، ئۇلۇغ مۇتەپەككەر
ناۋايىنىڭ پىكرى بىلەن بىر. ناۋايى يازىدۇ:

دېسە ئانىمىم جاھاندا ئادىمى،
يوق ئۇنىڭدا خەلق غەمىدىن غەمى.

شائىر ناۋايىنىڭ بۇ پىكرىنى ئوز رۇبائىسىدا بېيىد-
تىدۇ، شەرھىلەيدۇ، تەرلۈقلەيدۇ، ھەتتا شېئىرىيەتتىكى تەپەۋ-
ۋۇق (يۇقۇرى كۈتىرىش) ماھارىتى بىلەن كۈچەيتىدۇ.
ئاپتون شۇ رۇبائىدا ئۆزىنى گۈلنىڭ يوپۇرمىغىغا
ئوخشىتىپ، بۇ يوپۇرماقتىكى شەبەنىڭ ئاددى شەبىنىم
ئەمەس، بەلكى قان ئىكەنلىگى، يەنى ئۆزىدە كۈتىرىپ
قوپۇسىز دەرت-ئەلەم بارلىغى، لېكىن بۇ ھەقتە غەم
قىلمايدىغانلىغى، پەقەت غەمى — ئەلنىڭ غەمى ئىكەنلىگىنى
ئېيتىدۇ. ئۇ، دۇنيادىكى تۈگىمەس غەملەردىن ئىچى
پۇشۇپ ۋە زەردە بولۇپ، شۇ غەملەرنى بىر قاپقا سولاپ
قويۇپ، ئىنسانلارنى غەمىدىن قۇتقۇزۇشنى ئويلايدۇ. بۇ
ئارزۇنىڭ رىئالىققا ئايلىنىش-ئايلىنالماسلىغى، بۇ، نەچ-
چىنچى مەسىلە. بىراق، بۇ يەردە شائىرنىڭ خىيالى

ئىسىمى، پىكرى مۇتەۋەر. ھەتتا شائىر بۇ ھەقتە شۇنداق قىزىپ كېتىدۇكى، گويا ئۆزىنىڭ تېنىنى بىر قاپ قىلىپ، خەلقارا بارلىق غەنىنى شۇ "قاپ" قا قاچىلاپ تۈگىتىشنى، دىمەك دۇنيا ئىنسانلىرىنىڭ غەنىنى بىر ئۆزىلا تارتىپ ئايرىلىشىپ كېتىشنى خىيال قىلدۇ.
بۇ ھەقتە شائىر بابا رېھىم (مەشرەپ) مۇنداق دىگەن ئىدى:

"ئاسى - جاپى كويمىسۇن تەنھا دوزاققا مەن باراي"
(سىز بۇنى مەردانلىق دەمسىز، ئىنتېرناتسىئونالىق دەمسىز؟)

ئۇنىڭ تۆۋەندىكى رۇبائىسىدا ئاجايىپ نازۇك ھىس-سىيات، ئاجايىپ توغرا يۈرەك ئوتتۇرىغا قويۇلغان:
گەر خىيال قىلسام مۇشەققەت ئىچرە راھەت نازىنى،
ئەۋجى شاتلىقتىن سېزەرەمەن قايغۇنىڭ ئاۋازىنى.....
مەيلى راھەت، مەيلى كۈلپەت بولمىغان مىزان ماڭا،
ئەلگە شەيدالىق چالۇر چىن ئىپتىخارم سازىنى.

شائىر مۇشەققەت ئىچىدىمۇ راھەتنىڭ بويىنى ھىس قىلىدىغانلىقى، قانچە شاتلىق ئاشسا، ئۇنىڭدىن "قايغۇ"نىڭ تاۋۇشىنى سېزىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ئەلگە مۇئامىلە قىلىشتا ئاشۇ ئىشلارغا قاراپ، ئۇنداق ياكى مۇنداق خىيالدا بولمايدىغانلىقىنى ئەسكەرتىدۇ. ئۇ، بۇ يەردە، مېنىڭ ئىپتىخارم، شانۇ - شەۋكىتىمنىڭ سازىنى ماڭا دۇچكەلگەن ياخشى - يامان "تەقدىر" ئەمەس، مېنىڭ ئەسلى ئەلگە ھېرىسلىغىم ۋە يۈرگىسىدىكى ئىشتىياقم چىلىۋاتىدۇ، دەيدۇ.

بۇ بېشىغا "كۈن" چۈشكەندە ئەل دەپ "مەسكىن" بولىدىغان، قوڭغىغا ئىسسىق ئۆتكەندە، ئەلنى يادىدىن چىقىرىپ "مەلئۇن" بولىدىغان ئائىلەلىككە ئاپتورنىڭ بىر تەدبىرىسى بولۇش كېرەك.

گۈل ئېچىلماس بولمىسا گۈل بەرگىنىڭ ھىمايىسى، ھول - يېغىن بولماس مادار سۇنغاندا گۈلنىڭ پايمىسى..... گۈل گۈزەل بولغان بىلەن، مۇھتاج يوپۇرماقتا دىسەم، دىدى بۇلبۇل: "پىكىرىڭىز - ئىككى جاھان سەرمايىسى".

ئاپتورنىڭ مەزكۇر رۇبائىسىدىكى پەلسەپىۋى پىكىرى "شەخس" بىلەن "جامائەت" ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت مەسىلىسىنى شېئىر تىلى ئارقىلىق چۈشەندۈرۈپ، ئادەمنىڭ ئادەملىك تەرەققىياتىدا مۇھىتنىڭ - ئۆز چۆرىسىدىكى ئەل - جامائەتنىڭ زور تەسىرگە ئىگە ئىكەنلىكىنى ئاساسلايدۇ. شائىر بۇ نۇقتىدا روشەن جامائەتچىدۇر، ئۇ، لېبرال ئەمەس، سوتسىيالىدۇر.

دۇرۇس، جەمئىيەتمىز ئىدىئولوگىيىدە جەمئىيەتنىڭ شەخسكە تەسىرى، جەمئىيەت - شەخسنىڭ مۇرەببىيىسى ئىكەنلىكى يېڭى گەپ ئەمەس. ئۇ، دىيىملىگەن گەپ. بىراق شۇنى بۇ رۇبائىدا تەكىتلەشتىكى مەنتىق كۈچ ئالاھىدە.

رۇبائىنىڭ 1 - مىراسىدىكى "گۈل" ئوبرازى "شەخس"، "گۈل بەرگى" ئوبرازى ئەل - جامائەت ئوبرازى. سەن قانچە ياخشى كىشى بولۇپ كەت، - دەيدۇ ئاپ -

تور، — ئىشىنىڭ قانچە ياخشى بولغان بولسۇن،
بۇ، خەلقنىڭ مەدەتكارلىقى بىلەن بولغان. ھەرقانداق
كىشىنىڭ ھەرقانداق ياخشى بولغان ئىشىدا ئەلنىڭ، جاما-
ئەتنىڭ ھەسسىسى بار..... ئۇ، رۇبائىنىڭ 2 - مىراسىدا
بولسا، توۋەندىكى نۇقتىسىدە زەرنى ئالغا سۇرىدۇ: ئەگەر گۇا-
نىڭ پايىسى سۇنۇپ كەتسە، يەنى شەخس بوران - چاپقۇنغا
ئۇچراپ مۇز تەرلىك - چارسىزلىق ھالەتكە چۈشسە، ئۇ چاغدا
ئۇنىڭغا پالانى ئەرپاپ، پالانى تونۇش يار - يولەك بولالا-
مايدۇ. ئادەم ئوز تەقدىرى ئۈستىدە تايىنىدىغان ئىشەنچ-
لىك مەنبە — ئەل - جامائە تەتۈر.

ئاپتور 3 - مىراسدا — گۈل گۈزەل بولغان بىلەن
يوپۇرماقتا ئېھتىياجلىق، ئادەم قانچە يوغان بولۇپ كەتكەن
بىلەن ئەل - جامائەتكە ئېھتىياجلىق، دۇنيادا ھەممىدىن خەلق
بۇيۇك، شەخس ئاسمانغا چىققىچ كەتكەن بىلەن خەلق -
نىڭ ھىمايىسىدىن ئايرىلسا بىر تىمىگە ئەرزىمەيدۇ.....
دەيدۇ، ھەتتا بۇ پىكىرنى 4 - مىراسدا بۇلۇڭنىڭ
تەستىقىدىن ئۆتكۈزىدۇ:

بولمىسا قەلبىڭدە شام، تۇندە قالارسەن بى زىيا،
يانمىسا قەلبىڭدە بىر ئوت، نەزمە بولمايدۇ سىيا.
ئەلنى سەن كۈيلەپ، سېنى ئەل كۈيلەسە ئولمەس ئىشىڭ...
بەرق ئۇرار "ھەسەن - ھۈسەن" گۇيا بولۇپ ئاسماندا، يا.
مەزكۇر رۇبائى، ھەر بىر كىشى ئۈچۈن، خۇسۇسەن

ئەدەبىي شائىرلار ئۈچۈن "ئولمەس ئىش" يارىتىش توغرىسىدا مۇنداق بىر دەرس ئوتتۇرىغا چىقىدۇ:

يۈرۈڭدە ئەل ئىشقىنىڭ نۇرىدىن بىر يورۇقلۇق بولمىغان كىشى. دۇنيادا يولۇققان بوران - چاپقۇنلۇق پەيتەلمەردە گاڭگىراش قاراڭغۇلۇغىدا قالىدۇ. ئەگەر باغرىڭدا ئېلىڭنى سۈيىدىغان بىر مۇھەببەت ئوتى يوقكەن، قەلەمنى قانچە تۇتۇپ ئولتۇرساڭمۇ، ئالدىڭدىكى سىيا قۇر - قۇرمەزگە ئايلانمايدۇ. سەن ئەگەر "ئولمەس ئىش قىلاي" دەيدىغان بولساڭ، ئەلنى كۈيلە، سەن ئەلنى كۈيلىسەڭ. ئەل سېنى كۈيلەيدۇ - دە، بۇ، "ئولمەس ئىش" ياراتقان - لىقتۇر. دەرۋەقە، پەقەت ئۆزىنى كۈيلەش غېمىدىلا بولغان كىشىلەر تارىخ تەرىپىدىن تولىمۇ ئىلدام ئۇنتۇلىدۇ.

3

كارامەت كۆرسەتمەيمەن ئەھلى ئەمگەكتە
ۋەلى، راھىپ

شائىر "ئەل" دىگەندە، ئۇنى كىشىلەر ئاغزىدا رەسمىلىشىپ قالغان رەسمىيەت بويىچە ئېيتىمايدۇ. ئۇنىڭ رۇبائىلىرىدىكى "ئەل" ئابىستىراكت ئاتالغۇ ئەمەس، كۆز - كىرىت ئىبارىدۇر. ئۇ، ئۆزىنىڭ ئاغزى ۋە ئۆز شېئىرىنى ئوقۇغان ھەر بىر كىتاپخان ئارقىلىق:

كوزۇڭنى ئەيلىگىن روشەن، قۇياشنىڭ شەمى ئۈچكەندە
جاھانغا قاپ - قارا لەيلى گۈلنىڭ بەرگى چۈشكەندە...
چويۇن كوكسۇڭنى رۇس ئەيلەپ، كۈلۈشنى سەن غۇرۇر بىلىگىن،
چاپا تاغى چېچىپ تاش قەھرىنى باشىڭغا كۈچكەندە.

ئادەتتىكى چاغلاردا ھەممە كىشى كۈكرەك كېرىدۇ.
جەڭ تۈگىگەندە پالۋان كۆپ. گەپ - قۇياشنىڭ نۇرى
ئۈچكەن يەنى ھەقىقەت ئاسمىنى شۇملۇق بۇلۇتلىرى
قاپلاپ، يورۇقلۇق توسالغان چاغدا كوزنى چاپاق باستۇر -
ماي روشەن تۇتۇشتا! ۋۇجۇدۇڭنى مۇشەققەت تېغى باس -
قانچە، مەيدەڭنى كوتىرىپەرەك تۇرۇشتا...

مانا بۇ، قەھرىمانلىق، مانا بۇ، ئادەملىك غۇرۇرى،
مانا بۇ، مەرتلىك سىماسى!

دەلىڭ قايغۇغا چۈككەندە، غۇرۇرنىڭ كەپتىرى بولغىن،
خوشاللىق ئاشىپانمىڭدۇر، جېمىنىڭ كەپتىرى بولغىن!

شائىر مەزكۇر ئىككى مىسرادا قانداق چاغدا "غۇرۇر"
نىڭ، قايسى ۋاقىتتا "كەمتەرلىك" نىڭ لازىملىغىنى ئايرىپ
بېرىدۇ: بېشىڭغا مىسكىنلىك چۈشكەندە، روھىي ياقىتىن يانچە -
لىپ كەتمە، ۋىجدانى ياقىتىن ئولمە! ھەتتا يۈرگىڭنى تېخىمۇ
ئورە تۇت! ئادەتتىكى چاغلاردا، ئامما ئىچىدە ئۈزەڭنى
كەمتەر تۇتقى، بۇ ساڭا خوشاللىق كەلتۈرىدۇ.

بىزدە چىدام - غەيرەت، غۇرۇر، كەمتەرلىك ھەقىقەتدە
بىرقەدەر يېزىلغان بولسىمۇ، بىراق، بۇ توغرىدا «رۇبائىيات»
تىكى پىكىرلەردە لىرىك تەسەۋۋۇر ئىنچىكىرەك.

كەن دەۋر بىلەن — بىر ئىنقىلاپچى ئارىسىدىكى مۇناسىۋەت،
شۇنداقلا باشقا "كۈن" چۈشكەن ۋە كۆڭۈل قاينىغۇغا چۆك-
كەن ۋاقىت بىلەن بىر ئۆلچەملىك كىشىنىڭ ھىسسىياتى
ئارىسىدىكى مۇناسىۋەت مەسىلىلىرى ئارقىلىق چۈشەندۈرىدۇ.
مەسىلەن:

لالىزار تاغ باغرىغا سوغ قەھرىتان قار توكتى پەس،
كەلمىگى تەس كېيىنەكنىڭ گۈل كورۇشكە بىر نەپەس...
ئارچا-قارغاي خىسلىتى ئاشقاي زىمىستاندىن ئوتۇپ،
ئېچىلىشقاى نەۋ باھاردا مىڭ چىچەك قوزغاپ ھەۋەس.

سىز بۇ ھەقتە جانابى "دالوگ"نى ئىشقا سېلىپ
كورۇڭ:

— نىمە ئۈچۈن قىشتا باشقا دەرەخ يوپۇرماقلىرى يوق؟

— ئۇ سوغاققا بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ.

— نىمە ئۈچۈن ئارچا-قارغاي قەھرىتان قىشتە-ۋ

ياشىرىپ تۇرىدۇ؟

— ئۇ چىداملىق.

— قايسى قەھرىمان؟

— ئەلۋەتتە چىداشلىق بەرگىنى-دە!

ئادەم مۇختەلىپ، ئوزگىرىشچان زامانلارنىڭ ئوتىدا

كويۇپ، سۆيىدە ئاققاندىن كېيىن بىلىنىدۇ، ئۇنىڭ قەدرى-

قىممىتى رىيازەتكە چىداپ ئەھدىدە بەرقارار تۇرغاندىن
كېيىن ئاشىدۇ.....

تەكەببۇر، ھەسەتخور، تاماگەر بولما!

ئاپتور ئۆز رۇبائىلىرىدا كىشىلىك ئەخلاقى ئۈس-
تىدىمۇ خېلى كۆپ توختىغان. ئۇ، ئەخلاقنىڭ ياخشىلىرىنى
تاللىغاندا، ئادەمنىڭ كۆڭلى ياخشى بولۇشىنى، گۈزەل
قەلب ئىگىسى بولۇشىنى ئالدىنقى قاتارىغا قويسىدۇ، ئۇ
دەيدۇ:

گۈزەل قەلب چىن سائادەتتۇر، ئاكا كۈلپەتۇ راھەتتۇر.....
خۇنۇكلۇك بايسا قەلبىڭنى، ھەسەل ئىچىسىڭ نەلەز-
زەتتۇر؟!
گۈزەل قەلب - كائىنات گۇيا، پەرىزات مىسلى ئىدراك،
قىمىس،
ئىپار چاپچاق ئاكا دائىم، كۆڭۈل باغىغا ئادەتتۇر.

گەپ چۈشمىنىشلىك: ئادەمنىڭ يامان كۆڭلى ئۆزى
ئۇچۇنىمۇ زەھەر، ياخشى كۆڭلى ئۆزى ئۇچۇنىمۇ ھەسەل. گۈزەل
قەلب — ئۆزى ئۈچۈن سائادەت بولۇپلا قالماي، بولەك
ئادەم ئۇچۇنىمۇ سائادەت. ئۇ باغلار ئىچىدىكى شۇنداق
باغكى، باشقا كۆڭۈل باغلىرىغا ئىپار چاپچىدۇ. تارىختىكى
مۇنەۋۋەر مەرىپەتلىك زاتلار—قەلبى گۈزەللەردىن ئىبارەت
ئىدى، ئۇلارنىڭ گۈزەل قەلبى باشقا قەلبلەرگە ئىپار
چاچقان، ياخشى - ياماننى تونۇتقان ۋە سائادەت بېغىشلىغان
نەمەسمۇ؟!

شائىر توۋەندىكى رۇبائىسىدا تەكەببۇرلۇقنى مەنسىتمەيدۇ:

سەن تەكەببۇر ئەيلەمە ئەقلىم پاراسەت ئايى دەپ،
لەۋھەلەر ئاسما بويۇڭغا "نەزىملەر دەرگاھى" دەپ.
قانۇنى ئالەمنى سەن پىكىرىگە بەيئەت قىل دىسەڭ،
مەسخىرە ئەيلەر جاھان: بىر تۈپ قوناقنىڭ پايى دەپ.

شائىر مەزكۇر رۇبائىنىڭ 3، 4 - مىسرالىرىدا تەكەب-
بۇرغا دىيىمىدا بىرنى كۈلۈۋېتىپ ئېيتىدۇكى: سەن باشقىلارنى
مېنىڭ پىكىرىگە تەسلىم بولساڭ، مېنىڭ كەينىمدىن ئەگەش-
سەڭ بولاتتى دەۋاتىمەن، بىراق، باشقىلار سېنى ئۈنچىلىك
چوڭ بىرنىمە دەپ ھىساپلىمايدۇ.....

شائىر توۋەندىكى رۇبائىسى بىلەن تەكەببۇرغا ئۆز
ئىشىنىڭ خاراكتىرى ۋە ئاقىۋىتىنى كۆرسىتىپ، ئۇنى
بۇ ئىشتىن يېنىشقا مەسلىھەت بېرىدۇ:

تەكەببۇر قىلىمىغىن ھەرگىز سېنىڭدەك كۈرمىڭى ئۆتكەن...
بۇ كۈرمىڭلار تورە، يەيۇ، جاھان چەرقى داۋام ئەتكەن!
تەكەببۇرلۇق - كىشىلىك ئالتۇنغا مىسلى لاك سۇرتمەك،
تەكەببۇرلار ئەزەلدىن خاھىشنىڭ ئەكسىگە يەتكەن.

مەزكۇر رۇبائىدىكى 4 - مىسرا - تەكەببۇرلۇقنىڭ
ئاقىۋىتى توغرىسىدا ئاجايىپ جايىدا چىقىرىلغان يەكۈن.
تارىخنىڭ بىزگە كۆرسىتىپ كېلىۋاتقىنى شۇكى: كىمكى
غادايدى، ئۇنىڭ بېشى توۋەنلىدى.

غۇرۇر ئۇ، خىمىلىتى ئىنسان، ئۇنىڭ نۇر پەرقى سەنئەتتە،
خوشامەت ھەم خۇراپات ئۇخلىتار ئىنساننى غەپلەتتە...
تامباگەرلىك بىلەن قەقىئۇس بولۇشنى قىلغۇچە ئارمان،
جامائەت بىرلە لاچىنلىق ساماسىن ئوينا جۇرئەتتە.

ئاپتور ئاياقتا كېلىپ ئادەم خۇلقىدىكى گىدىيىش -
يېلىنىش، غۇرۇر، خوشامەت ۋە تامباگەرلىك، قىانائەت
قاتارلىق بىر بىرىگە تەتۇر قىلىقلارنى تەكشەشنى ئەسكەر -
تەدۇ، تەكەببۇر بولمايمەن دەپ، كىشىلەرگە ئورۇنلۇق -
ئورۇنسىز يېلىنىپ، ئىنسانلىق ئىززەتىگىنى يوقاتما، تامباگەر -
لىك بىلەن يۇقۇرغا ئومىلىشەشنى ئويلاپ سىقىملىشىش -
كۈرە، ئاددى ئادەملىك ئەركىنلىكى بىلەن لاچىندەك پەر -
ۋاز قىلىپ يۈرگەننىڭ ھوزۇرى چوڭ.

دۇنيادىكى ئەڭ پەس قىلىقمۇ ھەسەت (كۈرەمەسلىك)،
شائىرنىڭ ئۆز رۇبائىسىدا ئەڭ ئېغىر جازاغا ھۆكۈم قىل -
خان كىشىمۇ ھەسەتخور.

ئومۇر گۈلشەنلىرىڭ ئەۋەك، خەلقىنى داغا جا ئەتسەڭ،
كوڭۇل ئەينەكلىرىڭ روشەن، ئىلىمگە ئىلتىجا ئەتسەڭ،
سانادەت ئول سانادەتنى ئوتۇنمەك بىرلە بولغاي تەل...
سۇلايمان ئامىتنىڭ بەربات، ھەسەتنى مۇددى ئەتسەڭ.

ھەسەتخورنىڭ ھالاكەتلىك ئاقىۋىتى تارىختا ھازىر -
غىچە چوڭ - كىچىك ئىشلاردا يېڭى - يېڭى پاكىتلار بىلەن

ئىسپاتلىنىپ كەلمەكتە. ھەسەتخور بولدۇڭمۇ، — دەيدۇ شائىر
ئاشۇ رۇبائىدا، — تۈگەشتىڭ! چاپنىڭ تىزىڭدىن ئاشمايدۇ،
ھەتتا سۇلايمان پەيغەمبەردەك ئامەت كەلسەمۇ، ئاخىر دۇم
چۈشسەن!

6

ئىنسان ئۈچۈن ھەقىقىي زىننەت — ئىلىم

«رۇبائىيات» تەڭرى ھەر بىر رۇبائىنىڭ ئاستىدا
ئۇنىڭ بىلەن بىللە بىر قىزىل سىزنى بارىدۇ، بۇ قىزىل
سىزنى — مىسرالارغا بېكىتىلگەن ئىلىم - مەرىپەت، پەن - پەلسە -
پىگە مۇھەببەت مەزمۇنىدۇر. شائىرنىڭ بۇ ھەقتىكى ھىسسى -
ياتى يەنىمۇ كۈچلۈك.

زىننەتتى قەلبىدە يوقلار ئۈستىگە زىننەت تاقار،
ئىدىرگى كوزىدە يوقلار ئۇشبۇ "زىننەت" كە باقار.
ئىلىم - ئىرپان بىرلە ياۋلار پىتىنىسى — زىننەت ساڭا،
گۈلباھار زىبالىغىڭ، دانالىغىڭ دەريا ئاقار.....

ئاپتور شۇ رۇبائىدا دەيدۇ: بىر قىسىم ئىچى سەت
كىشىلەر تېشىنى زىننەتلىسە، كوزىدە ئىدراك يوق، كوزى
ئەقىلىسىز (ئادەم تونۇمايدىغان) كىشىلەر ئاشۇ قاپاق زىن -
نەتكە مەسخۇش بولىدۇ؛ بىزدە تېخى ئاشۇنداق بازار بار.....

سەن ھەقىقىي زىننەتنى بىلەمسەن؟ سەندە ئىلھۇ - ئىرپان بولسا،
يەنە كېلىپ دۈشمەنلەر ساڭا پىتىنە - پاسات قىلسا مانا
شۇنى ئۈزەڭگە زىننەت دەپ بىل!

ئىنسانغا بىلىمنىڭ زىننەت ئىكەنلىكى — مۇنازىرە تە -
لەپ قىلمايدىغان سۆز ئىدى. ئاپتور بۇ رۇبائىدا ئۇنىڭغا
يەنە بىر يېڭى جۈملىنى قوشقان: توغرا ئادەمگە دۈشمەننىڭ
پىتىنىسىمۇ زىننەت، دىگەن. بۇ يېڭى پىكىر، ئەڭ توغرا
باھا، ئىنچىكە تەپەككۇر ۋە مەردانە سۆز.

ئاپتور ئىلىم - مەرىپەت ئۈستىدە گەپ قىلغاندا، ھا -
زىرغىچە تولا دىيىلىپ شامال بولۇپ كەتكەن ئىبارىلەرنى
تەكرارلاپ ئولتۇرمايدۇ، ئۇ، بىز يېزىۋاتقان ئىلىم ئۇنداق
ياخشى، بۇنداق گۈزەل دىگەن ئۈگىتىچىلىك، ۋەز، نەسىيەتچى -
لىك ئۇسلۇبىدىن ھالقىپ، ئادەم تەسىرلەنگۈدەك، ئىبرەت
ئالغۇدەك ۋە ھەمىشە يادىدىن كەتسەكۈدەك بىر "ئوبراز"
نى سىزىپ كۆرسىتىدۇ: بۇ رۇبائىغا قاراڭ:

تۇرىدۇ قورقۇنچ سېلىپ، تەنھا ھەشەمەتلىك تېرەك،
شاخلىرى گويا دېۋە ئەلپازىدىن بېرىپ دېرەك.....
يۈزلىگەن شاپتۇل، ئاناردىن ئاشسىمۇ گەر ھەيۋىتى،
ئىچى پور بولغاچ ئوتۇندىن ئۈزگىگە بولماس كېرەك.

رۇبائىدىكى ھەشەمەتلىك تېرەك ئوبرازى — خۇددى ئى -
لىم، مەرىپەتسىز كىشىنىڭ تەقى - تۇرقى. شائىر بۇ تېرەكنىڭ
قالايمىقان شاخلىرىنى گويا پۇت - قوللىرىنى ھەرەك - سە -

رەڭ ئۇزاتقان دېۋىنىڭ غەلىتە ئەلپازىغا ئوخشىتىدۇ - دە،
ئۇنى سىز ئۆتەپ ئۆزى ئۇنىڭدىن ھەجۋى كۆلىدۇ. خۇ -
سۈسەن بۇ رۇبائىنىڭ 3، 4 - مىسرىلىرىدىكى مەرىپەتلىك
ئادەملەر ئوبرازى - شاپتۇل، ئانارلار بىلەن مەرىپەتسىز شەخس
ئوبرازى ھەشەمەتلىك تېرەكنىڭ سېلىشتۇرۇشى نىمە دېگەن
ھەقىقەت!

سېزەمسەن دېلىرىم! كەلدى باھار ئاۋازى ھەر ياندىن.
زامانەم مۇتەربى چالدى مۇقامىنى يېڭى دەۋراندىن.....
بەختنىڭ توزقۇشى ئاچتى جۇلالىق ھەسنى ھەيھات!
بىزەكلە كەڭ دىيارىڭنى دىگەندەك ئىلىم - ئىرپاندىن.

بۇ رۇبائى دەۋر قىياپىتىنى ئاجايىپ سەلتەنەتلىك
تەسۋىرلەپ، ئۇنىڭ ئەسىرلىشىش - زامانەۋىلىشىش خىزمەت -
تىنىڭ ئىلىم ساھەسىدىكى ۋەزىپىسىگە ھەدىمىزنى ئۆزى
تەرەپتىن تەنتەنىلىك ھالدا چاقىرىق قىلىدۇ، قېنى يەڭ
شېيلايلى، - دەيدۇ شائىر بۇ يەردە، - دىيارىمىزنى ئىل -
مۇ - ئىرپاندىن توزدەك بىزەكلەش پەيتى كەلدى!

ئاپتور ئىلىمىنى تولمۇ قەدىرلەيدۇ، بىزگە قەدىرلەش -
نى تاپىلايدۇ. نىمە بولسا بولسۇن، ئىلىملىككە ھۆرمەت قىل.
دۇنيانىڭ ئىشىغا ئولپاڭ ئەمەس ئىلىملىك بىلەن مۇئامىلە
قىل، ھەر بىر مەسىلىگە ئىلمى قارا، ئالەمدە ئىلمى
اشا دەيدۇ:

مەيلى سەن ھايات دەپ ئۈزەكتىن بەزلە،
مەيلى سەن ئولۇم دەپ ئىبادەت ئۈزلە.....
ھەق - ناھەق چىرىمىشىپ كەتكەن ئالەمدە،
ئىلىمنى قەدىرلەپ ھەق سۆزنى سۆزلە،
1

بەدىئىيەت ئۇرۇشكەلىرى

شېئىردىكى ئوخشىتىش ئادەمنى قايىل قىلىدۇ.
ئوخشىتىش (تەشنى) - شېئىرىيەتتىكى ئاساسىي ماھا-
رەت ۋاسىتىلەرنىڭ بىرى. ئەگەر بىر شائىر شېئىردا ئوخشى-
تىشقا ئۇستا ئىكەن، ئۇ، شېئىرغا ئۇستا دېگەن سۆز. شېئىر -
مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا ئوخشىتىش دېسەككۇر.

ئەتىز گۈل كۆيىنىڭ ئىچىرە قىزىلىگۈدەك چىرايىڭ بار،
كوزۇڭدە خۇش تەبەسسۇم، سۆزلىرىڭدە ئامۇ رايىڭ بار.
قارا چاپچىڭ ئەگەر تۈن بولسا، گۈل ھوسنىڭدە ئايىڭ بار،
بىراق، قەلبىڭدە كىملىرىگە سېنىڭ پىنھان سارايمىڭ بار.
شائىر بۇ رۇبائىنىڭ 1 - مىراسىدا يارىڭ كۆيىن-
گىنى ئەتىز گۈلگە، چىرايىمنى قىزىلىگۈلگە ئوخشىتىپ
ئۇنىڭ گۈيا ئاق كۈمۈش رۇمكىغا قىزىل ياقۇت مەي
قۇيغاندەك، گۈيا سۇبەي ئۇيۇقىغا شەپق قىزىللىقى رەڭ
بەرگەندەك رەڭدارلىقنى تەسۋىرلەيدۇ. 3 - مىراسىدا بول

سا، مەھبۇبىنىڭ قارا چېچىنى تۈندەك دىسە، ئۇنىڭ ھوس-
نىنى شۇ "تۈن"نى يورۇتۇپ تۇرىدىغان ئايغا تەمسىل قىل-
لىدۇ. بۇ كېيىنكى ئوخشىتىش — بالدۇرقىسىدىنمۇ ئېچىل-
رەك. شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئاق كىشىگە قارا كىيىم شۇنداق
يارىشىدۇ، قاراڭغۇ كېچىدە ئاينىڭ ھوسنى شۇنداق كور-
كەم بولۇپ كېتىدۇ. بىراق، ئۇنىڭدا ھەممىدىن مۇھىم
ئوخشىتىش — 4 - مىسرادا.

ئۈزەڭ شۇنداق كېلىشكەن، — دەيدۇ شائىر، — ۋە لې-
كىن قەلبىڭنىڭ كىيىلەرگە پىنھان سارىيىڭ بار؟ سېنىڭ
كوڭلۇڭدە مەندىن باشقا يەنە بىر كىشىگە ئورۇن بارمۇ
قانداق؟ شائىر بۇ يەردە مەھبۇبىنىڭ يەنە بىراۋنى ئوي-
لاشقا بېرىدىغان يۈرۈڭىدىكى جايىنى "پىنھان سارىيىڭ"
دىگەن، ئۇنى "پىنھان ساراي"غا ئوخشاتقان، شۇنىڭ
بىلەن شېئىرنىڭ بەدىئىيلىكى ئادەمنىڭ زوقى كەلگۈدەك
دەرىجىگە كۆتىرىلگەن.

ئۇل ئاينى ئاھ ئوقى بىرلە ئېتىپ، ئوۋ قىلىمىڭ تەستۇر،
چىرايى ئەرەش بىلەن، كۈرستە، بىراق قەلبى ھامان پەستۇر...
تولۇن ئاي جامىنى زىبا بىلىپ ئىچىمە ئۇنىڭدىن مەي
ئۇنىڭ نۇر شۇلىسىدىن لەززەت ئەپتۇرغان چاۋا خەستۇر.

شائىر بۇ يەردە ۋاپاسىمىز، ئۆزىمە كوڭۇل بىر "يار"
نىڭ ئوبرازىنى سېزىپ، ئۇنىڭ ساھىپىچاماللىقىنىڭ

دەرىجىسىنى ئەرەب بىلەن كۆرسىتىشكە ئىلگىز جايىغا ئوخ-
شاتىمىز، ئەمما كوڭلىنىڭ پەسىلىگىنى ئۆزگەرتىدۇ. بۇ
سەدا، گەرچە ئۇنىڭ چىرايى ئەرەبىنىڭ سەلىتىدۇر،
لىپ كوڭلى پالان نەرسىدەك پەس دېيىلىدۇ. ئىسمى
ئاتالمىغان بىر ئوخشىتىش يۈشۈرۈنغان. ئۇ، چىرايىنىڭ
دەرىجىسى قانچە ئىگىز بولسا كوڭلى شۇنچە پەس دە-
يىمەن ئوخشىتىلىدۇ.

بۇ رۇبائىدىكى ئوخشىتىشنىڭ تېخىمۇ بەلەن يېرى
3، 4 - مىسىرلاردا. ئاپتور شۇ مىسىرلاردا "ئۇنىڭ جا-
يا، ئۇ شۇنداق 'ئاي' كى ئۇنىڭ نۇر شولىسىدىن چاۋا-
خەسلىرىمۇ پايدىلىنىۋاتىدۇ" دەپ، رەقپ - كۈندەشلەرنى
"چاۋا"، "خەس" كە ئوخشاتقان.

شېرىدىكى بالاغت تېخىمۇ جايىدا

بالاغت — تەلەپكە يېتىش دېمەك بولۇپ،
شېرىيەتتە سوزنى ئەڭ يۇقۇرى پەللىگە يەتكۈزۈش ۋە
ئۆتكۈر قىلىپ ئېيتىش ماھارىتىدۇر. بىر شېرىنىڭ كۈچ-
مۇكەررىگى — بالاغىتى بىلەن ئۆلچىنىدۇ.

سېنىڭ ئوق - ياللىرىڭ قىلىدى تېنىمنى تۈزۈتۈپ ۋەيران،
شىپا قىلما تىۋىپ بەس! ئول بولۇپ قالسۇن ساداق ئورمان.
سېنىڭ ئەپسۇنلىرىڭ گۇيا قىلچەك تىلدى سىنەمنى،
يارامنى تىكىمە، قان دەرياسىدىن ئۇزسۇن كېمەڭ ھەريان.

بۇ رۇبائىدا ئاساسىي ماھارەت 2، 4 - مىسرالاردا.
ئاپتور بۇ يەردە تىۋىپقا خىمىتاپ قىلىپ: "ئىشقى
ئوقى كۆپ تېگىپ، ئوق قادىلىپ تۇرغان مەيدەمنى داۋا-
لايمەن دېمە، مەيلى شۇنداق سانسىز ئوقلاردىن كۆكرىگىم
ئوقلار ئورمىنى بولسۇن؛ يارغا خىمىتاپ قىلىپ: "سېنىڭ
ئەپسۇنلىرىڭنىڭ قىلچى تىلغان مەيدەمنىڭ يارىسىنى
تىكىمە، مەيلى ئۇنىڭ قان دەرياسىدىن كېمەڭ ئۇزسۇن"
دەيدۇ.

شائىر بۇ رۇبائىدا سوزنى بالاغتەكە كۆتىرىپ، ئىشقى
ئوقى تېگىشتىن مەيدىنىڭ "ئوق ئورمانلىقى"غا ئايلىنىشىنى،

يارنىڭ كوڭلىنى ئالاقزادە قىلىدىغان سوزدىن يارا بولغان
كوكسىدىن ئاققان قاننىڭ "كېمە ئۈزگۈدەك دەريا" ھاسىل
قىلىشىنى ئىپتىقان.

3

مۇھتەمىلات (تۇيۇق) ۋە سوز ئويۇن

«رۇبائىيات» تا شېئىرىيەت ماھارىتىدىن سوز ئويۇنى
كۆپ ئۇچىرايدۇ. بۇنىڭدا مۇھتەمىلات (تۇيۇق) ۋە
تەجىس (شەكىلداش سوزلەر) بىلەن يېزىلغان رۇبائىلار
كۆپ، كۆپ بولغاندىمۇ ئۇنىڭ دەرىجىدىن يۇقىرى
بولغانلىرى بار.

مۇھتەمىلات (تۇيۇق) — توپ مىسرىلىقتىن قىلىپ
يېزىلغان ۋە ئۇنىڭ 1، 2، 4- مىسرىلىرى بىر قاپىمىدە
كېلىدىغان (رۇبائىغا ئوخشاش) شېئىر بولۇپ، مەزكۇر
3 قۇردىكى قاپىمداش سوزنىڭ يېزىلىش شەكلى ئوخشاش،
ئەمما مەنىسى بۆلەك بولىدۇ.

لەئلىدىن جانىمغا ئوتلار ياقىلۇر،
قاشى قەددىمنى چاچادىن ياقىلۇر،
مەن ۋاپاسى ۋەدىسىدىن شادىمەن،
بۇ ئول ۋاپا بىلىمەمكى، قىلماس يا - قىلۇر.

(ناۋايى)

مەزكۇر شېئىردىكى 3 "ياقىلىق" نىڭ 3 خىل مەنىسى بار. بىرىنچىسى ئوت يېقىلىدۇ. ئىككىنچىسى ياچاق قىلىدۇ، ئۈچىنچىسى قىلمايدۇ، يا قىلىدۇ. شېئىرىيەتتە مۇنداق شەكىلداش كەلگەن سۆزلەر، مەنىسى باشقا بولغاچ، ئۇنىڭ ئۆزى قاپىيىلىك رول ئوينايدۇ. ئۇلارنىڭ يېنىغا يەنە قاپىيە كەلتۈرۈش تەلپ قىلىنمايدۇ (ئۇلار شەكىلداش سۆز بولسىمۇ، مەنىسى ئوخشاش بولمىغاچ، رادىپ - تەكرار سۆز قاتارىغا كىرمەيدۇ). بىراق، «رۇبائىيات» نىڭ ئاپتورى شېئىرىيەت سەنئىتىدە ئۇنىڭدىن بىر دەرىجە ھالقىپ ئۆتكەن:

ماكا قىسمەت ئىدى بىر سىر، ئۇنىڭ پالىنى ئەل ئاچتى،
ئادالەت زەر ئۇزۇككە كوز بولۇپ ياقۇت لەھەل ئاچتى،
خوشال خەندان ئېتەرمەن، زوق ئىتەر كۋاكەمگىمۇ بۇلبۇل،
كورۇڭ پەرھادغا شىرىن، گۈزەل رەڭگىن تۈگەل ئاچتى.

مەزكۇر رۇبائىنىڭ 1 - مىسراسىدىكى "ئاچتى" - پال كوردى، 2 - مىسراسىدىكى "ئاچتى" - زىننىتىنى ئاشۇردى، 3 - مىسراسىدىكى "ئاچتى" - يۈزىنى ئاچتى مەنىسىدە كەلتۈرۈلگەن. بۇ رۇبائىدىكى ئۈچ "ئاچتى" ئۈچ مەنىدە كەلگەچكە مۇھتە - مىلات (تۇيۇق) بولۇپ، ئىش ئۆز ئۆلچىمى بويىچە ئورۇنلە - نىپ بولغان ۋە ئۇلارنىڭ يېنىغا يەنە قاپىيىمۇ زورۇر ئەمەس ئىدى. ئاپتور بۇ يەردە شەكىلداش سۆزنىڭ يېنىغا ئەل، لەھەل، تۈگەل دېگەن قاپىيىلەرنى كەلتۈرۈپ، قوش قاپىيە - لىك رۇبائى، قوش قاپىيىلىك مۇھتە مىلات ياراتقان.

شائىر يەنە بىر قىسىم رۇبائىلارنى يەككە ۋە بەزد -
سىنى قوش تەجىنىس (شەكىلداش سوز) بىلەن يازغان.
تەجىنىس - يېزىلىش شەكلى ئوخشاش، مەنىسى
باشقا بولغان سوز بولۇپ، بۇ خىل سوزلەردىن پايدىلىنىپ
شېئىردا سوز ئويۇنى ياساش ۋە ماھارەت نامايىش قىلىش -
كلاسسىك ئەدەبىياتتا بىر خىل ئەنئەنە. شۇنداق
شېئىردىن بىر مىسال:

ئالا بولغان ئالا بولغاندىن ئارتۇق،
كومۇلگەن تەلمۇرۇپ تۇرغاندىن ئارتۇق.

مەزكۇر "مەسنەۋى" نىڭ 1 - مىراسىدىكى ئىككى "ئالا"
سوزى بىر خىل يېزىلغان، بىر خىل ئېيتىلغان بولسىمۇ،
ئەمما ھەر بىرىنىڭ مەنىسى بولەك: بىرىنچىسى "ئالا"
بولغان (يا ئاق، يا قارا ئەمەس)، ئىككىنچىسى بەرەس
بولغان (پىسى) مەنىسىدە كەلتۈرۈلگەن. شائىر بۇ شېئىردا
ئادەم بىر ئىشتا ئالا (يا ئوغرى ئەمەس، يا توغرى ئەمەس)
بولغاندىن پىسى بولغان ياخشىراق، بىر ئادەمنىڭ ئالدىدا
بى ھاجەت ئۈچۈن تەلمۇرۇپ تۇرغاندىن، ئولۇپ كوما -
گەن تۈزۈك دەيدۇ.
«رۇبائىيات» نىڭ ئاپتورى بەزى رۇبائىنى يەككە،
بەزىسىنى قوش تەجىنىس (شەكىلداش سوز) بىلەن يازغان.
يەككە تەجىنىسنىڭ مىسالى:

ئاڭلىغانىم بۇ گۈزەلنىڭ تۈت تەرەپتىن داڭقىنى،
شەنىگە ياققان ئىدىم ھەركۈندە ئىسرىق داڭقىنى.
.....
.....

بۇنىڭدا 1 - مىسرادىكى "داڭقىنى" سۆزى — "شۈە-
رىتىنى" دىگەن مەنىدە كەلسە، 2 - مىسرادىكى "داڭقىنى" —
ئىسرىق سالىدىغان "داڭقان" مەنىسىدە كەلگەن.
قوش تەجىسنىڭ مىسالى:

مۇھەببەت تويىغا سەۋزە تېنىمنى سەن قەلەم قىلدىڭ،
ساداقەت شەجىرىگە قاش - كىرىپىڭىنى سەن قەلەم قىلدىڭ.
لېۋىڭدە مەس قىلىپ جەڭگە ئىتەككىنى ئەلەم قىلدىڭ،
قىلىپ بەنت ئىشقى زىندانىڭ ئارا ئاخىر ئەلەم قىلدىڭ.

بۇنىڭدا 1 - مىسرادىكى "قەلەم" سۆزى "توغراش"،
2 - مىسرادىكى "قەلەم" سۆزى ئادەتتىكى قەلەم مەنىسىدە،
3 - مىسرادىكى "ئەلەم" سۆزى "بايراق"، 4 - مىسرادىكى
"ئەلەم" سۆزى "دەرت" مەنىسىدە.

«روايىيات» تا سۆز ئويۇنلىرىنىڭ باشقا خىللىرىمۇ
بار، بۇنىڭدا مەلۇم سۆزدىكى ھەرپلەرنى باش - ئايمىغىغا
يەڭگۈشلەش ياكى مەلۇم سۆزدىن بىرەر ھەرپنى ئېلىۋەت -
كەندە بىر خىل، قوشقاندا بىر خىل مەنا ئاڭلىتىدىغان تە -
پىشماق ياكى مۇئەمما (چىيىستان) خاراكتېردىكى شېئىرىيەت
سەنئىتى نامايەن قىلىنغان.

“قېپ”نى “پىق” قىلساڭ قوشۇپ باشىغا “رە”،
 بال قۇيار نەشتە، تۇتۇپ تۇرغان ھەرە.....
 تەسكىرى قىلساڭ ئۇنى باغىڭ خازان،
 ئەجدىدا بوپ تەۋرىگەي ھەتتا پىلە.

بۇ زۇبائىنى بىر ئوقۇش بىلەن يازغۇچىنىڭ نىمە دە-
 گەنلىكىنى چۈشىنىش تەس. بۇنى ئالدىرىماي ئاڭلاپ، بىر
 ئاز ئىدراك ئىشلەتكەندە، ئۇنىڭ مەزمۇنى ئاشكارا بولىدۇ.
 “قېپ” — ئىككى ھەرپ (ق، پ)، ق باشتا، پ
 ئايىغىدا، بۇ ھەرپلەرنى يۆتكەپ، “قېپ” نى “پىق” قە-
 لىپ كۆرەيلى، ئاندىن ئۇنىڭ بېشىغا “رە” ھەرپىنى قو-
 شايلى، “پىق” نىڭ بېشىغا “رە” نى قوشساق “رەپىق”
 بولىدۇ. بۇنداق بولغاندا، — دەيدۇ شائىر، — نەشتە تۈ-
 تۇپ تۇرىدىغان ھەرە ھەسەل بېرىدۇ. يەنى “رەقېپ”
 (دۈشمەن) “رەپىق” (دوست) قا ئايلىنىدۇ، “پىق” نى “قېپ”
 قىلىپ، بېشىغا “رە” نى قوشساق “رەپىق” “رەقېپ” قا ئۆز-
 گىرىدۇ. دە، ئاددىي پىلە قۇرۇتى ئەجدىداغا ئايلىنىپ
 يەنى دوستۇڭ دۈشمەنگە ئۆزگىرىپ يېتىشىغا بالا بولىدۇ.
 بۇ، بەزىدە بىر خىل مىڭە ئىشلىتىدىغان سۆز ھۇنرى.

ئۆتكۈر يۈمۈر ئىستىمك كۈلكە

دۇنيادا ھىچنەمىدىن قورقمىغان ئادەم زاڭلىق كۈلكىدىن قورقىدۇ دېيىشىدۇ. زۈلمەتلىك دەۋرلەرنى 10 يىل تىللاپ، ئۇنىڭ چاقىلىرىنى 100 شېئىر بىلەن پاش قىلغاندىن، بىزنىڭ ئاپتورىمىزدەك ئاساسىي مايماق يېرىگە قاراپ، خەلق بىللە كۈلگۈدەك بىر كۈلۈپ قويۇش كۇپايە. ئۇ، بۇ رۇبائىدا شۇنداق كۈلكىنى كۈلىدۇ:

چەرخنىڭ دەردى تولا ئاۋارىسىدىن ئورگىلەي!
خار ئېتەرگە بىگۇنانى، چارسىدىن ئورگىلەي!
پىشىۋارىم دەپ ئۇنى كوكسۇم قاناتسام، بىۋاپا،
مەي قۇيۇپ سۇنغان سۇنۇق جام- كاسەسىدىن ئورگىلەي!

ئاپتورنىڭ شېئىرىي تەرجىمىھالى

ئاپتورىمىز شائىر كىشى، شائىرنىڭ تەرجىمىھالى مېنىڭچە ئۆز شېئىرىي پائالىيىتىدۇر. شائىرلار — ئۆز تەرجىمىھال دەپتىرىنى، ئۆزىنىڭ كىملىكىنى ھەر كۈنى ئۆز ئاغزىدىكى نەزمىلىرىدە كۆتىرىپ يۈرىدىغان كىشىلەر. شائىرنىڭ شېئىرى — ئۆزى ھەققىدىكى ھۆججەت، ئىسپات

ۋە تەرجىمەھالىدۇر. شۇڭا ئۇنىڭ تەرجىمەھالىنى لىرىك شېئىرلىرىدىن ئاڭتۇرايلى.

بالىلىق ماڭا ئىستەك سەۋداسى بىلەن كەلمىش،
ياشلىق ماڭا مۇھەببەت بالاسى بىلەن كەلمىش،
شۇنچە، ئومۇر سۈيى ھايات غەۋغاسى بىلەن كەلمىش،
ئاھ، قېرىلىق يەنە قاينۇ سوغاسى بىلەن كەلمىش.

شائىرغا ئومۇر سۈيى شاۋقۇنسىز كەلمىگەن، ئۆزى
دېگەندەك، "ھايات غەۋغاسى بىلەن" كەلگەن، ئۇ نىمە
ئۈچۈن، شۇنداق بولغانلىغىنى ئۆزى مۇنداق ئېلان قىل-
مىدۇ:

كۆيۈپ چوڭ ئۆستىدە سەندەل تېنىم دەۋرانىنى
ئۆتكەزدىم،
كى، سەييات ئالدىدا بولغاچ ئىپارم دەشتۇ - چول
كەزدىم...
يىپەك بەرگەچكە بەنت بولدۇم قۇرۇتتەك مەن
غوزەك ئىچرە،
يېنىپ شامدەك ئادا بولغان گۈزەللىك مەنىسىم سەزدىم.

ئۇ، دەيدۇ: كىنىدىگە ئىپار بولغان كىيىك بىلەن
ئوۋچى ھەپلىشىدۇ. مەندە سەيياتنى قىزىقتۇرىدىغان بىر
ئەھۋال بولغاچ، ئۇ، مەن بىلەن ھەپلىشتى، ئۇ، ماڭا
ئاۋارە بولدى، مەن چول، دەشتتە سەرسان بولدۇم، ھۇنىرىم

يېپەك بېرىش تۇرۇقلۇق غوزەك ئىچىگە بەت بولدۇم،
يورۇق چاچىمەن دەپ شامدەك كويۇپ رىيازەت تارتتىم،
بىراق، بۇلارنىڭ ھەممىسى ماڭا گۈزەللىكنىڭ ماھىيىتىنى
چۈشەندۈردى.

ئاپتونىڭ ئىسمى كىتاپ بېشىدا يېزىقلىق، بىراق،
ئۇنىڭ بىلەن تونۇشمىغان كىشى قايسى ئابدۇشۈكۈر؟ دەپ
سورايدۇ. بىز ئۇنىڭغا دوپپا كىيىدۇرمەي، ھازىر خەلق
ئاتاۋاتقان ئېتىنى دەيمىز: داشۋى ئابدۇشۈكۈر.

بۇ، بىزنىڭچە، تاسادىپى نام ئەمەس. ئۇ، تارىخ-
نىڭ بەرگەن ئۇنۋانى، ئۇنىڭ پۈتۈن قەلبى خەلق ئۈچۈن
شەيدا بولغانىدەك، ئۇنىڭ پۈتۈن ھاياتى ئىاجۇ-مەرىپەت
بىلەن ھەمرا ئىدى. قىزىق ئىش: ئۇنىڭ ئىسمىمۇ داشۋى
كېلىپ ئۆلپەت بولغان. بۇ، نىمە دىگەن بەخت؟ بىر ئادەم-
نىڭ ئېتىمىغا يامان نەرسە ئەمەس، مەكتەپ، مەزەپ، پەت،
يەنە كېلىپ ئالى مەكتەپ، ئىاجۇ-ھەكىمەت تەبىئىتى قوشۇ-
لۇۋالسا..... بۇنى ئاتاپىن شۇنداق قىلىپ قۇراشتۇرغىلىمۇ
بولمايدۇ.....

تەبەككۈر ئاش-ئوزۇقى، جانانى-يارى،
كىتابى ئۆلپەت ھەم روزىغارى.
قەلەمنى گەر ئاڭا تۇلپار دىگەندە،
پىكىر جەۋلانغا قەغەز دىيارى.

ئابدۇشۈكۈر — گويا ئانىسىنىڭ قىزىسىدىن "ئىگە" ئورنىغا "ئىلىم" دەپ تۇغۇلدى. ئۇ، ئىلىم بوشۇقىمىدە چوڭ بولدى، ئىلىم سۈيىدە ئاقتى، ئىلىم ئوتىدا كويىدى، ئىلىم دوستلىرىنىڭ ھۆرمىتىگە ئىگە بولدى، ئىلىم دۈش-مەنلىرىنىڭ جازاسىغا يولۇقتى، ئۇ، دىيارىمىزدىكى زىيالىلارغا تېرمومېتىر بولۇپ قالىدىكى، قايسىمىز دەۋرىنىڭ ئىلىمۇ-ئىرپان بىلەن خۇشى يوقكەن، ئۇنىڭ بىلەن خۇشى يوق بولدى؛ قايسىمىز دەۋر ئىلىمۇ-ئىرپانغا ئەھمىيەت بېرىدىكەن، ئۇنىڭغا ئەھمىيەت بەردى، ئۇنى قەدىرلىدى.

زامانىمىز ئىلىمۇ-پەننى، ئىلىم ئەھلىنى قەدىرلەيدىغان بولغاچ، ئىلىم ئاشىغى ئابدۇشۈكۈر قەدىرلەندى؛ ئۇنىڭغا پروفېسسور دەپ ئىلمىي نام بېرىلدى.

قەدىرلەپ مەي كۈتەرگەن كۆرگىنىڭدە ئەھلى پىرقەتتى! جۇدۇن بۆلدۈرلىرى تاققان ئۇنىڭ بويىنىغا زۇمرەتتى. تېپىش تەس باغى پىردەۋىسى بىلەن شەھرى پەرىزاتتىن، بوران ئۇچقۇنلىرىدىن ھوسنى تاپقان مۇنچە زىننەتتى.

بۇ رۇبائى — ئۇنىڭ ھاياتىنىڭ تەرجىمىھالىدۇر. ئۇ، بۇ يەردە ئۆز ئوبرازىنى توغرا سىزغان: "بوران ئۇچقۇندىن لىرىدىن ھوسنى تاپقان" كىشى گەم-كۈتسىز ئۇنىڭ ئۆزى. ئابدۇشۈكۈرنىڭ تەرجىمىھالىدىكى ئالاھىدىلىكتىن بىرى سۆزى بىلەن ھەركىتىنىڭ بىرلىكىدۇر. ئۇنىڭ «رۇبائى»

يات» تا ئېيتقانلارنى ئوز سەرگۈزەشتىلەردىنى ئاساس قىلىدۇ ۋە ئوقۇپ- بىلىپ ئۆگەنگەنلەردىنى يەكۈنلەيدۇ. ئەگەر شا- ئىر — ئوزى خەلققە دەۋەت قىلغاندەك، ھاياتتا، خۇسۇ- سەن سىياسى ھاياتتا بىر يۈز بىلەن ياشىغان، بىر تىل بىلەن سۆزلىگەن ئىكەن، ئۇنىڭ سۆزىنى يۈز ھەسسە ئار- تۇق ئېزىز كۆرۈشكە بولىدۇ. چۈنكى ئۇنداق سۆز — ئاد- رويلىق سۆزدۇر. ئاپتورىمىز ئەينى زاماندا مۇنداق دىگەن ۋە دىگەن گېپىدە تۇرغان:

مۇشەققەت تاغى باشىدا، بىراق پەريادى ئەتمەسەن، كى، "ئىستىغپار" بىلەن ئىشرەت كۆرۈشنى يادى ئەتمەسەن، ھاياتىم نامەنى ئاش-كار ماڭا ئاردۇر سىرى پىنىھان، ئەچمەشكە شەربىتى ئامەت، قىسىپ كۆز جادى ئەتمەسەن.

ئەمدى ئۇ، مۇنداق دىمەكتە:
ئاشۇ ناكەس ئەپسۇسنى ئوقۇغان تەتۈر ئۇ كۈن،
نامەلىق ئىقرار بىلەن گۈم بولدى كۆپ يىللىق تۈگۈن.....
مەن قۇياشقا تەلەپپۇز كۈتكەن ئىدىم تاڭ لۈتپىنى،
ئورلىدى باشىمنى ئاسمانچە قىلىپ قەلبىمدە كۈن.

شۇنداق: بۈگۈن — ئۇنىڭ بېشى ئاسمانچە بولدى. ئۇنىڭ قەلبىدە كۈن ئورلىدى. ھازىر مۇشۇنداق سايىرىغىلى تۇردى:

نەۋ باھار بولدى ئېچىلدى بۇ ۋەتەن — بۇ گۈل يەنە،
سايىرماقتا گۈل ئۈچۈن شەيدا بولۇپ بۇلبۇل يەنە.

قىلدى جىلۋە، بىزدى تاڭ نۇرلىرى باغ ھوسىنى...
قايتىدىن كىردى ساداغا پەنجىگا مەرغۇل يەنە.

خاتىمە شۇلكى: بىر ئەلنىڭ روناق تېپىشىدىكى مۇ-
ھىم بىر ئامىل — ئوزۇننىڭ ئىقتىدارلىق ئادەملىرىنى سە-
زىش ۋە قەدەرلەشنى بىللەلىشىدىن ئىبارەت.

نۇر مەھمەت ئېركى

1981 - يىلى، ئىيۇل، قەشقەر

ئاروز ۋەزنىنىڭ بەھرى رەھەل شەكلىدە يېزىلغان رۇبائىلار

1

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

بۇ مەنىنى سۇندۇم سىز ئۇچۇن مەن ئىپتىدا،
زىننىمىز ھەم قەلبىمىز قىلغاچقا بىر خىل ئىقتىدا(1).
شۇنچە ھۆرمەت سىزگە ئىشنام، يۇ شاراپ ساقىمىدىن،
باغرىڭىزدا ئىرىگەن مەيدىن كىلۇر قالامىش سادا.

1

بۇ مەنىنى سۇندۇم سىز ئۇچۇن مەن ئىپتىدا،
زىننىمىز ھەم قەلبىمىز قىلغاچقا بىر خىل ئىقتىدا(1).
شۇنچە ھۆرمەت سىزگە ئىشنام، يۇ شاراپ ساقىمىدىن،
باغرىڭىزدا ئىرىگەن مەيدىن كىلۇر قالامىش سادا.

2

ئەدىن ئالىسۇن نەۋباھار زىننىتىنى ئۇ گۈل بولامىسا،
كىم يىتەر گۈل قەدرىگە شەرھىچى بۇلبۇل بولامىسا.
ئەشۇ بىر قەرنىدە(2) سىزگە كەلدى دۇچ ھەر خىل رەقىمىپ،
شۇنچە ياۋنى كىم يېگەر، قەلبىدە نۇر يول بولامىسا.

3

مەن گۈزەللىك ئاڭتۇرۇپ، رەسسام كەيى ئالەم ئارا،
 ھەمدە شىرىنلىقنى ئىزلەپ، كىيىنەك بولدۇم يانا.....
 تەلپۈنۈپ كۆيەشكە شاتلىقنى بولۇپ شائىر گويا،
 ئاقىۋەت بىلىدىم بۇلار - ئوتكۈنچى، نىسپى، بىۋاپا.

4

رۇمكىنى كوزئەينىڭى قىلدىم، ئېشىنىپ مەيخورھاۋا،
 چاچىملىق تۇرغان قەدەمدىن ئاڭتۇرۇپ بىر مەھلىقا. (3)
 غەرق ئىدىم زىھنىم ئارا، كوزۇمدە پەرھات ئەينىڭى،
 مەيدە كوردۇم ئەنە شىئىرىن! كەلسىدى ئەمما سادا.

5

بولمىسا قەلبىڭدە شام، تۇندە قالۇرسەن بىزى زىيا، (4)
 يانمىسا باغرىڭدا بىر ئوت، نەزەمنى بولمايدۇ نىمىا.....
 ئەلنى سەن كۆيەلەپ، سېنى ئەل كۆيەلسە ئوبەس ئىشەك،
 بەرق ئۇزار ھەسەن - ھۇسەن كىرىا بولۇپ ئاسماندا يان.

بىرپەرى كوردۇم سەھەر شەلپەر ئۇيۇقنىڭ قوينىدا،
 سايمىدىن زىننەت ياساپ، زۇمرەت ئېقىمىنىڭ بويىدا،
 ئايدىن ئالەم سىمىنىڭ زىبالىرىنىڭ چوغلۇق، بىراق،
 سالىما چاچى ئۆركىلەر قايسى ئۆزىنىڭ بويىدا؟

شۇنچە كۆركەم تاغۇ - دەريا ئۈستىدە قۇتلۇق ھاۋا،
 گۈل - گۈلۈستان، باغۇ - بوستان قوينىدا قايناق ناۋا،
 بۇ ھاياتنىڭ رەڭگىگە مەردانىلەر زىننەت بىرەر...
 بەختۇ - شەۋكەت تىز بۆكۈر دىللاردا يانسا ئوت - لاۋا.

مۇنتەزىرمەن قوي ماڭا، رۇخسار شارابى ساقىيا!
 جامى ئەينەكتە كورۇنسۇن شۇ گۈزەل شىرىن قىيا...
 بىر كورۇش بىرلە دىلىمنى قىلدى مەپتۇن جادوكوز...
 بەرمىدى تۇن ئۇيقۇسى ئۇ قىچقىرىپ بۇيۇلگىيا. (5)

9

كۈل ئەمەس، گەر بەرگىدە جۇش ئۇرمىسا خۇش بۇي ھاۋا،
يوق ئەمەن بۇلبۇل ئەمەس، گەر لەۋزىدە كەيپى ناۋا.
باتۇر ئەرمەس تەقدىرى، گەر كەلىمىسە مۈشكۈلگە دۇچ،
بولمىسا ئاي ۋە قۇياش، گۈمبەز بىلەن پەرقىمىز ساما. (6)

10

ئەگىدىم مېھرىڭ شېخىنى زوق بىلەن تاڭ ۋاقتىدا،
تەلپۈنۈپ باقتىم چىچەككە خۇددى كۈتكەندەك ئىدا. (7)
مايسىلار ئۈستىدە قاپتۇ تۇنكى سۈھبەتتىن ماكان،
ئاقىتى مەڭزىگە يېشىم، سىمىپ بولۇپ كوزدىن جۇدا.

11

قىسمىتى قامۇس ھاياتىڭ ھەر بېتى راھەت ماڭا؛
مەيلى قاينۇ، مەيلى شاتلىق كەلگىنى - ئامەت ماڭا.
بولسا گەر قەلبىڭدە ھىكمەت قىلغۇلۇق جۈتنى باھار،
بولمىسا قەلبىڭدە ھىكمەت، ئاممىتىم ئاپەت ماڭا.

12

ئىنتىزارمەن قۇي ماڭا، لەۋجامدىن مەي ساقىيا!
ئوت بولۇپ كويگەن يۈرەككە شەربىتى لەۋدۇر شىپا.
بىرقەدەر ئىچمەك بىلەن بولسام جۇنۇن (8) بىلىمەڭ گۇنا،
نە ئىلاج؟ تۇن ئۇيغىدىن كەچكىن دىسە، بۇلۇلگويا.

13

ئەرك ئۇچۇن جاندىن جۇدا بولماق شەرەپكە ئىپتىدا،
لەنتى كۈندۈر ياشاش بولماي خالايمىققا پىدا؛
ئوز ئويىنىڭ راھىتى ئالدارمۇ مەرتنىڭ قەلبىنى،
تېخى غۇربەت زەنجىرى تۇرسا غەرىپلار بويىنىدا.

14

خۇن پۇرۇش (9) بولدۇم ھامان، ئەي خۇن پەرەس جانان ساڭا،
مەي پۇرۇش (10) بولدۇڭ ھامان، بۇمەي پەرەس بولغان ماڭا.
گۈل يۈزۈڭ خۇشتارلىقى، خۇنىمىزغاڭ بولدى يۈزۈم،
قىلدىڭۇ بەخشەندە ئالەم بېھىساپ ئەپغان ماڭا؟

15

گوھەرۇ زۇمرەت ۋە ياقۇت جەم بولۇپ بىرقۇتىدا،
نۇرچىچىپ تۇرغان كەبى ئالماس پارىلداپ ئۆرتىدا...
جەم بولۇپ مەي ئىچىمگى دەنا ۋە رەنانىڭ ھوزۇر...
تۇرسادىل رىشتى نەھاجەت تاڭغىلى زەر پوتىدا. (11)

16

ئالمىلار شاخىدا كوردۇم مەن سېنى ئاي ئورنىدا،
ئايدا يوق مۇنچە چىراي، شەرىن سۇخەن (12) شاتۇتىدا،
كېمىنەك ئاشىقلىغى، سىنىچە ئەمەس گۈل ھوسنىگە،
زەۋقىمدۇر ئورتەنمىگى پەرۋانىنىڭ ئىشىق ئوتىدا؟

17

مىڭ تەشەككۈر، مەي قۇيۇپ سۇنغان ئېزىز ساقى ساڭا،
ئىشقىدىن مەندەك شېخى سۇنغان ئېزىز ساقى ساڭا،
رۇھىيەتتە قىلىمدى لوقمانمۇ ساقىچە پىكىر...
تۈرپە (13) جام - ئەسلى يۈرەك سۇنغان ئېزىز ساقى ساڭا.

18

تىغ تۇتۇپ سەن ئوۋغا چىقما، زۇلىمخارنىڭ (14) بولمىسا،
قەستىكار سىدىلىگە بارما، گەر تۇمارنىڭ بولمىسا...
تۆت قولۇڭدا شەرىپىتى تولىغان قەدەمنى ئەتمە،
مەيلى توك يەرگە ئىچىشكە دىلخۇمارنىڭ بولمىسا.

19

ھورى - غولمانلار كېلىپ، بولدى ئويۇم جەننەت گۇيا،
ئۇندا بار اوقمان، سۇلايمان، بىلىمس ھەم بۇلبۇل گۇيا ①
ھىكمىتى — دەئاغا ئۇستاز، ھوسنى — رەئا ئۇلگىسى،
بۇئىزىلەرگە دىلىمدىن شەرىپىتى قۇتلۇق گۇيا.

20

بىر قەدەر شەرىپىتى تۇتۇم ئىككى لەبىنىڭ جامىغا،
تەڭ كۈلۈپ قىلدى تەبەسسۇم، ساقىنىڭ ئىنئامىغا.
خۇش نەزەر سالسام بېغىمغا ھەممە گۈللەر مەئىندار،
ئىچىمگەن لەۋلەرمۇ تولدى سويگۇنىڭ ئىلھامىغا.

21

قوللىڭىزدا سايرىغان گوھەر غىجەك بۇلبۇل گىيا،
ناخشىڭىز ماھىر تىۋىپ، دىل رەنجىگە بەرگەي شىپا...
كۈلكىڭىز بولسا ئادالەتنىڭ زەپەر قۇچقان تېگى،
سوزىڭىزدە يادلىنار ئالەمدە ئۆتكەن ئەۋلاد...

22

ئىپتىخار قىلىدىم كورۇپ ئۇستازنى مەي داستاندا،
خۇددى كورگەندەك قۇياشنى تاڭ سەھەر ئاسماندا...
مەينى ھورمەتتىن تۇتۇپ كوردۇم قۇياش رەڭگى بىلەن،
مەندىكى رەڭگى خىجىللىق ئەكسىنى مەي جامىدا.

23

قارچۇغا كوزلۇك دىسەم، كوزۇڭ ئۇنىڭدىنمۇ قارا،
بىر كورۇپ مەستانىلىققا بولدى باشىم مۇپتالا.
مەن كوتەردىم بۇ قەدەمنى سويگۇنىڭ سىماسى (15) دەپ،
ئىچ! باھاسىز مەھسۇنم، گەر كەلسىمۇ مىڭ بىر بالا.

سۈرىتىڭىز بولسا مەبۇت (16)، مەن بولاي بىر شەيخ ئاغا،
ئېتىكاپتا (17) ئولتۇرۇپ سىزگە ئېگىلىگەندۇ سا...
چەرىڭىز نۇزادە دەريا، چېچىڭىز زەرباپ، قاما،
ھوسنىڭىزنىڭ شوئىلىمدىن كوزلىرىم بولدى خۇما.

ئىستىقامەت ئەيلىمەككە جامى دەس تۇتۇم مانا،
خەلىرىم سۈتتەك دىلىمگە بولدى بىر غەشلىك گۇنا،
مەن ساۋاپلىق ئىزلىبان مەيلەر كۈتەردىم تولدۇرۇپ،
قايغۇدىن بولماق خالاس شول دەم ساۋاپلىقتۇر ماڭا.

دىلىرىم ئاھۇ كوزۇڭ قىلدى ئەبەسسۇم بىر قىيا،
بولدى قەقۇستەك ئاۋازىڭ خەستە كوڭلۈمگە شىپا،
يۈزلىرىڭ باغۇ ئىرەم ②، كوز بىرلە قاشىڭ ئوق ۋە يا،
خۇش ئىپار چاچىڭ مېنى قىلدى جۇنۇنى مەھلىيا.

27

ئالما رەڭگىم زەپىران بولدى پىراق ئاپتۇندا،
گۈل سۈمەن قەددىم يۈكۈلدى ئىشتىياق گىرداۋىدا.
مەن سېنىڭ قوينۇڭنى قىلسام باغۇ - جەننەتتەك ماكان،
كۆيدۈرۈپ قىلدىڭ مېنى گۈل، ئوت تۈدۈرنىڭ تاۋىدا.

28

تۇتى قەددىڭ تەلپۈنۈپ نۇرغاچ يېنىمدا دائىما،
رام قىلىپ ئالدىڭ دىلىمنى ماگىت تاشتەك گۈيا.
نازۇ - كۈلكىدە سېنىڭ يۈزىڭ ئوماقلىق سۈلگىتى...
گۈل يۈزۈڭ بەختىم مېنىڭ باقسا يۈزۈمگە بىر قىيا.

29

ياپرىغىڭ يالقۇنۇ يا، ئەتلەش ساڭا يالقۇن گۈيا،
كېيىنەك توننى كىيىپ، بولدۇم بۇ ئوتقا ئاشىنا،
كېيىڭىڭنىڭ ئوقلىرىدىن كېيىدەك بولسا تېنىم،
بولمۇدۇڭ لەب ساقىمى، مەغرۇر قاقاقلاپ بىخۇپا.

30

مەيلى يامغۇر، جۇت - شەۋىرغان، مەيلى قار بولسۇن ھاۋا،
 قىشتا گۈلخان، يازدا پوتتان دىلدا كەيپى شوخ ناۋا...
 قىسمىتى ئادەمگە ھەر خىل، ئىقلىمى مەڭ بىر ساما،
 ئەۋج ئېتەر قەلىمىدە قەلىمىڭ تەھتىدىن كەلگەن سادا.

31

ئەي پەرى يۈزلۈك! ئەقىلىنىڭ تەڭپەڭلىكىنى بۇزدىلا،
 خۇددى چولپاندىكى ساما يۇلتۇزىدىن ئۇزدىلا،
 تاڭ بىلەن كۈلگەن چىچەكتەك گۈلى رەنا دەستىدىن،
 يا، بىلىپ - بىلمەي پېقىرنىڭ ئىلىكىگە تۇتۇزدىلا.

32

"قادىر ئاللا" ئوت ئەمەس، تۇپراقتا تەن قىلىسا يىنا،
 خۇددى ئوت كەتكەن بىنا دەك، مەن پىراققا مۇپتالا.
 گەرچە سۇ ئوتنى ئوچۇرسە، كۈزدە ياشمى ياغ پەقەت...
 كۈز يېشىم ئوت ئۈستىگە ئوتنى قوشۇپ بولدى بالا...

33

بىر پەرى كوردۇم قىيالىق شاقىراتما قاشىدا،
نەقىش ئەتكەندەك ئۇنىڭ جىسمىنى ياقۇت تاشىدا،
يۈزلىرى باغۇ ئىرەمدە ئەشۇ "ئولمەس ئالمىسى" ③،
بىر كورۇپ پەيدا قىلور شەيتاننى ھەركىم باشىدا.

34

گۈلپەرى ناز بىرلە ئەقلىم تەڭپۇڭىنى بۇزدىلا،
قاشلىرىنىڭ ياسىنى مىسكىنگە بەتلەپ سوزدىلا؛
ئوق تېگىپ ئاققان قىزىل قانىمنى سۇنسام رۇمكىدا،
رۇمكىنى ھەقسىز قولۇمغا قايتىدىن تۇتۇزدىلا.

35

كەلدى قاپساپ قاپ - قارا، قات - قات بۇلۇت ئاسمان ئارا،
يالىتىرار مىس نەيزىلەر قاپتال بىلەن ئايۋان ئارا،
ئىخ، جاھاننىڭ قىسمىتى... يازغايكى تارىخ ھەيىتى؛
ياغمىدى يامغۇر بىراق ئالەم يۇيۇندى قان ئارا.

چەرخى تۈگەندەك تېنىمگە سوقسىمۇ مەڭ بىر بالا،
تۇرسىمۇ تاش ئۈستىدە تاش پىرە ئويناپ شۇنچىلا...
ئو بىلەن چۈشكەن بېلىقنىڭ زارىدىن باغرىم يارا،
قىلدى كىم دەيمەن يانا، قاينامغا سىزنى مۇپتالا؟

تاڭا ئالدىم نامىڭىزنى سۈمرۈ قۇش سىماسىدا،
تاپىدىم ئۇندىن گۈزەلرەك نامنى سوز دەرگاسىدا.
ياممىشپ باققان بىلەن ئەژدار چىنارغا ئاقىۋەت،
كۈلدى غالىپ سۈمرۈ قۇش شۇم ئەژدىھا گۇمراسىدا.

نەزمىڭىز مەزمۇنى دەريا، تەشۋىرى كۆركەم يانا،
زەر قەلەمنىڭ ئات ئىزى باسقاچ يىراق يول شۇنچىلا.
بال - ھەسەلنىڭ تەمى شىرىن، خۇشبۇيى يەشكەي خۇمار،
ھەرىڭىز ئىلاھام ئېلىپ يۈرگەچ گۈزەل گۈلشەن ئارا...

39

ئىچ ۋىسال داستىخانەدا، مەينى خوشال ھالەت بىلىپ،
تۇرمىغا جان تەندە، مەي جامدا ھامان ئادەت بىلىپ.
گۈل قەدەھ قالغاي قۇرۇپ، سەرۋى بەدەن سۇنغاي سولۇپ،
قەدىرە نىسپى جاھاندا، ۋەسلىنى ئامەت بىلىپ!

40

سەن تەكەببۇر ئەيلىسە ئەقلىم پاراسەت ئايى دەپ،
لەۋھەلەر ئاسما بويۇڭغا، نەزەرسىلەر دەرگاھى دەپ،
قانۇنى ئالەمنى سەن پىكرىگە يەتتە (18) قىل دىسەڭ،
مەسخىرە ئەيلەر جاھان، بىر تۈپ قوناقنىڭ پايى دەپ!

41

تۇرمىغا بوستاندا چىم يوللار ھامان سىزنى كۈتۈپ،
چەرخى دەۋران بەزىم ئېتەر باغ ئۈستىگە قارلار توكۇپ،
كىم سانالايدۇ زىمىن تەھتەدە ياتقان تاج لىنى،
ئەنە تۇرماقتا مۇنارلار بويىچە قۇمغا چوڭۇپ.

جىگدە چاچتى چىچىگىدىن خۇش ئىپار بىھۇش قىلىپ،
سەنمۇ ئاقىتىڭ چاچلىرىڭغا لىنتەنى قىزغۇچ قىلىپ...
ئېتىڭنىڭ تۈزىدىمۇ ئۆز(19)، بويىڭنى تۈتى قۇش قىلىپ،
ئۆتكىنىڭدە تار كۆچمىدىن يوقلاپ ئۆتكىن خوش قىلىپ.

ئاي يۈزۈڭ مەي تەپتىدە گۇيا قىزىل لالە بولۇپ،
زەر سۇخەن زىبا لىۋىڭ شەربەتكە پىيالە بولۇپ،
قاينىسا سۈلكەت بىلەن ھوسنىڭدە شاتلىق، زەۋقى كەيپ؛
چۈشىدۇ كوكسۇمگە تۈزدەك، قامىتىڭ سايە بولۇپ.

سەن خىيال ئاسمانىغا چىقىتىڭ گۇيا ئايدەك تولۇپ،
مەرھابا! (20) دەپ مەي قۇيۇپ دىل جامىغا لىق تولدۇرۇپ.
سويگۈنىڭ مەسخۇشۇغى ئىزلەپ سېنى چىقىسام بۈگۈن،
ئىزىرىڭدا ئۇچرىدى رەيھان گۈلى غۇژمەك بولۇپ.

45

مەن — قاراڭغۇ تۇن ئىچىدىن پارلىدىم چولپان بولۇپ،
چاڭنىدىم گويىكى كۈندەك زەرسىمان نۇرغا تولۇپ؛
سۈبەدىن گۈگۈمىچە بىلىدىم جاھاننىڭ مەنىسىن،
ئۇ: كوپۇك، بۇزغۇن ۋە شوئلا، نۇر، چىچەك تۇرغان سولۇپ.

46

ئاق بېلىق ئويناپ يۇرۇپسىز، كوچىنى دەريا بىلىپ،
ھەممە خەقنىڭ كوزى سىزدە، بىر ئەجەپ دۇنيا بىلىپ...
سۇغا غەرق بولمايۇ كوردۇك، ھوسنىڭىزنى شوخ بېلىق،
يانداپ ئوتتەڭ بىزنى خۇددى سۇدىكى گىيا بىلىپ...

47

قولغا ئالدىم رۇمكىنى گۈلنارىڭىزگە ئوخشۇتۇپ،
مەيگە باقتىم لالىدەك رۇخسارىڭىزگە ئوخشۇتۇپ،
گەر تەۋەرۈك بولسا مەي داستانىدا گۈل ھوسنىڭىز،
ئايغا باقماق ئادىتىم دىدارىڭىزگە ئوخشۇتۇپ.

تاشلىدى كوركەم تەبىئەت شۇ كىچە يۈزدىن نىمىقاپ،
تولغان ئاي كۈزگى پىراقتا نۇر چاچار بىزگە قاراپ...
مەنمۇ مىنىدىم خوشناۋا ئوت سۈيگۈنىڭ تۇلپارىغا،
لەۋلىرىدىن يارنىڭ ئىچكەچكە گۈل رەڭلىك شاراپ.

بىر پەرى چىققى كورۇڭكىم باغچىدىن سەيلان قىلىپ،
كالىۋگۇمنى چىشلىدىم دىلدا ھەۋەس جەۋلان قىلىپ،
كەينىگە باقسام ئىپار بۇي چاچرىتىپ خۇشتار ئېتىپ،
توختىماي ئويناپ ئۇنىڭ ئەژدار چېچى لەرزىان قىلىپ.

شۇم خەۋەر يۇمران تېنىمنى ئورتىدى چاقماق بولۇپ،
باتمىدىم تۈنلەر بويى كويىگەن يىلاندىك تولاغۇنۇپ...
سەھنىدە تۇتى ئىدى، سەنئەتتە چولپان پارلىغان،
ياش چېچەكنى ئىخ ئەجەل، قىلدى غازاڭ بىۋاخ يۇلۇپ.

51

يىغىلىۋال سىڭلىم! كوزۇڭ ياشىدا يامغۇر ياغدۇرۇپ،
كوز يېشىڭ چۈشكەن زىمىن بولغاي چىمەن... تاڭ قالدۇرۇپ...
قونغىنىدا ناللىق سارنىڭغا شاتلىق بۇلىۋى،
مەي ئىچەرمىز ئولتۇرۇپ، نەزمى ئارا مەي ياندۇرۇپ.

52

بىر نىگار كوردۇم زىمىنى چېچى سۇپۇرەر يەلپۈنۈپ،
چاڭقىغان تۇپراقمۇ قاندى، خۇش ئىپارغا پۇركۇنۇپ...
بىر مىنۇت داڭگال بولۇشنى خالدىم پۇت ئاستىدا،
ئۇرسا كوكسىنى قەپەزگە تۇتى قۇشمۇ تەلپۈنۈپ...

53

چوڭ گۈلۈڭ گۈلزارىنى، مەن سەيلىتىپ بولدۇم كاۋاپ،
ئەتىرگۈلدىن قىس چېچىڭغا، تاڭ سەھەر يولغا قاراپ.
كوكرىڭنىڭ چوغلۇق گۈلىنىڭ تاكىچىسى قىلىسام تاۋاپ،
گۈل لىۋىڭدىن ئەي گۈزەل! تامغايدۇ مەس قىلغۇچ شاراپ؟

غۇنچە مەڭزىڭگە توكۇلسەم سۇبۇدە شەبنەم بولۇپ،
 گۈل يۈزۈڭ چاشكىدا ئاچساڭ تېخىمۇ كۆركەم بولۇپ،
 شامدا مەن بۇلپۇل بولۇپ، شاخىڭدا خەندەن ئەيلىسەم،
 تۇن بېسىپ تاڭ لۇتىنى كۈتسەڭكى بىز ھەمدەم بولۇپ.

سەن شاراپ قۇيدۇڭ شۇ كۈن قولۇڭغا پىيالى ئېلىپ،
 گۈل ئېچىپ باقتىڭ ماڭا ھوسنىۋىتى سەن لالە قىلىپ.
 نەچچە كۈن پىكىرو - خىيالدىن قايتىمىدىم ھالىمغا مەن،
 تۈنلىرى كىرىدىڭ چۈشۈمگە بىر گۈزەل سايە سېلىپ.

كۆرمۈدۈم، كۆرمەكچىمەن، يار ئۆتسە بۇندىن يول ئېلىپ،
 ئالدىغا چىقماقچىمەن جان رىشتىدىن ساز چېلىپ،
 قاپقارا چاچى ئۆنىڭ يەلپۇپ بىھۇش قىلغاي مېنى،
 كۆزلىرى ھەتتا ئوغرىلار دىلىنى، باغرىمنى يېرىپ.

57

ھىچقاچان گۈمبەزنى كۆك دەپ قۇش ئاڭا قاقىماس قانات،
تار قەپەزگە ئۇۋا سايماق ھەرقاچان بۇلبۇلغا يات.
بۇت بىلەن سۈرەت جاھاندا بولسىمۇ غايەت گۈزەل،
ۋەسلى چۈن ئورتەنسېمۇ دىل كۈتمىگەي ئۇندىن ئىجات.

58

ئاي يۈزىدىن ئىزلىمە نۇر، ئاي يۈزىدە بىر بۇلۇت...
بەرمە دىل گۈل رەڭ سەنەمگە، قەلبى يوق ئۇ، جىسمى بۇت.
ئۆلپەتلىك رەنا ئىكەن، جايلىك دىمەك باغۇ - ئىرمە،
سوھبەتلىك دانا بىلەن - تەختلىك سېنىڭ مەراجى قۇت. (21)

59

قىلما نابۇت تال ياغاچنى، نۇھنى ④ قۇتقازغان ياغاچ،
ئوتقا سالما سەرۋىنى سازىڭغا مۇڭ سالىغان ياغاچ.
يوق ياغاچتەك خار، ئېزىز ھەم ئوتتۇر كەمتەر، سۈپەت،
باغ - بىنا، خەت - مەرىپەتكە تۇنجى يول ئالغان ياغاچ.

چۈچىنى كۆرمەك ئۈچۈن تاقەت قىلالماستىن ئەگەر،
 باستۇرۇپ قويغان تۇخۇمدىن بىر توشۇك ئاچساڭ خەتەر.
 كائىناتتىن تا نەپەس سۇرمەككە ئوز قانۇنى بار،
 مەك سويۇنسەڭمۇ يۈزىن بىر خىلدا ئاچمايدۇ قەمەر.

“مەن قەلەندەر شاھىبەن، ئوردام قەلەندەر خانىدۇر،
 ئۇشبۇ ئوردام شەمەنگە دەۋران پەقەت پەرۋانىدۇر.
 قىلسا “ئەزرائىل” ⑤ مامات، قالمايدۇ ئەستە شاھمۇ ھەم،
 شەندىمىزگە “جىبرىئىل” تىكلەپ مۇنار ئاۋارىدۇر.

ئايىنى ئىزلەپ كۆككە باقىما، ئاي سېنىڭ يانىڭدىدۇر،
 گوھەر ئىزلەپ سۇغا كىرمە، گوھىرىڭ دانىڭدىدۇر...
 بەزىدە قاخشال گىيادىن سەن تاپۇرسەن چوڭ قۇۋۋەت،
 بول پەخەس: ئاغۇ - زەھەر گايىدا قەندانسىڭدىدۇر.

63

سوزلىرىڭدە بىرلەزدى (22) نازۇك تەبەسسۇم ئەكىلەر،
 لالىدەك مەڭزىڭدە كۈلسەڭ غۇنچە مەۋسۇم ئەكىلەر.
 بەختىيار كورسە كوزۇم، گەر كورمىسەم پىنھان خىيال—
 لەززەتى بىرلەن دىلىم تولغاندا كوكسۇم ئەكىلەر.

64

لايدا ياتسۇن، تاجدا تۇرسۇن گوھىرىڭ گوھەر بولۇر،
 پىرقەت، ھىجرەت، بەختۇ - ئامەت دىلىرىڭ دىلىەر بولۇر.
 كىيىمىڭ پەرۋانە بولماس ئوت ئارا كوكسىن ئۇرۇپ،
 تۇرسىمۇ مەدىرىستە باغلاق، كاج خەرىڭ كاج خەر بولۇر. ⑥

65

زەر شەپەق ئىنتامىدىن رەڭگىمۇ زەر - لالە بولۇر،
 ساقى بولسا كوزلىرىم، مەڭزىمۇ پىيالىە بولۇر...
 قۇت ئىدى ئەڭ زور. ۋىسال ئىلگىرى ماڭا قۇيسا شاراپ،
 شۇ ۋىسالغا يەتمىسەم ئىلھام ماڭا ناھە بولۇر.

تەل بىلەن زەخمە يىلگەن دىل، بى داۋادۇر بىر ئومۇر،
 بەربىر داڭگال تۇرۇر تارىخ ئۈچۈن ئاقساق تومۇر.
 قاپقارا رەڭلىك گۈھەرنى چاغلىما سەن قەدىرىسىز،
 كور، كارامەت گۈل - گۈلۈستان كورسىتىر قىشتا كومۇر.

سۇمۇرۇقۇڭ باشىڭدا بولساڭمۇ قاناتلىق شېىر ئۇچار،
 ئۇشبۇ پىرقەت دەشتى قىلماس كىمنى ھەركويغا دۇچار؟
 گەرچە زەر تاج ساھىبى بولساڭمۇ ئالەمدە ئېزىز،
 يەتسە مۇھتاجلىق ساڭا بولماق ئاسان بىردەمدە خار.

بىرپەرى كوردۇم ئۇنىڭ ھەر بارىمىنى دەرمان قىلۇر،
 ئوت كوزى كورگەن كىشىنى سۈيگۈگە پەرمان قىلۇر،
 فۇلچە مەڭزىگە قونۇشنى كىمپىنەك ئارمان قىلۇر،
 بىلىمىدىم گۈل تىرىمىنى ئاخىر دىلىمنى قان قىلۇر.

ۋەسلى يار كوردۇم ئۇنىڭ لەۋزىدە بال تامچىپ تۇرار
 كوكردىگىدە چوغ يۇرەك مەشئەل كەبى يالچىپ تۇرار
 كىپىنەك گۈل ھوسنىگە، ئوت قەلبىگە پەرۋانە گەر،
 ئىخنىيار ئەتسە ئاڭا كىرىپك ئوقىن سانچىپ تۇرار.

جادۇ كوز كۈلدى دىمە كۈلگەندە ئادەم ئولتۇرۇر،
 جاننى ئالماقتىن مۇقەددەم، سېنى بىر رەت كۈلدۈرۈر.
 بېشىدا سەلايى تاج، ئۈستىدە تەقۋالىق لىباس،
 ئىشتىمايى گەر تەقەززا ئەيلىسە، ئايەت ئورۇر.

بىلىمدىم ساچى ئۇنىڭ سۇمبۇلىمىدۇر، سۇمىرۇقىمىدۇر،
 قاشلىرى مىسران قىلىچ، كىرىپكىلىرى مىڭ ئوقىمىدۇر،
 بىر كورۇپ بولسام ئەسىر، قىلدى كاۋاپ ئىيتقان سوزى
 كورسىتىپ چوغ ھوسنىنى، بىر باقىمىغى تۇتۇقىمىدۇر.

ھوسنىڭىز گۈللەرگە شاھ، بەرگى ئۇنىڭ زەر ئۇنچىدۇر،
 بۇلبۇلۇڭ شەيدالىغى ھەرقانچە بولسا مەنچىدۇر.
 گۈلگە گۈل بەرگى بىلەن قىلدى تىكەننى كىم قوشۇق؟
 كور تېنىمىدە قان دېغى ھىچبىر تىكەنسىز غۇنچىدۇر.

ئاچچىساڭ گۈلزار يۈزۈڭ، ئالەم ئاڭا مۇھتاج بولۇر،
 گەرچە ئاچچىساڭ نۇر جامال، ھەتتا قۇياش گۈلتاج بولۇر.
 ئىزلىمىسەڭ چىن مەنىسىنى سەن گۈزەللىك، سۈيگۈنىڭ،
 قىممىتى چەرخى پەلەك ھەردەم ساڭا تىلماچ بولۇر.

زىننىتى قەلبىدە بوقلار، ئۈستىگە زىننەت تاقار،
 ئىدىرگى كوزىدە يوقلار، ئۈشۈ "زىننەت" كە باقار.
 ئىلمى - ئىرپان بىرلە ياۋلار پىتىنىسى زىننەت ساڭا،
 گۈلباھار زىبالىغىڭ، دەنالىغىڭ دەريا ئاقار.

دېلىرىم دىل بەرمىدى، تۇرسام ئاڭا مەن دىلخۇمار،
بىر كۈلۈپ تىل بەرمىدى، تاقىسام ئاڭا مەن تىلتۇمار.
لەيلىرىڭ شاھى جەھلىگە لېۋىدىن تىغ ئۇرۇپ،
ۋەدە ئالسام قورقىمەن شۇدەم يۈزۈمگە قان تامار.

باققا كىرسەم گۈل كورۇشكە، گۈلى رەنا ئولتۇرار،
چەرىسىدە بىر قۇياش، زېھنىدە رەنا ئولتۇرار.
باغدا بۇلبۇل قۇستى قان، نالە قىلىپ گۈل كەيپىدىن،
كۆزىدە ھەسرەت يېشى، لەبزىدە رەنا ئولتۇرار.

بىر قىيا ناز ئىشلىتىپ، قەلبىگە مەئنا قىلىشىڭىز،
زەپىرەڭ بەرگىنى (23) گۈلرەڭ بىرلە رەنا قىلىشىڭىز.
جىلۋە ئۇيەپ بەزىدە كىرۈ-تەمەننا قىلىشىڭىز،
تۈندە مەجنۇن، تاڭ سەھەر ئۇقلىنى دانا قىلىشىڭىز.

بولامسا شاخىڭدا بۇلبۇل سەرۋى قامەت مەنىسىز،
 كۆلىمىسە يېنىڭدا جانان، بەختۇ-ئامەت مەنىسىز.
 زەھىۋ-كارىڭنى ئەگەر ئەل بەختىگە بەخش ئەتمىسەڭ،
 ئوز غېمىڭ ئۈستىدە قىلغان ئىستىقامەت (24) مەنىسىز.

ئىھۇما! (25) ياشىم كورۇپ، جەۋلان ئېتىپ كەلگەيمۇ سىز،
 قۇشى قەقنۇس! نەزمىگە نامم قېتىپ كەلگەيمۇ سىز.
 كوزلىرىدىن ئۇرغىسا پونتان بولۇپ ئۈنچى زىيا،
 زەر خېرىدارى بولۇپ، ئاندىن يېتىپ كەلگەيمۇ سىز؟

چاقىمسا شەلپەر شەپقەت سەھنىدە گۈل ھوسنىڭىز،
 مەس بولۇپ يەرگە يىقىلسام ئاغرىماسىمۇ كوكسىڭىز؟
 خۇددى قەقنۇس كەپتۇ دەپ، بولسام بۈگۈن ھەيران يەنە،
 مەھىيالىقى غارىغا ئىرغىتى نازۇك كۈلكىڭىز.

81

سۇپ - سۇزۇك رۇمكا بەئەينى بىغۇبار پاك قەلبىڭىز،
قىمپ - قىزىل شەرىپەت سىمىسى بىزگە ئوتتەك مەھرېڭىز.
بۇ ۋاقىت توپاندا دوستلۇق ئېزىز نوھتىمىز ھەم،
قەستۇ - بوھتان دولقۇنىدا چوققىدەك تۇرغان ئىگىز.

82

سەھنىدە ئوينايدى ئىلھام بەخىشتەر خۇش سازىڭىز،
بىرئوماق ئاڭلاندى ھەيھات، ئۇ — ئېزىز ئاۋازىڭىز.
گەرچە سۇمرۇققا قولىنى سۇنسىمۇ ناكەس تالاي،
بىزگە مەلۇمدۇر مۇرەككەپ دەۋرىدە پەرۋازىڭىز.

83

چوڭ دىلىم ئەينەك، ئۇنىڭدا ئەكسىيەتەر گۈل ھوسنىڭىز،
بىر ئىپار قاپ، بۇي چېچىپ تۇرغان چەنئاز قوينىڭىز،
ئىشقىڭىز زىندانغا گەر بەنت بولۇپ تۇرسام يانا،
كام بىلىپ، تەنگە ئورالدى چاچتا ئەشكەن شوپىنىڭىز.

لالىزار تاغ باغرىغا سوغ قەھرىتان قار توكتى پەس،
 كەلمىگى تەس كىيىنەكنىڭ گۈل كورۇشكە بىر نەپەس.
 ئارچا، قارىغاي خىسلىتى ئاشقاي زىمىستاندىن ئوتۇپ،
 ئېچلىشقاى نەۋ باھاردا مىڭ چېچەك قوزغاپ ھەۋەس.

سۇمرۇغۇم بارما چىۋىنىگە، كەيسىمۇ شاھلىق لىباس،
 شەپقەتتىن يار - يولەك كۈتمەك ئەمەس ۋىژدانغا خاس.
 ئىچمە سۇ "ئولمەس بۇلاق" تىن گەر ئۇنى سورىسا پاقا،
 ئومرى نوھدەك (26) تەلمۇرۇش مەرتلىك شاراپقا پايلىماس.

كەتمىسە سۇمرۇق جاھاندىن لاپ ئۇرالماتتى خوراز،
 قولسا ژىلۇن چىۋىن ئۈستىدە باتۇر دەپ قىقاس —
 سالمىغى ئادەت جاھان مەغرۇرنىڭ پەيلىگە خاس...
 بىلىمدىم قالغايكى ئاخىر قولغا كىمىنىڭ مىراس.

بولدى پىنھان ئەمدى بار، گوگۇمغا غەرق بولدى قۇياش،
 زەپىران مەگۈزىمگە كوزدىن خۇددى يۇلتۇز ئاقتى ياش.
 جەزب(27) ئېتىپ تۇرغان بىلەن سۇمبۇل چېچى بۇخە ستىنى،
 بىر كورۇندى ئاچمىدى ئىككىنچى دىدار باغرى تاش.

ئالما رەڭ مەگۈزىدىكى زىننەتلىرىڭ شۇنچە ئۇماق،
 لەۋلىرىڭ رەڭگى گىلاس، باقسام چىشىڭ قەنتىنىمۇ ئاق.
 گەر مۇھەببەت ھاكىمى قۇرسا شىپاخاند ساڭا،
 بار ۋۇجۇدۇمنى ئاتاپ قويسام بولۇشقا بىر قوناق.(28)

ئارىزۇلۇق تويىڭىزغا بارمىساممۇ مەن بىراق،
 چومدى قەلبىم سىز بىلەن شاتلىققا تەڭ چومگەن سىياق.
 تۈلپىرىم ئوخچۇپ تۇرار ئوغلاق ئېلىشقا ھەر قاچان،
 گەرچە مەن چوڭ بەيگىدىن تۇرساممۇ يۈز يولچە يىراق.

بىر ناۋايى، بىر نىزامى سەن ئەگەر بىلىسەڭ تۇلۇق،
سەددى ئىسكەندەر ۋە "داۋۇت" قورغىنىدىن ھەم تۇلۇق. ⑦
مەرىپەتنىڭ، نەزەمنىڭ ھەر ۋارىغى. ھەر قەترىسى،
يەرنى گۇمران قىلغىدەك ئوت بىرلە تۇپاندىن تۇلۇق.

كۈزلىرىڭ سۈلەت ماكانى، كىرىمىڭ ئوقيا بىراق،
خۇددى بۇت ئىكرامىدەك ياندى دىلىمدا ئىشتىياق...
قامىتىڭ باغۇ ئىرەم، ئومرۇم ئوتەر تارتىپ بىراق،
ئىخ!—ئەشۇ مۇشپىق (29) تىلىڭدىن بىر قوشۇق يۇتسام تاماق.

بۇدرە - دولقۇن چاپلىرىڭغا مەن بولاي يەلكەن تاراق،
مەھلىيا قىلسۇن مېنى چىققان چېچىڭدىن خۇشپۇراق،
بەختىياركەن شۇ چېچىڭنىڭ ئاستىغا موكلەن قۇلاق،
قانچىلىك شاتلىق بېغىشلار، مەنمۇ موكلەم بىرلا ۋاق؟

93

تۈكۈرۈك يانماس ئېغىزغا، قايتىدۇ ئەمما ساداق، (30)
ئىز بېسىپ قوغلار سېنى، قاچساڭمۇ ئاتلىق يا، يايلاق.
كەلسە پۇرسەت يۈرمىگىل غاپىل ھەۋەسنىڭ كەينىدە،
قۇت شارابىنى ئىچەردە، ئەھدىسىز دەۋرانغا باق.

94

ئەترى گۈلدەك ھوسنىڭىزدە خۇددى رەبباندەك پۇراق،
قاپ-قارا نازلىق كوزىڭىز چاچىدۇ ئوت - ئىشتىياق،
كورگىنىمدە مەن بىللەلمەسمەن كۈلۈش، يىغلاشنى ھەم،
كورمىسەم قەلبىمدە تىنماي چاقىدۇ چاقماق... بىراق.

95

گۈلگە ئوخشاتسام سېنى، كەلمەس ئۇنىڭدىن نۇر بىراق،
ئايدا ئوخشاتسام سېنى، چىقماس ئۇنىڭدىن خۇشپۇراق.
رېشتىمىز بىر سىنە رېشتى بولسۇمۇ، مەنزىل يىراق،
بىر-بىرىگە دىل قوناق بولغاچقا گۈلشەن ھەممە ۋاق.

قىپقىزىل كۆيىنەك كىيىپسەن خۇددى گۈل رەڭگى سىياق،
 بىر كۆرۈپ رەڭ شۇئلىسىدىن ياندى باغرىدا چىراق،
 بىۋاپالىق تۇرسىمۇ جادۇ كۆزىڭدە ناز بىلەن،
 نە ئىلاج يەتسە ۋاپاسزلىق يۈزۈڭگە باشتىراق.

ياپرىغى كۆپتۇر دەرەخنىڭ غۇنچىسى چەكلەك بىراق،
 بەزىدە مېھرىگىيا ⑧ دىن ھەم شىپا قاخشال قىياق...
 قايقۇلۇق دەريادا مەن قاينام بولۇپ ئاقساممۇ گەر،
 دوستلۇرۇمنىڭ رايىدىن ئوتتۇمكى ئارماندىن يىراق.

ئاقلىغىڭنى ئاي دىسەم، ئايمۇ ئەمەس، رەڭگىڭچە ئاق،
 قامىتىڭ گۈللۈك دەرەخ قىش - ياز چاچار ئۇ خۇشپۇراق.
 بارمىغىڭ ناز، كىرىپىڭنىڭ سۈلەت بىلەن تولغان سېنىڭ،
 تۇن چېچىڭدىن، كۈن يۈزۈڭدىن ئالدى رەڭ - ئالدى بوياق.

ھىلىگەر توشقان بولۇپتۇ ئىت ئۈچۈن ئاۋقەت - ئوزۇق،
ماختىنار مويۇق لىباستىن قونسا قامخاققا توزۇق.
كىم ئادالەت قىلمىسا ئاخىرى ئوزى ناھەق ئولەر...
ئەھدىسىز ئالەم، پەقەت تۇپراق ۋە ئىل ئالتۇن قوزۇق.

ساقىيا تۇتقىن شاراپ تولغان قەدەھنى ئەمدى نەق،
ئەكس ئەتسۇن مەيدە سەرۋى قامىتى، ھوسنى شەپەق،
لەۋلىرىم تەككەندە مەيگە، ئۇمۇ كەلسۇن لەرزىگە...
قىلمىسۇن جانان لىۋىدىن جامى مەي ھىچقانچە پەرق.

تۇرىدۇ قورقۇنچ سېلىپ تەنھا ھەشەمەتلىك تىرەك،
شاخلىرى گويا دىۋە ئەلپازىدىن بېرىپ دىرەك.
يۈزلىگەن شاپتۇل، ئاناردىن ئاشسىمۇ گەر ھەيۋىتى،
ئىچى پور بولغاچ ئوتاندىن ئوزگىگە بولماس كىرەك.

بىر گۈزەللىكى، ئاق يۈزىگە قايتا قانماي باققىدەك،
ئىشقىۋاز تاهىر سۈپەت دەريا - دېڭىزدا ئاققىدەك...
يوق سادا ھىچبىر ناۋا، ھىچبىر مۇقام، مەشرەپ ئارا،
كۈلكىسى جانانىدەك - تەشنا كۈڭۈلگە ياققىدەك.

سەرۋى قەددىم - قامىتىمنى قىلدى خاك چەرخى پەلەك،
باقىمدى زىبا دىلىمگە يەردە يار، كوكتە مەلەك (31)...
ئەھرىمەننىڭ (32) پېرى بەرھەم، نەۋ باھار كۈلگەندە شات،
كۈلگۈسى كورگەن زىمىستان بۇلبۇلۇڭ ئاندىن بولەك.

تاغ، مۇنار ئۈستىگە چىقساڭ كورسەن ئەتراپىنى كەڭ،
بىلىسەن كەتكەن دىيار ھوسنىنى زەن قويغاندا ئەڭ.
ئاڭلىماق ئەمما قىيىن ھەر ھوجرىنىڭ پەريادىنى،
ئىس - تۈتەكلەر ئۈستىگە شەلپەر بۇلۇت سالخاچقا رەڭ.

105

كۈن يۈزۈڭنىڭ تاۋىدىن مەڭزىم قىزىل لالە مېنىڭ،
قەن لىۋىڭ قۇيسا شاراپ، لىۋىمكى پىيالا مېنىڭ.
خۇددى گۈلشەندەك سېنىڭ كوكسۇڭدىكى ياقۇت يۈرەك،
مىھرى - شەپقەت ئەيلىسە، ئومرۇمدە نە نالە مېنىڭ؟!

106

تال چىۋىقتەك بويلىرىڭدا غۇنچىدەك رەڭدار يۈزۈڭ،
قاچقارا تۈندەك چېچىڭنىڭ قوينىدا ئايدەك ئۈزۈڭ.
يوقمۇ كۆكرەك قەپىزىڭدە مىسلى پەرۋانە يۈرەك،
ياكى ئەمادەك پىراق شەمىنى كۆرمەمدۇ كۈزۈڭ؟

107

سۈبھىدە تاڭغا بېقىپ، خۇشبۇي چېچىڭنى تارساڭ،
قوش قاناتىڭنى قېقىپ، گۈياكى بۆلۈل سايرىساڭ،
شاخلىرى سۇنماي چىدارمۇ بۇ مېنىڭ سەرۋى تېنىم،
گۈل - چېچەكنى تاقىملى ئۈشتۈپ شېخنى قايرىساڭ؟

108

سۇمرۇقۇم ئەرشى سامادا ئوينۇتۇپ سەينارە قىل،
يا - مېنى كۆكتىن قياغا دەس ئېتىپ مىڭ پارە قىل.
مەشۇغۇم مېھرى شارابىڭدىن تىرىلدۇر - دارى قىل،
يا - مېنى بىر جام زەھەردە ئولتۇرۇپ سەدىارە قىل.

109

يا قەپەز ئىلكىدە بۇلبۇل، يا - تىكەن قوينىدا گۈل،
يا - ۋاپا باغىدا يىغلا، يا - چاپا تاغىدا كۈل!
كۆز يېشى تۈكمەك ئومۇرنىڭ زىنىتى بولغاندا ھەم،
بىلىمىدىم خالار مۇشەققەت ئىچرە كۈلمەكنى كۆڭۈل...

110

نۇر چېچىپ تۇرغان قولۇمدا، مەيدە مەس بولغان باكال،
بولمىسا ئىلھامى مەينىڭ، ئۇ قۇرۇق شىشە - شاكال.
چىقىمىسا دوستلۇق خېرىدار، جىسمىمىز بىر باغ پاخال،
بۇ ئەقىدەم شەرىپتىن خۇشناز قىلىپ ئىلكىڭگە ئال!

111

لالە - چىمەرىڭدىن خۇنۇك، سۇمبۇل چېچىڭ ئالدىدا لال (33).
 زوھرەدىن نۇرلۇق كوزۇڭ، قاشىڭنى دورايدۇ ھىلال (34).
 بولسا گەر مەڭزىڭ ئانار، لەيزىڭ سېنىڭ بال ئىچرە بال،
 نى ئۇچۇن تاپماس يېشىم، ئالدىڭدا مەن قويغان سۇئال؟

112

كىرسە گۈلشەنگە ئۇزۇشكە گۈلنى گۈل رەڭلىك گۈزەل،
 ئىنسى گۈل (35) دىن قالدى ھەيران باغدا قۇش ئەھلى تۈگەل...
 قەلبى يوق گۈلگە تەقەززا تۇرسا گۈللەر سۇلىنى،
 نە ئۇچۇن بولغاي گۇناھ، مەدھىگە كۆپ يازسام غەزەل؟

113

بىر قىيا باقساڭ گۈلۈم! كوز نۇرى بولغايمۇ ھارام؟
 لەۋزىدىن قۇيساڭ شاراپ، مەي غەزىنىسى بولغايمۇ كام؟
 باش قويۇپ ھوسنىڭگە كۆپ يىل تاپمىدىم كوز ياش بىلەن—
 زەپىرەڭ مەڭزىمنى يۇماقتىن بولەك ھىچبىر ئارام...

114

نامىڭىز بىرلە كوزۇمگە كەلدى تەڭ مەرھۇم ئاتام،
ئەسلىدىم ئوسمۇر چېغىنىنى تولدۇرۇپ چىمن ئىھتىرام.
ئۇچتى تورغاي شۇ قەپەزدە سايرىدىم كاككۇك بولۇپ،
زەينىۋىم قوغۇن قەقى. قاندەك ئانار، شىرىن قىيام.

115

مىسىرىنىم كەستى قولۇمنى، مېنى ئالدى تايغىنىم...
مىڭ قاداق يىڭىنە ئوسۇپ، سانچىلدى تاققان قالقىنىم.
ھوكۇرەپ شىردەك يىقىلدىم، ئوچىمدى قەلبىم شېمى،
تاڭ ساپاسىدا شەپەق پۇركەر جاھانغا يالقىنىم.

116

قەھرىماننى ئانا يۇرت تۇققان، بۇنىڭدا يوق گۇمان،
قەھرىمان بەرپا قىلور ئوز يۇرتىنى ساقلا ر ئامان.
تۇغسا باتۇرنى ۋەتەن، تۇققاي ۋەتەننى قەھرىمان،
بىل ۋەتەن مۇردا ئەمەس — بى جانۇ، بى ئەرك، بى زۇۋان.

117

شاتلىغىدا ھەز كۈنى كىرسەم ئەگەر جەننەتكە مەن،
قايغۇدىن دوزاق ئىچىگە بەزىدە پەيۋەندىمەن (36)..
ئىككىسى دەۋران قىلور كۈن - تۈن كەبى ئومرۇم ئارا،
بەزى شاھدەك، بەزى قۇلدەك ياشىدىم بىر تەندە مەن.

118

بولمىسا ئىلھامچى جانان، جامدىكى مەي مىسلى قان،
بولمىسا باغرىدا ئوت، جانانمۇ بىر بۇت ئوخشىغان،
بولمىسا سەۋدا ئىشقى، تەمسىز قورامتاش بۇ جاھان،
بۇتقا جان، تاشقا گۆھەرلىك بەردى ئۇ - ئىشقى پىمان.

119

باغنى كۆيەپ ئالدىم بىر ئازمۇ گۈلنىڭ بەھرىدىن،
چىقىمىدىم يۇلتۇن سۈپەت چول ئوركىشى، ئوت بەھرىدىن.
نەزىمدە قىلماق تەپەككۈر بولدى زەھىم زىننىتى ...
ئىھتىيات قىل دەيدۇ دىل: تىلىسىز غەزەپنىڭ نەرىدىن (37).

لالەنىڭ خوش نازىدىن ئەقلى - ھۇشۇم بولدى جۇنۇن،
مۇترەبىم (38) شوخ سازدىن ئەنقا قۇشۇم بولدى جۇنۇن،
مەن كىرىپ گۈلشەن ئارا قىلسام ھىكايەت ئىشقىدىن،
تېخى كۆرمەي گۈل يۈزۈڭنى مۇڭدۇشۇم بولدى جۇنۇن.

ئەي قەلەم تىزسام سىيا رىشتىڭىگە سۆزلەر گەۋھەرىن،
ۋەسلى باغغا ئۇچۇرسام، دەشتى ھىجران كەپتەرىن.
بىلىمدىم گەردونى ئالەم (39) ھىجرىدىن بىزار ئەمەس،
زەۋقىمدۇر تولدۇرمىغى ھەر پەسلى ھىجران دەپتەرىن.

ئۈزگىلى كىرسەم چىمەنگە، ھوسنىلەر ئاناردىن،
چۈچىدىم بويىنۇڭدىكى مارجان تىزىلغان دار - دىن...
قەترە مەي ئىچمەڭ بولۇپ، سۇنىسام لىۋىمنى چەشمىگە،
قورقىمەن ۋەسلىڭنى دەپ كۆيمەككە دوزاخ ناردىن (40).

123

مەن گۈلۈستان ئىچىرە كىرسەم سەن ئۇنىڭ گۈللىرى سەن،
مىڭ گۈزەللەر يەيگىسىدە سەن ئۇنىڭ سەردارى سەن
گەر پۈتۈلگەن بولسىمۇ غۇربەت بولۇپ قىسمەت ماڭا،
مىڭ مەئىشەت باغىدىن ئۈستۈن كۆڭۈل گۈللىرى سەن.

124

ئوتتى كۆپ يىل نۇر ئالماي، ھوسنىڭىز ئاپتاۋىدىن،
قايتىمىدى بىردەم ئەقىدەم سۈيگىڭىز گىرداۋىدىن،
گۈل سۇرۇختەك (41) ئىچىمىسىمۇ باغى پىردەۋىس ئابىدىن،
قىزىرىپ يۇلغۇن چېچەك ئاچتىم ھارارەت تاۋىدىن.

125

ئەشۇ ناكەس ئەپسۇنىنى ئوقۇغان تەتۈر ئۈكۈن،
نامىلىق ئىنقىرار بىلەن گۈم بولدى كۆپ يىللىق تۈگۈن...
مەن قۇياشقا تەلپۈرۈپ كۈتكەن ئىدىم تاڭ لۈتپىنى،
ئورلىدى باشىمنى ئاسمانچە قىلىپ قەلبىمدە كۈن.

126

قايلاپ سۇمۇرۇقنى قاغا، ئوزىنى زىننەت بىلەن —
 بېزىمەك بولدى تالاي ئىپلىس زۇۋان توھمەت بىلەن...
 قاپ-قارا داغ سۈركىمەك ياقۇتقا چوڭ بىمەنىلىك،
 قالمىن سىزگە يەنە قەلبىمدىكى ھورمەت بىلەن.

127

ھېسنى تەختىدە تۇرار، بىر نازىننى شاھى جاھان،
 زۇلپى زەنجىرىدە بەنت، ئالدىدا بىر ساھىپ قىران.
 ئىشقىدىن ئوت ياندۇرۇپ تۇرسا ۋاپاسىز قاشلىرى،
 كوزىدىن كەۋسەرنى ئىچكەي ئاھۇ يەڭلىغ مەھرئان.

128

ساق يېرى يوقتۇر دىلىمنىڭ دىلىبىرىمنىڭ دەستىدىن،
 ئورتىنەر جان، ئوتسە ئويناپ... بۇ گۈزەل چوڭ رەستىدىن،
 ئايرىما بىردەممۇ تەڭرىم، لەۋزى قەن پەيۋەستىدىن،
 ساقلىغىن ئۆلپەتلىگىدىن بىۋاپا ناكەستىدىن.

129

قەدرىگە يەتمەك ئۇچۇن قىينال ئۇنىڭ دەردىدە سەن،
بەرقارار تۇر بىر ئومۇر، بەخشەيلىگەن ئەھدىدە سەن!
مەيلى كۆلپەت ياكى راھەت قىيىنسۇن يا، ئالدىسۇن،
تاغ كېسىپ پەرھاد كەبى ياشنا گۈزەل بەھرىدە سەن.

130

شۇم لەھەك چايقاپ دېڭىزنى قانچە ئۇپقۇن قوزغىمىسۇن،
ئەزىدە ھۇلاپ ساماغا چاڭ سېلىپ يايىسۇن جۇدۇن،
يەر ۋە كوكنى تولدۇرۇپ ئالەمگە زەر چاچقاي قۇياش،
چۇنكى تارىخ تاڭ باھارى ئالدىدا تۇرغان بۈگۈن.

131

زەئىپران رەڭگىم فىزاردى تاڭ شەپەق ئىلھامىدىن،
ئىچتى بۇلۇل شەرىپىتى شەبنەمنى گۈلنىڭ جامىدىن.
يۇلتۇزى ساپ - ساپ ئۇزۇمدەك ئاشۇ ئاسمان تەكتىدە (42)،
جۇرئىتىدىن بەخت تىلە، كۈتمە پەلەك ئىنئامىدىن.

132

بىر زامان بولدۇڭ يېنىمدا، سىردىشىم يارىمۇ سەن،
 ھەم مەدەتكار، ھەم خۇمارىم ھەمدە گۈلزارىمۇ سەن...
 ئارزۇيۇم جامىغا ئاغۇ قۇيۇپ قەست قىلغۇچە،
 ئاشكار بولساڭچۇ، باشتا جاللىتىم، دارىمۇ سەن.

133

بۇلبۇلۇڭ شەيدا بېغىڭغا، گۈلباھارىم قايدا سەن؟
 گۈلروخىم (43) — ئەي سەرۋى زىبا، لالىزارىم قايدا سەن؟
 سويگۇدىن تاشتى دىلىمدا ئارزۇلار دولقۇنى...
 كەتتى ئاھ سەبرىم مېنىڭ، سەبرى قارارىم قايدا سەن؟

134

بىر پەرى چىققى ئىشىكتىن ھوسنى گۈل پەيزى بىلەن،
 كۆكرىگىدە ئىككى تەخت، يىگانە شاھ پەرىزى بىلەن.
 مەن تەئەججۇپ ئەيلىدىم، بىلىمىي مۇھەببەت دولىتىن —
 شاھىلار ئاۋارە چولدە تەخت ئۈچۈن نەيزى بىلەن.

135

چاچلىرىنىڭ ئوينىدا كوكسۇڭدە سېنىڭ سۈلكەت بىلەن،
كۈلدى غولانلىقتا بەختىم ھور كەبى ئۈلپەت بىلەن.
ئەترى گۈلدەك رۇمكىدا مەي تۇتمىغىم بولدى نېسىپ،
رۇمكىلار مەيلى سويۇشسۇن ۋەزنى چوڭ ھورمەت بىلەن.

136

لەرزىگە كەلدى دىلىم "شەيخ سەئىدى" نىڭ داستانىدىن،
بىر زامان ئالەمنى خۇشبۇي ئەيلىگەن "بوستانى" دىن. ⑨
كەينىدىن ئىچتىم شاراپ مەن "جامى" نىڭ مەي جامىدىن ⑩،
چىقىمىدىم يىللارغىچە قوش "خەمسە" نىڭ زەركانىدىن. ⑪

137

سوز غەزنىم كەلدى ئاجىز، قەددىڭىز تەسۋىرىدىن،
گۈلباھارىغا ئېرىشتىم مەھرلىڭىز تەسىرىدىن...
ئەترىگۈلنىڭ بەرگىگە ئاقىل كىشى سۈرتەيدۇ رەڭ،
ئەڭ گۈزەل نام سىزگە ئىنتام ئەسىرىلەر تەھرىرىدىن.

138

دىلغا سەن بىر كاتتا ئارام، ھەرقاچان كۈلكەڭ بىلەن،
چول چىمەنزار بولدى گويا مەھرەۋان كۈلكەڭ بىلەن...
ئاي يۈزۈڭنىڭ قەلئەسىدە ئىككى قاش جەڭ ئۈستىدە—
تۇرسا ھەم، دەرھال ئىناق نازۇك زۇۋان كۈلكەڭ بىلەن.

139

فۇنچىدەك مەڭزىڭ قىزاردى بۇلبۇلۇم خەندانىدىن،
دىل كورۇپ بولدى خالاس، غەم - قايغۇنىڭ زىندانىدىن،
گۈل ۋىسالىڭ تۇرسىمۇ ئالدىدا نۇر شۇلا چېچىپ،
ئاللىدىم قەنتۇ - گىزەكنى لەۋزىڭىز قەندانىدىن.

140

بىر پەرى چۈشتى سامادىن، مېنى قان قىلماق ئۈچۈن،
باغرى كوكسۇمنى قېشىمنىڭ قايچىدا تىلماق ئۈچۈن.
ھوسىنى مەن تۇتىيا بىلسەم كوزۇمگە ئۇ، بىراق،
قانلىرىدىن لاک - خىنە قىلماق ئىكەن تىرناق ئۈچۈن.

141

چىقمىغايسەن ئەي گۈزەل، پىنھان بولۇپ رەستىگە سەن،
ياكى پەيۋەنسۇ ئوزۇڭ سەۋدايى ئىشىق دەستىگە سەن؟
شۇنچە رەڭگىڭدىن جاھان لەززەت ئالالماستىمۇ،
ياكى چۈشكەنسۇ بولۇپ بەنت جادۇنىڭ قەستىگە سەن؟

142

قىلدى گۈلىار كىرىپكىڭنىڭ زىخچىسى دىلنى ماكان،
تىلدى قاشىڭ قاچچىسى باغرىمنى شەمشەر ئوخشىتىپ،
دادۇ-پەريات-چىن مۇھەببەت بابىدا شەرمەندىلىك،
ئوتتىن ئالدىڭ، سۇغا سالىدىڭ، قىلدى قەستىڭ قەھرىمان.

143

ئالسا بۇلۇل ئىچكىلى شەبنەم مېيى، جام ئالەمسىن،
قان ئىچەر تەن تولدۇرۇپ، ھەردەم يۈرەك پىيالىسىمىن.
شۇنچە دىدار داسقىمىدا خوش تەۋەرۈك مەي ئىچىش،
يادلىماڭ رىزۋانى سىز، چەكمەي جەھەننەم ئالەمسىن.

بىر گۈزەل ئوتتى كۈچامدىن كورسۇتۇپ رۇخسارىسىن،
يەلپۈنۈپ تۇرغان چېچى چەكتى كوگۇلنىڭ تارىسىن.
قايتا كورمەك ئىستىسەم، ئۇندىن يېقىن پۇرسەت ئارا،
بىر ئومۇر چاغلاڭ،—دىدى دىلبەر،—ۋىساننىڭ ئارىسىن.

مىسلى ئۇچقۇن قار چېچەكتەك پەسلى قىش ئاق قانىمەن،
جۈت - شەۋىرغان، قەھرىتاننىڭ بىگۇنا قۇربانىمەن.
گۈل - چېچەك بوي كورسۇتۇر پەسلى باھار رەڭدار بولۇپ،
تەرىپىم سورىساڭ ھاياتلىق چەشمىسى—زەركانىمەن.

شاھى سۇلتان دىلخۇمار، سىزدىن ئېزىز بولغان قاچان،
قايسى دىل مەنچە مۇھەببەت شەۋقىغە تولغان قاچان،
بىر قىيا باققان شۇ "سىر"نى، ساقلىدىم بىر قەردىنچە،
ياش توكەر شام ھالىنى شەمىي ساما(44) ئۇققان قاچان؟

147

مىڭ پاراڭدىن ئاشتى قەدرىڭ، جىلۋىدە سۈرمەي زۇۋان،
بال كىيىملىك ھىلىدىن سەندە كورۇنمەس ھىچ گۇمان.
بىر ئەقەدە، بىر ساداقەتتىن يورۇپ تۇرغاچقا دىل،
ئەقلىمىز بولمايدۇ ئەما، باسسا ئالەمنى تۇمان...

148

توسسا مەڭزىنى پەرى شاپتۇل چىچەك رومال بىلەن،
ئىككى قاشنىڭ لەشكىرى سۈلھى قىلۇر بىر خال بىلەن...
كوزلىرى ئەپسۇن (45) ئوقۇپ، گەر قىلسا مەجنۇن قورقمىغىن،
لەۋلىرى لۇقمان ئۇنىڭ مەلەم ياسايدۇ بال بىلەن.

149

رەڭمۇ - رەڭ گۈللەر ئېچىلدى خۇش باھارنىڭ تەپتىدىن،
تولدى بۇلبۇل قەلبى زوققا گۈل - چىچەكلەر ئەپتىدىن.
ئاشۇ كوكىنار زەھرىنى بىلسەم سېنىڭدە باشتىراق،
كورمەس ئەردىم، سۈيىمەس ئەردىم، چاقماس ئەردىم قەنتىدىن.

ئاي دىسەم سەن ئاي ئەمەس، ئاق لايغا چۈشكەن شوئلا سەن،
قارچىغا كۈزلۈك دىسەم، گويىكى قەلبى كورلا سەن.
مەن سېنى ئالتۇن قەدەھ - جام دەپ بىلىپ قۇيسام شاراپ،
قىممەتى ئىخلاىس كۈتەرەمەس، چىغدا ئەشكەن چويلا سەن.

بولمىدىم ياكى مۇيەسسەر كورگىلى "لۇقمان" نىمۇ،
ئىچمىدىم تەڭ يا، ئىمىنى سىنا بىلەن بىر جامنىمۇ^⑫،
شۇ ئېزىز شەمشى - چىراققا تەلپۈنۈپ پەرۋانىدەك،
كاج كېلىپ شۇم تەلىمىم سالىدى رەقىپ ھىجراننىمۇ.

«بۇدىگە خۇرسەن بولۇپ، غەم قىلمىغىن نابۇددىگە،
كىم تەلەپتىن قالدى، ئاخىر يېتەر مەخسۇدىگە»^⑬.
ئۇنتىما زاھىت خالايسىقتىن ئۈمىت كۈتەر زامان،
بەخشىتىپ ئۆتكۈزمە گوھەر ئۆمرىنى مەبۇددىگە.

153

كويىمىسەم مەلئۇن دىسە، كويىسەم ساڭا مەجنۇن دىسە،
كويىمىگىم ئومرۇمچىدۇر، ھەرگىز ئۇنى بىر كۈن دىسە.
تەلىمىنىڭ يوقىدىن كويدۇم، سېنى بىر سويىۋىدۇم،
گەر نېسىپ بولسا نىگار سويىسەم لىۋىڭنى "ئىم" دىسە

154

بىر گۈزەل كەلمەكتە باغى بىرلە نازى ھوسنىدە،
قوزغۇتۇپ زوق دولقۇنى، كورگەن جىمى كوز ئۈستىدە،
مەۋج ئۇرۇپ تۇرسا گۈزەللىك ئۈلگىسى گۈل كوكسىدە،
ئەكسىتەر يۈكسەك زەپەرنىڭ شاتلىغى كۈلكۈسىدە.

155

ئاق يۈزۈڭنى ئاي دىسەم، ئاي نە قىلور يول ئۈستىدە،
ئاي ۋىسالىڭ بەرق ئۇرۇپتۇ لالە رەڭ گۈل ئۈستىدە،
لالە گۈل دەپ قونسا بۇلبۇل، كويدى ئۇ، پەرۋانىدەك،
بولمىساڭ ئوت نە قىلور يالقۇنى بۇلبۇل ئۈستىدە؟

156

كورۇنەر تۇن تەسۋىرى رەيھانۇ - سۇمبۇل چېچىدە،
گۈل يۈزى گۈپياكى ئاي تۇرغان يېنىپ تۇن كېچىدە.
تەلىمى قۇدرەت ماكان ئوخشار ئۇنىڭ ئاھۇ كوزى،
سەپەر ئېتەر ئالەمنى كۈندەك قىپ - قىزىل رەڭ ئىچىدە.

157

گايى تىساق، گايى ھۇقۇش، گايى ئەژدار رەڭگىگە،
ئۈزگىرىپ ناكەس بۇلۇت، كۆپ قۇتتىدى ئۈز مەيلىگە.
ئاي بىلەن چولپاننى نابۇت ئەتىمگى مۇمكىنىمدى؟!
نۇر چېچىپ تۇرسا قۇياش چەكسىز ئۇيۇقنىڭ كەينىگە!؟

158

ئوقتى بىر قەرنە چېلىش بىرلە كۈرەش ۱۰۰ جەڭ ئۈستىدە،
بولدى مەلۇم دوست ۋە دۈشمەن ھەركىشىنىڭ قەلبىگە،
زوق بىلەن سالىق نەزەر كەلگۈنچى ئۈزۈر قەرنىگە،
قانچە ئورنەك دىلدا گۈللەر قوشقىنى يەر ھۈسنىگە.

165

ئاڭلىغانىم بۇ گۈزەلنىڭ توت تەرەپتىن داڭقىنى،
شەنىگە ياققان ئىدىم، ھەر كۈندە ئىسرىق داڭقىنى.
ئول پەرى ئويناپ ئوتۇپ، يا چاچمىدى باشىغا زەر،
ياكى گۇلزار لەۋلىرىدىن يەشمىدى دىل چاڭقىنى.

166

يا، ھالاكەت دېڭىزى دەيمۇ ئىشقى تەبىرىنى؟
ئەسكە ئالغاندا مۇھەببەت سىھرىنىڭ تەبىرىنى.
يا، لەتاپەت (46) گۈلشىنى دەيمۇ ئۇنىڭ تەبىرىنى؟
ھېچ كىشى قىلماس تەسەۋۋۇر سۈيگۈسىز تەقدىرىنى

167

تاكى مەلۇن ئەپسۇنى، قىلغان ئىدى تايغان مېنى،
قەۋمىگە قالغان بولۇشنىڭ قەستىدە قۇربان مېنى...
ئىت ھىساۋى ئۆتكۈزۈپ بىر قەرنىنى كوردۇم بۈگۈن،
ئاقىۋەت قىلدى ئادالەت قايتىدىن ئىنسان مېنى.

168

يۈزلىرىمدۇر بەرگى گۈل، قان تامچىسىدۇر شەبىنىمى،
 بى خەۋەر مەن ئۈزگە غەمدىن، ئۈز غېمىمدۇر ئەل غېمى؛
 بەنت ئېتمىسە قاپقا غەملەر—بولسا ئەل غەمدىن خالاس،
 تەننى قاپ قىلسام يىغىلسا، خەلقارا غەملەر جېمى.

169

بىر پەرى ئوتتى يېنىمدىن ئاي قىلىپ رۇخسارىنى،
 نازۇ - سۈلكەت بىرلە گۈيا تولدۇرۇپ گۈلزارىنى.
 جەننىتى زاھىرىنى (47) كوردۇم، نە كىرەك تەقۋايى باغ،
 لەۋلىرى بىمەۋىش قىلۇر سالماي تۇرۇپ كوكىنارىنى.

170

مۇنچە قەيسەرلەر ئىچىدە نادىرى ئەسئەت (48) ئىدى،
 كۈتىرىپ مەشئەلنى ئاخىر كويىمىگى قىسمەتمىدى؟
 كۈلدى كۈكلەم كۈز يۇمۇپ ياتقاندا گۈلشەن بۇلبۇلى،
 بولسا ھىس گۈل قەلبىدە، بۇ، يەتكۈلۈك ھەسرەت ئىدى.

171

گەرچە "ئىبلىس" ئاتسا ئوقنى، تۈگمىچە قالقان بولاي،
 سۇغا غەرق بولسا "يۇنۇس" ⁽⁴⁹⁾ شۇڭغۇپ ئاڭاچورتان بولاي. (49)
 مەيلى جادۇ ھىلمىسىدىن بىر مەھەل قايغان بولاي،
 ساھىبىم (50) "ئەپسۇن" نى ياندۇر، تۈتىدەك خەندەن بولاي.

172

قوغلىدى ئىللىق سابا مۇزدەك تەكەببۇر دەلۋىنى (51)،
 گۈل، باراڭلار قاپلىدى مۇنبەت ئېتىز ھەم چەللىنى.
 مىڭلىغان رەڭدار چىچەكنى سۇيۇنۇپ كوردۇم بۈگۈن،
 كوز يۇمۇپ قىلدىم مۇجەسسەم بۇ باھارنىڭ قەدرىنى.

173

سۇرۇلۇپ ماڭغاندا تۈزدەك چاچلىرىڭنىڭ قۇيرىغى،
 قىلدى سەر خۇش خۇددى سەندەل ئەشۇ زۇلپۇڭ پۇرىغى،
 قاپ-قارا تۈندەك چېچىڭدىن تىگرىقپ تۇرسام بەمەش،
 دەل زىيا بەردى دىلىمگە ئاي يۈزۈڭنىڭ يورىغى.

174

چاچلىرىڭ سالدى تېنىمگە سۇيگۇنىڭ زەنجىرىنى،
كوزلىرىڭ قىلدى نامايەن، كوكرىگىڭنىڭ سىرىنى ...
ئىچمەيىن ئالەم ئارا لەب جامىدىن بىر قەترە مەي،
كىم قىلۇر مەندەك پىدا، ئىشقىڭغا ئوز تەقدىرىنى!؟

175

بىر پەرى چىقتى ئىشىكتىن سەل ئېچىپ دىدارىنى،
يەلپۇنۇپ تۇرغان چېچى توستى ئۇنىڭ رۇخسارىنى،
قايتىلاپ باقماققا دىلىنى چۇلغىدى زەۋقى ھەۋەس،
كىمىنەكتەك سەيلىتىپ يۇرسەم دىدىم گۈلزارىنى.

176

گەر ئاتام بىزلە ئانام بولسا تېنىم ئىنئامچىسى،
روھلىرىمغا روھ قوشار ئۇستاز ئۇنىڭ ئىلھامچىسى.
بەتلىرى قامۇس ھاياتنىڭ ئاز ئەمەس ئۇنتۇلغىنى،
گەر ھاياتىم بولسا شام، سىز دەل ئۇنىڭ ئوت يالچىسى.

177

بەزىدە ھىجراننى سالىسا، تاغ ۋە دەريا ۋادىسى،
بەزىدە رۇخسار مۇساپە دەستە گۈلنىڭ ئارىسى.
گەرچە ھىجراندىن سوزۇلسا، رىشتىمىزنىڭ تارىسى،
شات جامالىدىن يېتەر ئەۋجىگە داستان پارىسى.

178

زېھنىڭىز چوڭقۇر دېڭىز، ئىرپان ئۇنىڭ زور ئوركىشى،
مەندار ھەر لەۋزىڭىزدە يالتىرار گۈھەر تېشى.
باغرىڭىز ئىللىق ماكان، سەزگەي ئوزنى ھور كىشى،
ھىجرىڭىز ھەم ۋەسلىڭىز قوزغايىدۇ ئوخشاش كوز يېشى.

179

بىر پەرىكەن، ھوسنىگە باقسام قاچۇردى يۈزىنى،
ئوسكىلەڭ كىرىپكىلىرى مەندىن يوشۇردى كوزىنى.
ئىشتىياقتىن بىمار بولسام شىپا ئەيتۇر ھەكىم (52)،
ئاڭلىماق پەرزىدۇر گۈزەلنىڭ نازۇ - ھەكىمەت سوزىنى.

بىر زامان مەي بىرلە قەلبىم شادىمان ئولسا ئىچەي،
بىر كۈلۈپ ئالەمدىن ئۆتمەككە كۈنۈم تولسا ئىچەي...
سۈرتى گۈلزارغا ئوخشاش لەۋزى بال مېھمان بىلەن،
لالەڭ مەينى تۇتۇپ، ھەتتا زەھەر بولسا ئىچەي.

گۈلچى قىز كوردىمكى ھەيھات! قولدا گۈل دەستىسى،
بولدى گۈلزار شۇ چىمەندىن بۇ شەھەرنىڭ رەستىسى...
گۈلچىگە زوقلاندى كۈزلەر، گۈلگە چۈشمەستىن نەزەر،
تەڭ كېلەلمەس گۈلچىگە ھىچقايسى گۈلنىڭ بەستىسى (53)

بىر پەرى ھوسنى - جامالى مېنى مەپتۇن ئەيلىدى،
سولدۇرۇپ بەرگىمىنى، گۈل سىنەمنى (54) ئۇ، خۇن ئەيلىدى.
ئىشقى ئارا ئاندىن نىجات كۈتسەم، دىلى تاشتىن ئۆتەر...
ھوسنى شوھرەت بەيگىگە جىسمىمنى پەيتۇن ئەيلىدى.

183

گۈل ئېچىلماس بولمىسا ياپراق بىلەن گۈل شاخچىسى،
ئەر كۆكەرمەس بولمىسا پەرۋىشچى باغۋەن، باشچىسى.
مەيلى ئۇستاز، مەيلى ئۆلپەت بارچىسى قىممەت، بىراق،
ئوزنى بىلمەك كىشىنىڭ بىر ئومۇرلۇك ساقچىسى.

184

كۈيىنىڭىز مىسلى ياپراق، يۈزىڭىز گۈل غۇنچىسى،
بەرگىڭىزگە تامچىغاندۇ كۈز يېشىمنىڭ ئۈنچىسى؟
گەرچە چاقماقنىڭ ماكانى بولسا ئوتلۇق كۈزىڭىز،
چاچ باراڭلىق لۈڭىڭىز ئۈسسۈزلۈغۇم سەگۈنچىسى.

185

ھوسنىڭىز ئەكسى ئەتسە گۈلى، ھاللىم تەسۋىرى مەي،
شۇ خوشاللىق پەيتىدە غەم - قايغۇ، كۈلپەتتىن كېچەي.
قويسا ھىجران ئىككىمىزنىڭ ئارىغا گەر تاغ - داۋان،
شۇ تەۋەرۈك رۇمكىغا لىق تولدۇرۇپ كۈز ياش ئىچەي.

ھوسنىڭىز ئەسلەتتى گويا بەشكىرەم گۈلزانى،
 چېچىڭىز ھەر يان ئىغاڭلاپ، چالدى رىشتىم تارىنى...
 بولسا مەجرۇھ كوزىڭىز ئۇچقۇنىدىن باغرىم ئەگەر،
 سۈرمە كىرىپىك بىرلە تىككەيسىز مۇھەببەت يارىنى...

كوزلىرىڭنىڭ قارىسى — بولدى دىلىمنىڭ يارىسى،
 ئىدرىگىم بولدى ھامان گۈل قامىتىڭنىڭ سايىسى...
 بىلىمدىم قاي كۈن بولۇپمەن مۇپتىلا بۇ سۇيىگىگە،
 قىلدى ئوت تەننى كوزۇڭ بەرقى - چېقىلداق يارىسى.

يار ئويى مەيخانە بولسا، باغۇ - ئايۋاندىن كېچەي،
 شىرىنىم ۋەسلىنى دەپ، تاغلار ئېشىپ، دەريا كېچەي،
 جادو كوز ناز ئىشلىتىپ، گەر تۇتمىسا شەربەت ماڭا،
 لەۋلىرىنىڭ جامىغا لىق تولدۇرۇپ ئاغۇ ئىچەي.

189

ئارغىماقتەك ئويناپ ئۆتسەڭ، يار ساڭا مەن يەل بولاي،
چاچلىرىڭنى سۇغا سالساڭ، سۈيى زۇمرەت كول بولاي،
ھىدىلساڭ گۈل غۇنچىنى، باغىڭدا خۇش بۇي گۈل بولاي،
سۈيگۈدىن قەلبىڭدە ئوت يانسا كويۇپ ھەم كۈل بولاي.

190

دەستە - دەستە گۈل تۇتۇپ، تۇتماي گۈلۇستان نارىنى،
چەشمە - چەشمە ياش توكۇپ، بىلمەي كوڭۇل خۇمارىنى.
بىلىمدىم شەمشى چىراققا قەدىرسىز پەرۋانە سەن،
بىلىمدىڭ ئەسرارى ھىكمەت سەرپ ئېتىپ كۈچ بارىنى.

191

ئۇچكىنى چاقماق بولۇپ، سۇندۇردى گوھەر تاشىنى،
بەختىسىز شاھىت بولۇپمەن كورگىلى كوز ياشىنى.
يا، ئارامگاھ تاپمىسام يەڭگىتكىلى غەم باشىنى،
قايدا بولسۇن زوق، ماجال سىزماققا كىرىپك قاشىنى.

192

بىر قولۇم گۇمران قىلور، قورقۇنچى سالغان دارىنى،
بىر قولۇم بەرپا قىلور يەر ئۈستىگە گۈلنارىنى.
گەرچە ئالەم تولىسىمۇ، جەڭگۈ - جىدەل توپانىغا،
ئەژدىھانىڭ ئىلىكىگە بەرمەس بەشەر (55) سەييارىنى.

193

بىر كۈلۈپ گۈل كورسۇتۇپ، سانچىلىدى نامەرت تىكىنى،
كويدۇرۇش پەرۋانىنى بولدى چىراقنىڭ ئەتكىنى،
شۇنچە نازلىق ھىس بىلەن چۈشسەم ئۈمىت دەرياسىغا،
پاقتى قۇمغا بىراۋان ئومرۇم كارابى يەلگىنى.

194

سەككىز ھەپتە سەئىدىنىڭ سەككىز قىسىم گۈل بابىنى —
زوقلىنىپ كورگەندە ئىچتىم جەننەتتىن ئابىنى...
نەزەمىڭىز بىرلە ھىكايەت چەكتى قەلىم تارىنى،
ئۇيغۇغا قانماي كوزۇم ئالدى قىزىل ئوت تابىنى.

195

ياشلىغىڭ ئوتتى سېنىڭ بىلمەي گۈلۈستان قەدرىنى،
بىر زامان ھەسرەت بىلەن تارتتىڭ زىمىستان دەردىنى...
گەر ھاياتىڭنى سېنىڭ بولسۇن خازانسىز گۈل دىسەڭ،
بىر ھەۋەس، بىر زوق بىلەن ئۇز دۇر مە بوستان بەرگىنى. ⑮

196

قالمدى ئەستە شاراپ، نېمەت ۋە سازنىڭ ھىچبىرى،
چىم ئاياق يول ئۈستىدە ئۇچراشمىدى يا، بىر پەرى.
چەشمىزاريڭدىن ماڭا ھاسىل كوزۇم ئەمالىغى...
ۋاقتى يەتسە نەۋ باھار تۇلپار تۇياقتىن ئىلگىرى.

197

گۈل قېشىدا ئولتۇرۇپتۇ چېچى سۈمبۈل بىر پەرى،
خۇددى چەشمە بولسا گۈلزار، ئول پەرىدۇر كەۋسەرى.
بۇ مېنىڭ كوكسۇمدىكى موسكۇل — يۈرەكمەس، بەلكى ئۇ،
يەتلىرى مەدھىگە تولغان بىر قويۇننىڭ دەپتىرى.

بىر پەرى كىردى ئىشكىتىن يەلپۈتۈپ رومالنى،
 سۇندى پەتنۇس ئۈستىدە شەربەت قۇيۇپ پىيالىنى،
 ئۇنتۇدۇم شەربەتنى بەنت ئەتكەچكە ئەقلىمنى سەنەم،
 يەر بېقىپ كۈلدى گۈزەل كورگەچكە مەھمان ھالىنى.

1001

ئىزاھلار:

- (1) ئىقتىدا — ئەگىشىش، مەقسەتداشلىق.
- (2) قەرن — مەلۇم بىر مۇددەتلىك زامان.
- (3) مەھلىقا — ئاي يۈزلۈك مەھبۇپ.
- (4) بىزىيا — يورۇقسىزلىق.
- (5) بۇلۇڭگوييا — ئەپسانىلاردا ئېيتىلىشىچە، ئادەمدەك سوز - لەيدىغان قۇش.
- (6) ساما — ئاسمان.
- (7) نىدا — ئاۋاز، چاقىرىق، توۋلاش.
- (8) جۇنۇن — ساراڭلىق.
- (9) خۇن پۇرۇش — قان ساتقۇچى.
- (10) مەي پۇرۇش — مەي ساتقۇچى.
- (11) پوتا — بەلۋاغ. بۇ يەردىكى زەرپوتا ئالتۇن كەمەر مەنىسىدە.
- (12) سۇخەن — سوز. شىرىن سۇخەن — تاتلىق سوز.
- (13) تۇرپە — ئاجايىپ، غەلىتى، قالتىس.
- (14) زۇلپىخار — راۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە ھەزرىتى ئەلىنىڭ مەخسۇس خىسلەتلىك قىلىچى، بۇ يەردە ئوۋغا يارارلىق قورال دىمەكچى.
- (15) سىماسى — يالتمىرلاش، ئالامىتى، نامايان بولۇش نىشانىسى.
- (16) مەبۇت — ئىبادەت قىلىنغۇچى، تەڭرى.
- (17) ئېتىسكاپ — بەلگىلىك مۇددەت بويىچە ئىبادەتخانىدا ئىلتىجا بىلەن ئولتۇرماق

(18) بەيئەت -- تەسلىم بولۇش، تەۋە بولۇش، قول بېرىش ۋە ئىختىرا قىلىش.

(19) ئۆز — چىرايلىق دىمەك.

(20) مەرھەبا — خۇش كەلدىڭىز دىگەن سۆز.

(21) قۇت — بەخت، بەرىكەت.

(22) لەززە — شىزىن.

(23) بەرىگىم — ئەسلى يوپۇرمىغىم دىگەن بولۇپ، بۇ يەردە

رەڭگى - رويۇم دىگەندىن كىنايە.

(24) ئىستىقامەت — بىر ئىش بىلەن مۇھىم مەشغۇل بولۇش.

(25) ھۇما — چۈچەك، ئەپسانىلاردا ئېيتىلغان بەخت قۇشى.

(26) نۇھ ئەلەيھى سالام — رىۋايەت قىلىنىشىچە، 3 مىڭ يىل

ئومۇر كۆرگەن ئىكەن.

(27) جەزب — ئۆزىگە تارتىش.

(28) قوناق — قوندۇرۇلغان كىشى، مەھمان مەناسىدا.

(29) مۇشپىق — شەپقەتلىك، رەھىمدار، مۇلايىم.

(30) ساداق — ياچاقنىڭ ئوقى.

(31) مەلەك — پېرىشتە.

(32) ئەھلىمەن — دېۋە، شايانۇن.

(33) لال — ھەيران بولۇش، تۇرۇپ قېلىش.

(34) ھىلال — 2 - 3 كۈنلۈك يېڭى چىققان ئاي.

(35) ئىنىس گۈل — ئادەمگە ئوخشاش گۈل، ئادەم گۈلى

(36) پەيۋەند — ئۇلانغان، چېتىلغان، ئىلىنشقان، تولغان.

(37) نەرى — غەزەپلىك سادا.

(38) مۇترەپ — سازچى.

(39) گەردونى ئالەم — جاھاننىڭ كارى، پەلەك گەردىشى

- (40) نار — ئوت
(41) گۈل سۈرۈخ — قىزىلگۈل
(42) تەك — باراڭغا ئېلىنغان ئۇزۇم
(43) گۈلرۈخ — گۈل يۈزلۈك
(44) شەمى ساما — ئاي - كۈن.
(45) ئەپسۇن — كونا قىسسەلەردە ئېيتىلىشىچە، سېرىكەرلىك دۇئاسى.

- (46) لەتاپەت — سىلىقلىق، نەپىسلىك، مۇلايىملىق.
(47) جەننىتى زاھىر — نەق جەننەت، مەھبۇبىنىڭ جامالى.
(48) بۇ يەردە مەرھۇم ئەسئەت ئىسھاقۇپنىڭ خەلق ئىش - لىرىغا بولغان سادىقلىق - پىداكارلىق روھى كۆزدە تۇتۇلغان.
(49) چورتان — بېلىقنىڭ بىر خىلى
(50) ساھىبىم — ئىگەم، رەھبىرىم.
(51) دەلۋە — پەسىللەردىكى ۱۱ - ئاينىڭ ئىسمى بولۇپ، سوغاق بەزىدە قۇتىراپ، بەزىدە يۇمشايدىغان ھالەتنى نامايەن قىلىدۇ. شۇڭا خەلق ئۇنى دەلۋە دېۋانى دەيدۇ.
(52) ھىكىم — ماھىر تېۋىپ.
(53) بەستىسى — بوي - تۇرقى.
(54) سىينەم — باغرىم، كۆكسۈم.
(55) پەشەر — ئىنسانىيەت.

ئاروز ۋەزنىنىڭ بەھرى ھىزەج (سالىم)
 شەكلىدە يېزىلغان رۇبائىلار

பி. எ. சீர்திருத்த அமைச்சு கட்டிடம் (புதுச்சேரி)

199

“ئەجەم” چوڭ نەغمىسىن باشلا، قوشۇپ تاڭنىڭ ساسىغا،
 “ئاۋا” مۇقامىنى چالغىن، بېقىپ يۇلتۇز ساماسىغا،
 تەقەززا ئەيلىمە جانان سېنى قەلبى داۋاسىغا،
 ئىرىشتۈرگىن ئۇنى بۇلبۇل كەبى گۈل مۇددىئاسىغا!

200

سابا (1) سەييارىسى يەتكۈز، مېنىڭ ھالىمنى گۈلرۇخقا،
 يېتىشتۈر ئۇيقۇنى دەريا، سالام سەنەۋ مەشۇققا،
 دىگىن: “گۈلزار، ساڭا ئاشىق گۈلاپ مەستانىسى بۇلبۇل،
 كىچە - كۈندۈز بىتاقەت ئۇ، قېشى يا، كىرپىمگى ئوققا”.

201

پىراق سەۋداسى دەيمەن، گەر ھۇرۇپ قەھرىڭ بوران قوپسا،
ئېقىدە سويگۇسى دەيمەن، تېنىمنى گۈرۈڭلەر (2) سوقسا،
پەلەك لەيلۇ-ناھار ئىچىمىرە ماڭا ساچىدا تون ياپسا،
خىجىل بولماسۇ گۈلنازىم ئازاپ ئاپەتلىرىن ئۇقسا!؟

202

ئوزۇڭسەن سويگۇ ئەركىمدە ئاجايىپ تۇنى گۇپتارا، (3)
تەۋىپ بول لەيلىدەك مەجنۇن لېۋىگە تامغۇزۇپ دارا...
سىمنىڭ ۋەسلىڭ ئەگەر تەخت بولسا بەختىم يەر قارار شۇندا
يىتەلمەس ئاڭا ئىسكەندەر بىلەن قەيسەر ۋە يا دارا. ⑩

203

ھاياتلىق بېمىساپ قامۇس، ئۇنىڭ ھەر بابى زەرەزەر دەريا...
خالايمىق بىمپايان ئورمان، ئۇنىڭ ھەر بەرگى مەڭ بەرنا.
مۇقەددەسلىك شەرەپ-شانىم، رۇكۇدىن ئاختۇرۇر غاپىل،
پىكىر دەرياسىدىن ئوزگە، سامادەر گاھىۇ ئەتىيا.

204

نە ھاجەت ساختا شوھرەت ئۇ، نە ھاجەت ئەرزىمەس تەقۋا؟!
 مېغىزسىز بىر پۇچەكلىككە ھەسەل سۈرتكەن كەبى گويا.
 ساما ئىشقىدا ئاخىماقلىق ئوزىنى دارغا ئاسماقلىق...
 خالايمىق سويىمىسە ئىززەت ياراتقان قايسى بىر دەرگاھ؟

205

دۇتارىڭ قوينىغا سازچى!، موكۇنگەنمۇ تىرەن مەنا؟
 گۈزەل بارماقلىرىڭ ئوينىدۇ قوش تار ئۈستىدە زىبا.
 ئۇنىڭ مەرغۇلىدىن نازۇك ئۇسۇلغا چۈشسە گۈل رەنا،
 كورۇڭ مەشرەپ ۋە داستانى قىلور خامۇشنى (4) ھەم دەنا.

206

زىمىن بولسا مەگەر جامىڭ، تۇپان بولسا شاراپ گويا،
 غازاڭمەن غەرق ئىتەلمەس سۇ، بەئەينى نوھقا ئوخشاشلا
 ئەگەر يەھۋ بىشارەت بىرلە نوھقارەھنەما بولسا،^{①۷}
 قىلور خەندەن يېنىمىدا گۈلشىنىمىدىن تۇتى گۇپتارا.

لەۋىگىنىڭ ياقۇتىدىن رەڭ ئېلىپ مەڭزىدە قان گويا،
 جامالىڭ شەمىسىدىن (5) مىمىكىن يۈزۈمدە بولدى نۇر، رەنا!
 گۈزەل ھوسنىۋىڭ بىلەن شۇ بۆلۈۋى خەندەن ناۋاسىدىن،
 بۇ جىسىم بولدى ئاخىر غەرق... چېچىڭ قۇيغاندا زەر دەريا.

چېچىڭنى كەڭ يېپىپ جانان، پىغانلىق بىر بۇلۇت قىلما،
 كوزۇڭ يامغۇر، قېشىڭدىن قار توكۇپ، ئالەمنى جۇت قىلما.
 گۈلى رەنا ئېچىلغان باغنى ئاھىڭ بىرلە دۇت قىلما،
 كى ئاخىر قەھرىدىن چاقماق چېقىپ كۈلپەنى (6) ئوت قىلما.

پاتار يۇلتۇز بىلەن ئاي - كۈن، بۇ كوكسۇڭ ئاسمان بولسا،
 ئەمەس يەتتەككە ئەرەش مۇشكۈل، سىنىڭ كوكۇلۇڭ قىران بولسا.
 ئۇلۇغلۇق بولمىسا دىلدا كورۇنمەس بىپايان ئالەم...
 جاھاندىن سوز ئېچىش مۇشكۈل، دىلىڭ پۇرچاق ماكان بولسا.

210

ئېچىۋېتىش نەۋ باھار لالە، شەپەق سويىگەن چىرايىڭدا،
 سېغىنىچىڭ تۇتقۇنى بولدۇم، ئوزۇم ئۇنتۇپ خىيالىڭدا،
 ئۇچۇپ ئۆتسە ئەگەردە كىمپەنەك ئۈستىڭدە زوق ئەيلەپ،
 پىراق شەبنەملىرىڭدىن مەي ئىچەي، كۈيى ۋىسالىڭدا.

211

تۇراتتىم تۇن بويى شەبنەم سۈپەت گۈل كوكسىدە تەشنا،
 چىقىپ كەلدى قىزىل گۈلدەك يوپۇرماق قوينىدىن رەنا...
 ئوزۇمنى غەرقى شەربەت ھەم چىچەكلەر تەختىدە سەزدىم،
 غۇرۇرلۇق بۇلبۇلۇم كۈلدى، كوڭۇل تاپقاچقا چىن مەنا.

212

قاقاخلاپ كۈامىكى زىننەت گۈزەلىنىڭ نازۇ جەۋلاندا،
 دۇتارنى چالغى راھەت ئۇنىڭ رەڭدار پىشايۋاندا...
 بۈگۈن مەن توز بىلەن گۈلزار ئارا باغ سەيامىدە بولدۇم،
 يۇمۇلغايىۋۇ كوزۇم ئەرتە، ئۇنى كۆرمەستىن ئەرماندا؟

213

شەپەق تاڭ لۇتپىغا باقسام، چىچەك شەبنەمگە تولغاندا،
 جامالىڭ شەرىپىتىن ئىچسەم، ۋىسالىڭ ساقى بولغاندا،
 ئۇپۇق ئىچرە پاتار ئالدىدا گۈل رەڭگى قىزارغاندەك،
 گۈزەللىك ئەۋجىگە يەتكەي، گۈزەل جانان ئۇياخاندا.

214

ئۇچۇپ دىل سۇمرۇغىم شولىدەم، كىرىپمەن بۇت سارايدىڭغا،
 شىۋىرلاپ سوزلىدىم تەنھا... قاراپ قەددۇ جامالىڭغا،
 نىيەت قىلماي چوقۇنماقتا، گۈزەللىك ئىزدىنىپ كىردىم،
 تەنەججۇپ ئەيلىدىم نەققاش! سىنىڭ سەنئەت كامالىڭغا.

215

تۇغۇلماي بۇلبۇل ئازادە، يىزىلمىش قىسمىتى رەنا،
 مۇبادا كۈرەمسەم چۈشمەسىمدى، باشىمغا بۇ سەۋدا،
 "مەگەر بولسا ھاياتلىق كەڭ جاھان ئىچرە قۇشى ئەنقا —
 ئۇنى ھەم جەزىمىدىن سالغاي، پىراق زىندانىغا بەرنا."

216

زامانىنىڭ رايىغا باققىل، زامان تىنىماس راۋان دەريا،
ئۇنىڭ ئوركەشلىرى ھەر بىر ئېقىشتا ئوزگىچە گويا...
راۋان دەريا قۇرۇر ئاخىر، ئەگەر ئايرىلسا ئوركەشتىن،
ئۇنىڭ ھەر ئوركەشى سازچى، ئۇنىڭ ھەر سازى بىر مەنا.

217

تۈگەرمۇ ھەسرەتتى، ئالەم كىشىلىك داغىدىن تۇرسا؟!
لېيى كوز ياشىدىن، جىسمى پىغان تۇپراغىدىن تۇرسا،
كىشى ھەتتا سائادەت قوينىدا ئەندىشلەر چەككەي،
ئۇنىڭ ئامەتلىرى بى بەختلىرىنىڭ ئامىدىن تۇرسا.

218

ۋۇجۇدى زەپىران، جەندە لىباسى (7) قەلبى نۇر دەريا...
پىغانى ئوت بۇلۇت ئەمما، مۇجەزى، خۇلقى خۇش بەرنا.
كورۇپ ھەيرەتتە قالدۇم بۇ ئەجەپ خەلق — زىننەتتى ئالەم،
ئەگەر مەشرەپ دىسەڭ مەشرەپ، دىسەڭ زىننەت ۋەلى گويا.

219

ئەينىپكار ئەت مېنى سويگۇڭدە كويىپەكلىك گۇنا بولسا،
ئۇنى قايتۇر مەگەر ئىلكىڭدە ھىكەتلىك دۇئا بولسا—
ۋە ياكى بۇلبۇلۇڭغا لالزار باغىڭنى كەڭ ئاچتىن!
دىگەن شەرتىڭنى تارتىنماي دىلىڭدا مۇددىئا بولسا.

220

كومۇڭكىم گەر ئەجەل يەتسە مېنى تەكلىماكانىمغا،
نە ھاجەت غەم گۈلۈن تاقىماق مېنىڭ سويگەن جاھاننىمغا،
لەھەتكە كىرسىمۇ جىسمىم كومۇلەمەس ئاتەشنى قەلىپىم،
يۇرەر سازەندىدەك روھىم يانا قانىماي ماكانىمغا.

221

مېنىڭ قەدىمىنى تىك قىلغان ئەمەس شاھ يا ۋەزىر، نايىپ، (8)
پەقەت بولقا بىلەن ئوغاق تۇتار ئەل پاسىمۇن ساھىپ.
ھەرەمگاھىم ئەمەستۇر كۈلبە ئىبراھىم ۋە يا قۇددۇس،⁽¹⁸⁾
كارامەت كورمىستەلمەس ئەھلى ئەلگەكتەك ۋەلى، راھىپ.

222

پىغان چەككە مۇرەببىم، يەتسىدۇ باشىڭغا مىڭ كۈلپەت،
ساڭا كۈلپەت—پەقەت ئەرمەك، خالايتى بولسا چىن ئۆلپەت.
مۈشەققەت تاشىغا سۈرتىپ، ئېقىلنىڭ شەمشىرى ئۆتمەس...
مۈشەققەت مۈشكۈلۈك ئاخىر ئاتا قىلغاي ساڭا شوھرەت.

223

ۋىسالىڭ ئاقىۋەت ئىنئام ئىكەن، ھىجران ماڭا شوھرەت،
ئېغىرمەس كۈلپىتىڭ تاغى، نىسۋەم بولسا گەر شەربەت.
كېچىرگەن شۇنچە قىسمەتتىن، پۈتۈلسە سويىگۇ داستانى،
ماڭا ئەمگەك ھوزۇرى گۈل يۈزۈڭدىن يامىرسا سۈلەكت.

224

ئۆمىدى ۋەسلىدىن كوزۇڭدە دەريادەك يېشىڭ مەۋجۇت،
دىلىڭدا ھىجرىدىن چەكمىش پىغانۇ-ئالمىشك مەۋجۇت.
نەتىھى كەستى ئۆلۈمنىڭ قايچىسى شەمى ھاياتىڭنى...
مەگەر ئالەمگە بولسا قايتا كاشكى كەلمىشك مەۋجۇت.

225

نىچۇن بىلىم خېلىل¹⁹غا ئوتىنى گۇزار ئەيلىگەن قۇدرەت،
مېنىڭ گۇزار بېغىمنى كويدۇرۇشكە سالدى ئوت ئاپەت؟
يەنە ھەيران ئوزۇم دائىم كويۇپ كۇل بولسا گۈل جىسمىم،
بىلىپ ۋە ياكى بىلىمىستىن ئاڭا روھىم قىلۇر تاقەت...

226

ئايا دىلبەر! قارا قاشىڭ تەمەننا قىلغىدەك باردۇر،
كوزۇڭنىڭ جادۇسى قەلبىڭگە مەنا قىلغىدەك باردۇر.
يۈزۈڭ گويا ئانارگۈل لالىسى، مۇشكۇڭدە مەجنۇنمەن،
لېۋىڭنىڭ شەرىپىتى مەجنۇننى دەنا قىلغۇدەك باردۇر.

227

گۈزەل قەلب—زور سائادەتتۇر، ئاڭا كۈلپەتتۇر راھەتتۇر،
خۇنۇكلۇك باسسا قەلبىڭنى ھەسەل ئىچسەڭ نە لەززەتتۇر؟
گۈزەل قەلب كائىنات گويا، پەرىزات مىسلى ئىدرەك - ھەس،
ئىپار چاپماق ئاڭا دايم كوكۇل باغىغا ئادەتتۇر.

ئۇنىڭكى ھوسنى گۈلشەن باغ... قېشىدا قۇشلىرى باردۇر،
 چېچىنىڭ ھەر تېلى بىر جادۇ، ئەپسۇن ئىشلىرى باردۇر،
 لىۋى ياقۇت قەدەھ گويا، ئاڭا بېھودە مەي تۈكمە،
 كوزى ھەم كىرىپىگىدە نەيزە - خەنجەر ئۇچلىرى باردۇر.

كى تەقدىر دەپتىرى بىر بەت ئەمەس، بىلىسەڭ ئۇنى گۈل يار،
 كى قىسمەت كەپتىرى گوياكى يۇلتۇزدەك قىلۇر سەييار.
 ژىغا ھەم كۈلكە بىر كوزدىن، جۇدالىق ئىزدىن دىدار،
 بولار ئىش بولغۇسى، زىبا بويىڭىز تاقىسمۇ تۇمار.

كوزىڭىز قارچۇغى ھىكمەت تېشىكەن بەرق ئىتەر گوھەر،
 ئىپارنىڭ قاپچۇغى گويا ئىكەن پاك قەلبىڭىز دىلبەر!
 گۈلۈستان رىشتىسى گەر تارتىمسا كۈلمەس ئىدى بۇلبۇل،
 مۇرەببىم بولسا ئول سۇمرۇغ ماڭا كار ئەتمىگەي ئەژدەر.

231

بۇ مەي رەڭگىدە قەلبىمىنىڭ يېرىلغان پارىسى باردۇر،
نەزەر سالىساڭ يۈرەكىمگە مۇھەببەت يارىسى باردۇر،
تېپىلماس، ئەھلى تەقۋادىن بۇ دەردىمگە مېنىڭ لوقمان،
تۈمەن خىل رەنجىنى مەينىڭ سانايتماق چارىسى باردۇر.

232

چىرايىڭ گۈل سىنىڭ، ھەر كۈلىمىڭ گۈياكى جەننەتتۇر،
سېنىڭ ئىشقىڭدا كۈلپەت كورمىگىم جانىمغا راھەتتۇر.
قەسەم بەللا! سېنى تەرك ئەيلىمەسمەن چىقىسىمۇ جانىم،
بىئارلىق راھىتىدىن يەتمىكى باشىمغا ئاپەتتۇر.

233

ھەقىقەت ئۆزلىسىڭ دايم ئۇنىڭ پوستلاق گۇمانى بار
قۇياش چىققۇنچە ئالەمگە ئۇپۇقنىڭ ھەم تۇمانى بار.
نىچۇن ئالەم سىرى زاھىر ئەمەس، ئۇ، بەنت نىقاپ ئىچرە،
سەدەپنىڭ ئىچىدە مارجان، گادايىنىڭ قەھرىمانى بار.

ساما چاچىڭ، كوزىڭ خۇرشت، جامالىڭ قىبلەگاھىمدۇر،
 لىۋىڭ زەر چەشمىدىن تامغان مەيىڭ ئابى ھاياتىمدۇر،
 ۋەتەن شەيداسىمەن دائىم غەزەلخانىلىق مېنىڭ ئىشقىم،
 خالايمىق رەھمىتى جەۋلان قىلارغا پەي - قاناتىمدۇر.

كوزۇڭ ياشى پەقەت توپان، پىغان - ئاھىڭ قىيامەتتۇر،
 گۇناسىز قىسمىتىڭ ئالەم ساپاسىغا ئىشارەتتۇر...
 ۋاپا ئىزلەپ جاپا كۆرمەك جاھان چەرخىدە ئادەتتۇر،
 ئېقىدە پاكلىغى ئاشىق ئۈچۈن ئەلا سائادەتتۇر.

ئەتىرگۈل كۆيىنىڭ ئىچىرە، قىزىلگۈلدەك چىرايىڭ بار،
 كوزۇڭدە خۇش تەبەسسىۋىم سۆزلىرىڭدە ئىلىۋىر رايىڭ بار،
 قاراچاچىڭ ئەگەر تۇن بولسا، گۈل ھوسنىڭدە ئايىڭ بار،
 بىراق، قەلبىڭدە كىملىرىگە سېنىڭ پىنھان سارايمىڭ بار.

237

راۋابىڭ تارىسى ئاشىق كىشىنىڭ سىمى تاردۇر،
ئۇنىڭ مۇڭ - نالىسى كويگەن يۈرەكنىڭ ئاھۇ - زارىدۇر.
جاھاننىڭ قىسمىتى شۇكى بەخت قوينىدىمۇ ئارمان،
ۋىسالىز ھىجرىدە شۇ ساز ئۇنىڭ يىگانە يارىدۇر.

238

قىزىل ياقۇت ئەكەنسەن زەر ئۇزۇك ئۈستىدە تەختىڭ بار،
توپادىن پەرقى يوق تۇرساڭ يانا ئاخىرقى بەختىڭ بار.
بىلىپ پەس خاكۇ - توپراقنى دىمە زىننەتنى سەن مۇتلەق،
سېرىق ئالتۇن ئەمەس، بىر كۈن سېرىق توپراقتا لەخمىڭ بار.

239

ئومۇر چەكسىز ئەمەس، ئاخىر ئۇنىڭ ئوز مەنزىلى باردۇر،
ئەزىزلەر قەلبىدىن نازۇك پەقىرىنىڭ ئوز دىلى باردۇر.
چېكىپ زەخمەك بىلەن ساز تارىنى كۆڭلۈمنى شات ئەتكىن،
چىمەننىڭ گۈلىدىن ئەلا شىپالىق دەش گۈلى باردۇر.

جاھان ئاي يۈزلىرى ئىچىرە سېنىڭ خۇرشىد جامالىك بار،
 قوشۇما قاشلىرىڭ ئىچىرە سېنىڭ ياقۇتچە خالىك بار،
 ئېقىل، رۇخسار، خۇلۇق بابىدا بولساڭمۇ مەگەر سۇلتان،
 ئۇچۇپ كەلگەن ساداقنى قايتۇرۇشقا نە ئامالىك بار؟

تەمەننا قىلغىدەك چاچى، ئۇنىڭ كوكسىدە سۇمبۇلدۇر،
 گۈزەللىك ھەم ئوماقلىق زىننىتى گۈل ھوسنىدە بۇلدۇر،
 چىمەن ھوسنىگە زوق بىرلە خېرىدار بولمىغانلار كام،
 بىراق چىن قەلبىدىن يالقۇندا كويگەن بىرلا بۇلبۇلدۇر.

سابا دەرھال دېرەك بەرگىن، قەيەردە دىلخۇمارىم بار؟
 كوزۇمگە مەن ئۇنى سۈرتەي قەيەردە گۈل ئانارىم بار...
 ئۇنىڭ ئىشىقىدا مەجنۇنلۇق ھاياتى كەلدى باشىغا،
 دىگىن قاي ۋادىدا ئايدەك بۇلۇت توسقان نىگارىم بار؟

243

قۇياش يورۇقلەتمىنىڭ تاغغىچە كۆكتە تۇمانى بار،
ھەقىقەت ھېكمى ئەتمەكتىن مۇقەددەم كۆپ گۇمانى بار.
تۇمەن مىڭ ھىلىلىك مەلۇن جەسەت لەخمىدە ياتقاندا،
ئۇنىڭ پاسىق (9) پىكىرلەرگە مەكۇنگەن كەنجى جانى بار.

244

ئول ئايىنى ئاھ ئوقى بىرلە، ئېتىپ ئوۋ قىلمىغىڭ تەستۇر،
چىمرايى ئەرەش بىلەن كۇرستا بىراق قەلبى ھامان پەستۇر.
تولۇنئاي جاممىنى زىبا بىلىپ ئىچمە ئۇنىڭدىن مەي،
ئۇنىڭ نۇر شولىسىدىن لەززەت ئەپتۇرغان چاۋا - خەستۇر.

245

ئەگەر لۇتپى قاما بولسا، يۇسۇپ سەككاكى قۇندۇز سىز،
گۈزەللىك باغدا ھەتتاكى تۇتىنى باسار توز سىز.
"قەسىدە تىزمىسى" بولدى تومۇرى زەنجىرى سىزگە،
مىزان يۇلتۇزدەك زەنجىر بىلەن كۆك ئىچرە يۇلتۇز سىز.

246

ئىسكەندەر گوھىرى نۇرلۇق كوزۇڭنىڭ قارچۇغى گۇلناز،
 بەئەينى تۇخۇمى ئەنقا، ئوشۇل كوزنىڭ ئېقە-ي گۇلناز.
 مىسالى سۇرمىزارلىقتۇر، كوزۇڭنىڭ قىرغىغى گۇلناز،
 ئۇنىڭ جادۇسىدىن تەچسىز جاھاننىڭ ھەر يېقى گۇلناز.

247

ئېتىڭ رەنا، ۋۇجودىڭ گۈل، ئوزۇڭ ياقۇت تەمەنناسىز، (10)
 تەمەننا ئەيلىسە بۇلبۇلغا گۇلۇمۇ بەلكى مەناسىز...
 مېنىڭ قەلبىمنى جەپ ئەتكەن ئەشۇ گۈل قەد، ئەشۇ گۈلرۇخ،
 كى مەناسىز بولۇر تەقۋادا ئوتسەم گۈلى رەناسىز.

248

قارا. زۇلپۇڭنى بەرمەسمەن بىمەش پىردەۋىسىگە گۈل يۈز،
 كوزۇڭ شەھلاسى ئىلاھامدۇر ئوبۇل پىردەۋىسىگە گۈل يۈز. (21)
 يۈزۇڭ خۇرشت سېنىڭ شەربەت سوزۇڭدە مىڭچە ارىقمان بار،
 كوزۇڭ مەيۈدى ئوق بەتلەپ تۇرار قاش قەۋىسىگە (11) گۈل يۈز.

249

گۈزەللىك بولمىسا دىلدا، بەختىنىڭ لەززىتى بولماس،
كۈڭۈل يۈكسەكلىكى سىز، سۆز - يۈزۈڭنىڭ ئىززىتى بولماس،
ئوزۇڭدىن ئوزگىنى سۈيىش، سېنى سۈيگەن تۈمەننىڭ ئىل،
جاھاننى دىلغا چاقىلساڭ، دىلنىڭ كىر - دېشى بولماس.

250

غەزەلنىڭ جەۋھىرىدۇر ھەس، ئۇنىڭسىز چىن غەزەل بولماس.
تۈزۈپمۇ جۈملىلەر ئېلىس تۈمەندىن بىر ئەمەل بولماس.
دىلىڭدا بولمىسا لەككىڭ خالايمى، نەزمە نەقىلىشۇن؟
ئادالەت ئىپتىخارىڭىز تىزىق - نەزمىڭ تۈگەل بولماس.

251

يىتىشىمىدى تاكى پۇرسەت، قەستى پىنھان ئاشكار بولماس،
ئۇنى كۈتمەك ئەجەپ مۈشكۈل، ئۇنىڭغا بىر قارار بولماس.
رەقپىلەر قەستىنى يەڭمەك ھاياتىنىڭ زىنىتى، پەخىرى...
خۇشاللىق تۈرلىرى ئىچرە ئۇنىڭچە ئىپتىخار بولماس.

252

پەلەكنى قارىغان بىرلە پەلەك يەر ئاستىغا چۈكمەس،
ئادالەت كۈتكىنىڭ بىرلە ئادالەت ئوزى قان ئۈكمەس.
تەپەككۈر مەشئىلىدە سەن جاھاننى يورۇتار بولساڭ،
مەكەر جۈرئەت قولى مەشئەل كۈتەر مەي ھىچ نىمە پۈتمەس.

253

تارازۇ بولمىغۇنچە ھەق ۋە ناھەق ئاشكار بولماس،
تارازۇ يۈلتۈزىسىز كۈكتە تەڭپۇڭ بەرقارار بولماس.
قاراپ كۆك گۈلشىنىگە تولدى قەلبىم زەۋقى شەيداغا،
ئۈنىڭسىز كەڭ زېمىنىگە خاسىيەتلىك نەۋ باھار بولماس.

254

پەلەككە قول ئۇزاتما، شەمئى ئەنۋەرنى ئېلىپ بولماس،
دىلىڭدا بولمىسا ئەينەك جاھان ھالنى بىلىپ بولماس.
مەگەر قەلبىڭدە نۇر بەرق ئەيلىسە ھۈسنىڭدە نۇر چاقىنار،
بۇ نۇرىلىز لەيلى رەڭ ئالەمدە ھىچ ئىشنى قىلىپ بولماس.

255

قەلەم ئېيتار: ۋۇجۇدۇمدا خۇنۇك، نۇر ئىككىسى پەيۋەس،
مەگە، يۈكسەك دىسەك يۈكسەك، ئەگە، پەسكەش دىسەك پەسكەش.
مېنىڭ دەۋرانى لەپىزىمگە تەپەككۇر زەھنەما، ھاكىم...
مەگەر قاتىل دىسەك قاتىل، ئەگەر دىلگەش دىسەك دىلگەش.

256

ئاتاسىزلىق، ئاناسىزلىققا باشىم موپتىلا بولمىش،
پېقىرلىقنىڭ تۈپەيلىدىن يۈرەك باغرىغا قان تولمىش.
كوزۇم سەندە، قولۇم مەيدە، دىلىمدا مەۋج ئۇرار سويگۇڭ،
پەلەكنىڭ كاجلىغى غۇنچەم ئېچىلماي ھىچ، بېغىم سولمىش.

257

كوزۇڭدە قەھرىلىك چاقماق، ئاقار شەڭزىڭدە يامغۇر ياش،
كى شەبنەم تىتىرىگەن بەرگىتەك يۈزۇڭدە يالتمىرار ئوتقاش.
بەئەينى تالى مەجنۇندەك، شامال سەرسانى سۈمبۈل چاچ،
گۈرۈلدەپ تەۋرىدى ئالەم ساڭا بولغان كەبى ھەمسىداش.

يامانلىق قىلمىغان ئادەم تاپار ھەرئىشقا ئاسانلىق،
ئۇنى تەقلىت قىلالماس ئەمرى بىرلە شاھى - سۇلتانلىق،
ئۇرۇق چاچ ياخشىلىقتىن، بەھسۇل ئاپتاپتا قالساڭمۇ،
كىشىلىك رەھىمىتىدىن بولغۇسى ئومرۇڭ باراقسانلىق...

ھايات تاتلىق، ھاياتلىققا يېتەلمەس، بولسا ھەر تاتلىق،
ھاياتلىق پەيتىنى قەستلەپ قازا يۈرمىش قارا ئاتلىق،
ھايات لەززەتلىرى ئىچىرە ئۈزىن بىلىمەك بۈيۈك لەززەت،
نەقىلسۇن قەلبى ئەمالار ئارا ۋىجداندا ئاباتلىق!

دېمە سەن نەپىسى شەيتاننى جاھاندا بەختۇ - ئامەتلىك،
ئۇنىڭ رەڭگۈزلىغىنى بىلىمىگىن شۇنچە كارامەتلىك...
يىراقتىن گەر سېنى ئول قىلسىمۇ جادۇ بىلەن مەپتۇن،
يولۇقىما كوكسىدە يالقۇنى ئەژدەرھا ھالاكەتلىك.

261

ئەقىل مىزانىنى بۇزدۇڭ كۈلۈپ گۈلدىن تۇغۇلغاندەك،
گۈزەللىكتىن جاۋاھىر توك بېشىغا سۇ قويۇلغاندەك،
ئەگەردە بىر كوكۇل بولسەڭ مېنى مەڭزىڭدە مېھمان قىل
تەبەسسۇم چاقمىغىڭ بىرلە يېرىلسۇن دىلمۇ ۋولقاندەك.

262

خىيالىم كوكىدە بار بىر پەردىنىڭ ھوسنى چولپاندەك،
ئۇنى كورگەندە بەرگىم تىترىگەي شەبنەمگە تولغاندەك،
ئېتىنىڭ ھەرىپى قوش ئۈنچە تۇرار ياقۇت تاۋاق ئىچرە،
ۋىسالى شاتلىغى ئىنتام ماڭا بىر تەختى سۇلتاندەك.

263

غېرىپلىق، خارلىق دەردىن دىلى بىمارىدىن سورماڭ،
نومۇس نازۇكلۇغىنى بىنومۇس - بىمارىدىن سورماڭ،
پاراغەت ئەركىشى غۇربەتلى مۇز دەرياسىنى بىلمەس،
ھاياتلىق قەدرىنى ئەسلا ئولۇمنىڭ دارىدىن سورماڭ.

264

مۇھەببەت توپىغا سەۋزى تېنىمنى سەن قەلەم قىلدىڭ،
ساداقت شەجرىگە قاش، كىرىپىڭنى ھەم قەلەم قىلدىڭ،
لۇڭدە مەس قىلىپ، جەڭگە ئېتەڭنى ئەلەم قىلدىڭ،
قىلىپ بەنت ئىشقى زىندانىڭ ئارا ئاخىر ئەلەم قىلدىڭ.

265

ئومۇر گۈلشەنلىرىڭ ئەلۋەك، خەلقىنى دىلغا جا ئەتسەڭ،
كوڭۇل ئەينەكلىرىڭ روشەن، ئىلمىگە ئىلتىجا ئەتسەڭ.
سانادەت ئول سانادەتنى ئوتۇنمەك بىرلە بولغاي تەل...
سۇلايمان ئاممىنىڭ بەربات... ھەسەتنى مۇددىدا ئەتسەڭ. ②

266

نىچۇن ئاغۇ دىلى بىلمەم، كوزى ئاھۇ لاتاپەتنىڭ،
نىچۇن قەلبىدە رەشىمك (12) ھاكىم، كى تۇرقى پىل سالاپەتنىڭ.
ئەشۇ زەر ئاللىنىڭ ۋەجى، تىرۇيا چوكتى چوڭ جەڭگە،
ئۇنۇتماڭ ئۇرىغى شۇم نەپسىمدۇر دۇنيادا ئاپەتنىڭ.

267

غەزەللەر ئوقىنى ساز ياسى بىرلە ئاتقىلى كەلدىك،
تەپەككۇر ئوقىدەك دىلنىڭ قېتىغا پاتقىلى كەلدىك،
دىلى بىمارى زىلۋىزىلەر تەقەززا ئەيلىسە ھەردەم،
ئۇلارغا بەرقۇۋەت سۈمرۈڭ قاناتلار تاققىلى كەلدىك!

268

قىيا باقىپ ۋۇجۇت دۇتارنىڭ دىلتارنى چەكتىك،
تەبەسسۇم بىرلە شات ئەيلەپ، كوڭۇل رەپتارنى چەكتىك،
چۈشۈمدە ئۇشۇ مەڭزىگە لېۋىڭ ئانارنى چەكتىك،
قىلىپ جادو دىماغىغا خوتەن ئىپارنى چەكتىك.

269

رەقەپنىڭ ھەر ۋاقىت رەشكى كوزى ئۈستىدە نۇقسازنىڭ،
كى شەپقەت ئۈنتۈلۈر، ئازار قالدۇر قەلبىدە ئىنساننىڭ،
چىرايلىق بولسىمۇ مەشۇت غۈزەك ئۇ — كېيىنەك قەۋرى،
قۇلۇلە بولسىمۇ گەر سەت، ماكانى ئۈنچە - مارجاننىڭ. ②۹

270

يېنىغا تىغ ئېسىپ يۈرمەك ئەمەس ئۇ، بەلگىسى قاننىڭ،
 دىلىدا رەشەك ساقلانسا، ھۇلى تەۋرەيدۇ ئىماننىڭ. (13)
 تۇغۇلماق ھەمدە ئۆلمەكتە نە قۇلدىن پەرقى بار خاننىڭ،
 پەقەت نەپسانىيەت زامىن بولۇر شەنىگە ئىنساننىڭ.

271

ئوزەڭنى ئوينىتىپ گۈلنار، ئومۇرلۇك بىر بالا قىلدىڭ،
 بېرىپ سەن باشتا ۋەدەڭنى، پىراققا مۇپتىلا قىلدىڭ،
 قاراپ بىر جام، كۈلۈپ بىر جام، قىلىپ ناز بېھساپ جاملەر—
 بىلەن ئاخىر كوزۇڭنىڭ سېھرىگە بەنت—ئاشىنا قىلدىڭ.

272

بىزەپ ھوسىنۇڭنى ھەر بىر تاڭدا ھەر رەڭ لالىزار ئەتتىڭ،
 پىراقىڭ چاقمىغىنى كۆپ چېقىپ، باغرىمنى زار ئەتتىڭ.
 كۆڭۈل بەرسەممۇ ھىكمەتكە، كىتابەتنى ئېتىپ مېھراپ،
 كېچە - كۈندۈز خىيالىم ھەم چۈشۈمنى بىقمىرار ئەتتىڭ.

273

ئېتىپ لۇتپ، نەزمىدىن ئەي لۇتپى سەن، لەبىزىنى قەنت قىلدىڭ،
خوتەن ئادوسىنى كۈيلەپ، كوزى ئاھۇغا بەنت قىلدىڭ.
كى "گۈل، نەۋروز" قوشۇنىدەك ھىلاكەت سالىمۇ قاشى، (14)
قەلەمنىڭ كۈچى - لە، يار كوكسىنى مىسكىنىگە كەنت قىلدىڭ.

274

سېنىڭ ھىجرىڭدە قان يۇتتۇم ئېزىم بىر كېلىپ كورگىل،
ۋىسالىڭ شەربەتىدىن بىر قەدەھ مەينى بېرىپ كورگىل،
ئەگەر ئىشقىڭ ئارا ئالەم ماڭا ئاخىر كېمەن ياپسا،
ئېتىپ رىشتەمنى تارە، جىسمى دۇتارم چىلىپ كورگىل.

275

گۈزەل قۇش! نەغمىگە مەپتۇن ئىكەنسەن باغۇ - بوستان قىل!
تىلىڭ قەقنۇسىچە بولماققا فۇنۇن (15) كوكىدە چەۋلاڭ قىل!
پۇشايماز ئەيلىگىن تۇلپار تۇۋاق باسقان چىمەنگاھتا،
نازاكەتنىڭ مۇرەببى - باغۋىنى بولماقنى ئازمان قىل!

276

تەرىك جاننى تەرىك ئالغان پەرزات رەڭلىك ئەزرائىل،
ياساپتۇ نەققاشى ئالەم سېنى بىر زەر سەنەم كامىل.
بىدەش ھوسنىڭ كورۇپ بولدى مۇقەررەر ھەركۈڭزىل قايل،
بىراق بىناھەم لەۋىڭنىڭ چەشمىسىگە كىم بولۇر نائىل؟

277

نە ئېسكەندەر، نە دارا بىرلە چىڭگىز ياكى شاھپايقال،
تۆمۈرۈ، بابىل، قۇبلەي، قازان ھەر سەلتەت موغال، (16)
ئېرىقتۇر ئاتلاپ ئۆتمەككە، جىمى شاھانەلىق قەسىرى،
يولۇمنى تۈستى بىر دەرۋىش قويۇپ توپان سۇپەت سۈنئال.

278

گۈلاپ ئىچكەن بىلەن قۇزغۇن، يولالماش ھىچتاچان بۇلبۇل،
ئۇنىڭ زەۋقىدە قان زاھىر، نەقلىسۇن لالە ھەم سۈمبۇل؟!
جامان ئىسسىقلىرى كۆپ... ناگىيان بۇلبۇل قەپەسكە بەنت،
رىيا تەقۋا (17) بىلەن قۇزغۇن قىلۇر گۈلشەن ئارا غۇلبۇل.

279

كويۇپ چوغ ئۇستىدە سەندەل تېنىم، دەۋراننى ئوتكەزدىم،
كى سەييات ئالدىدا بولغاچ ئىپارم دەشتۇ - چول كەزدىم.
رېپەك بەرگەچكە بەنت بولدۇم قۇرۇتتەك مەن غوزەك ئىچرە،
يېنىپ شامدەك ئادا بولغان گۈزەللىك مەنىسىم سەزدىم.

280

گۈزەلدىن ئايرىلىپ ھىجران ئوتىدا مەن ناۋا تۈزدۈم،
كوڭۇل چاقماق بىرلە كوز يېشىدا بىر ھاۋا تۈزدۈم؛
ئەگەردە ئوز گۈلىستانىم مېنى ئاجراتسا قوينىدىن،
بۇلۇتتەك ئايرىلىپ يەردىن پىغاندا بىر ساما تۈزدۈم.

281

سۈمەن قەددىڭنى بىر كورسەم، بەۋش ئىپارىدىن جىسىمىم،
ئانار يۈزۈڭنى بىر سويسەم، بولۇر گۈلنارىدىن جىسىمىم،
مەگەر كورمەي ۋە يا سوينەي خىيال قىلسام سېنى تەنھا،
يېنىق شامدەك تۈكەر ياشىن پىراقىڭ زارىدىن جىسىمىم.

282

تېنىم زەنجىر تۈپەيلى شاھى خىسراۋدىن ئاقار قانىم،
غورۇر بۇ، سەن ئۈچۈن شىرىن، شۇڭا يوق قىلچە ئارمانىم.
كۆزىدە كىبرىسى مەلۇن، ماڭا بەھىسلىك سوئال تاشلار،
پاراغەت شاھىدىن غالىپ، مۇھەببەت ئىچرە ۋىژدانىم.

283

تەشەككۇرغا تىلىم ئاجىز كېلىپ سىزگە شاراپ تۇتۇم،
ئۇنىڭ ھەرقەترەسىنى سىنەئى دىلدىن ئاتاپ تۇتۇم.
ئەگەردە مەي بىلەن قەلبىنى كۆرمەك بولسىڭىز روشەن،
ئېقىدەم يالقۇنىدا ئاشۇ قەلبىدىن كاۋاپ تۇتۇم.

284

ئۇلۇق خاھىش بىلەن ئاقسۇن ئاياغىڭ ئاستىغا قانىم،
كى توپراق ئاستىدا كۆرسەممۇ بەختىڭنى قەدىردانىم...
شەپقەت، ئاسماندا ھەردەك بەلەن پەرۋاز بىلەن ئۇچساڭ،
نىمچۈن كۈمەس قۇچۇپ شەبنەم، لەھەت ئۈستىدە رەيھانىم.

285

كېزىپ "خەمسەك"نى سۈز شاھى! گۈزەللىك تەختىنى كوردۇم،
ئېقىپ ئۇ "چاھار ئوكيان" دا غەزەلخان بەختىنى كوردۇم،
شېئا تاپتى ناۋا شەربەت بىلەن بۇ بى ناۋا قەلبىم...
ناۋايى نەزمىدىن ئاخىر كىشىلىك تەختىنى كوردۇم (18).

286

مورەببى يوق (19)، پاناسزلىق - غېرىپلىققا ئەسەر باشىم،
قولۇمدا يوق، شۇڭا يوققۇر مېنىڭ قاشىمدا قولداشم.
نەسىۋەم يامەلەك يامغۇرىغا ئۆلپەت بولۇش بەلكى...
كۆكەرەمسۇ زىمىن ياكى كوزۇمدىن ئاقىمسا ياشىم؟

287

شاراپ داستىخانىدا مەي بىرلە ئەزمە بولدى ئىلھامىم،
ئېزىلەر ھورمىتىدىن لەرزىگە كەلدى شاراپ جامىم...
كىشى ئۆز ئۆمرىدە كۆرسە مۇشۇنداق نەچچە سوھبەتتىن،
دېسە ھەقىكى كېتەردە قالغۇدە كۆڭلۈمدە ئارمانىم.

مىسىز شاھىدىن ئەيزەلدۇر غېرىپ بولسامۇ كەنئانم،
 سۇلايمان تەختىدىن يۈكسەك قاداق، دەرۋىش سۈپەت جامىم.
 ساڭا كويىمەك، سېنى سويىمەك — ئەزەلدىن ئىمپىتخارم شۇ،
 سېنىڭ ئىشقىڭدا جان بەرمەك — مېنىڭ قەلبىمدە ئىمانم.

ئۇمىت ياشلىقتا، ياشلىقتا شەرەپتۇر بەرگۈلۈك ياردەم،
 قېرىلىق لەززىتى — ياشلىق بېغىدا كۈلۈك گۈل كۆركەم.
 چىنار يىگانە قەد كەرسە، بارافسان بولمىغاي ئورمان،
 راۋان بولماس ئېزىم دەريا، تۈمەننىڭ چەشمىسىز ھەردەم.

ئۇمىت بىرلە ئۇمىتسىزلىك ئاراسىنى ئاكان قىلسام،
 خوشاللىق بىرلە قايغۇنى ئۈزۈمگە ئىمتىھان قىلسام.
 بۇ نىسبەتلىك جاھاننى دىمچىقچان "مۇتلەق" بىكىر قىلماي،
 توپاڭنى تۇتتىم ئەيلەپ، غۇرۇرنى ئاسمان قىلسام.

291

سابا ئاتىغا مىن شائىر، شەپەق ئۈستىگە تون ياپسۇن،
غەزەلدىن چايقىلىپ نۇردا سامان يول ۋادىسى ئاقسۇن (20)،
زىمىندا پاك ئاياغىڭغا چىمەنگە مەڭزىنى ياقسۇن،
ساما تەختىدە خاقانىم، ھۈكەر باشىڭغا تاج تاقسۇن.

292

ئىشلىق شەرت ئەتسە "پۇل سىرات" ئۇنى دادىل بېسىپ ئۆتكىن ⑤،
جاپا دەر ياسىدىن غالىپ ئوچۇملاپ دۇر (21) ئېلىپ ئۆتكىن،
سىنىڭ ئالدىڭدا ھەتتا تۇرسا شىرىن قەددى يا، خىسراۋ،
ھولۇقماي، نائۇمىت بولماي راۋابىڭنى چېلىپ ئۆتكىن.

293

يۈرەك بولسا، ئۇنىڭ ئالەم ئارا دىل رىشتىسى بولسۇن؛
ئەشۇ دىل رىشتىسى بىرلەن چېكىلگەن كەشتىسى بولسۇن.
ئۇنى تاج ئورنىدا باشىڭغا ئارتىپ سەن تەمەننا قىل،
ئوزۇڭدىن ئوزگە قەلبىڭدە يانا كۈرمىڭ كىشى بولسۇن.

تېشەر قالقانى قاشىڭ ھىلىسى جادۇ قىلىپ ھەر ئان،
 لېۋىڭ چايقالسا گەر قەستە چېقىلغاي تاش سېپىل شۇئان.
 چېچىڭنىڭ دولقۇنى مەپتۇن قىلۇر ھەر ئاق كوڭۇللەرنى،
 "ھاۋا" نى ئازدۇرۇپ چىققان يۈزۈڭنىڭ ئالمىسى شەيتان²⁶.

قارا كوز باق كوزۇمگە، نۇرى چەشمەڭ تۇتيا بولسۇن،
 لېۋىگە شەرىپنىڭ تامغۇز! جۈنۈنمغا داۋا بولسۇن.
 تەسەددۇق ئەيلىبان جان راھەتىدىن سوزلىمىم راستۇر،
 مەگەر لەپزىڭ دىسەڭ يالغان ئاڭا كوزۇم گۇۋا بولسۇن.

كىچىرگەيسىز گۇناھىمنى مەگەر چوڭ بولسا باشىمدىن،
 كوڭۇل رەنجىنى يۇغايىسىز، توكۇلگەن ئۇنچى ياشىمدىن.
 يوشۇرسا ھوسنىنى ئاي، قىلمىغايمەن ئانچە پەرۋا ھىچ،
 تىلەرمەن تۇن... سەھەر قىلما جۇدا دەپ چىمن قۇياشىمدىن.

297

قەيەزدە سايرىغان بۇلبۇل نەچۈن شات نەغمىلەر ئۇتسۇن،
تەسۋۇق ئىچىرە توسالغان تۈز، نەخالاپ قەدىنى كۆرسەتسۇن،
باھارىدىن گۈل-چىچەكلەر چاچمىغا، خۇش ئەترە-رەيپانى،
گۈزەللىك كەلگۈسى چىمىلىق، كېرەملىك ۋايمىغا يەتسۇن.

298

ۋىسالىك يولغا چىققىمىن، ئۈزۈمنى توختىتىلمىسەن،
جاھان سازلىق يولىدا گەر ئېرىق بولسا ئۆتەلمىسەن،
سېنىڭ رىشتىڭ يۈرەك تارىمىنى تارتىپ تۇرسىمۇ،
كى ئېنىسانلىق تۈپەيلىدىن سېنى ئارتۇق كۈتەلمىسەن.

299

كىرىستال تەنلىرىڭ ياقۇت، جاھان شۇندىن نىجات تاپقان،
ئانار باغىڭدا زوق ئەيلەپ، يانا لاچىن قانات قاققان،
تېرەن زېمىننىڭ بىلەن سالغىن نەزەر خۇنابى بۇ مەيگە،
ئۇنىڭ ھەر شىئەسىگە ئەسىرلەرنىڭ قانلىرى ئاققان.

تەكەببۇر قىلمىغىن ھەرگىز، سېنىڭدەك كۆرمىشى ئۆتكەن،
ئۇ كۆرمىگەنلەر تورەلىمەيۇ جاھان چەرخى داۋام ئەتكەن...
تەكەببۇرلۇق — كىشىلىك ئالتۇنغا مىسلى لايىق سۈرتىپ،
تەكەببۇرلەر ئەزەلدىن خاھىشنىڭ ئەكسىگە يەتكەن.

مۇشەققەت تاغى باشىدا، بىراق پەريادى ئەتمەسەن،
كى "ئىشىغپار" بىلەن ئىشرەت كورۇشنى يادى ئەتمەسەن،
ھاياتىم نامەسى ئاشكارا ماڭا ئاردۇر سىرى پىنھان،
ئىچىشكە شەربەتى ئامەت، قىسىپ كۆز جادى ئەتمەسەن.

بەختىسىز سويىگۇ ئەلادۇر، مۇھەببەتسىز سائادەتتىن،
بەختلىك نۇرمۇشۇڭ - ناپاك جۇدا بولسا ساداقەتتىن،
ساداقەت جامىدا مەي ئىچ، مۇشەققەت كاندىن زەرقاز،
كىشىلىك ئەركى - يۈكسەك تەخت غورۇرى يوق ئىناۋەتتىن.

303

سېزەمسەن دىلبىرىم كەلدى باھار ئاۋازى ھەرياندىن،
زامانەم مۇتىرىنى چالدى، مۇقامنى يېڭى دەۋراندىن.
بەختنىڭ توز قۇشى ئاچتى جۇلالىق ھوسىنى ھەيات،
بىزەكلە كەڭ دىيارىڭنى دىگەندەك ئىلىمۇ - ئىرياندىن.

304

دىلىڭ قاينغۇغا چۈككەندە، غورۇرنىڭ كەپتىرى بولغىن،
خۇشاللىق ئاشىيانەڭدۇر، جىمىنىڭ كەپتىرى بولغىن.
مەئىشەت ياكى ھەسرەت بىرلە غەرق ئەتمە بۇ ئومرۇڭنى،
جاھان ئەھۋاللىرى ئۈزرە تەپەككۇر دەپتىرى بولغىن.

305

جۇدا قىلما گوھەر - ياقۇتىنى چاقماق نۇر ھوزۇرىدىن...
قورام تاشتىن نە پەرق ئەتكەي، ئەگەر ئايرىلسا نۇردىن!؟
جۇدا قىلما مېنى گاھ غۇربەتۇ، گاھ دولتىڭدىن ھىچ،
كىشىلىك شەننىڭ نۇرى - ئۈمىت شەمى غۇرۇرىدىن.

ۋەلىلىك زېھنىنى مەجنۇن قىلارنىڭ ماھىرى خوتۇن،
ئەگەر دە تاج دىسەڭ تاجدۇر، مەگەر ئوتۇن دىسەڭ ئوتۇن.
بولۇپ ھەيران ئوزۇم ئول كەلسە كۈلگەي جىسمى ئۇرپانم،
كوزدە تۇرسا گەر شەبنەم بۇ جىسمىدىن توكۈلگەي خۇن.

بولۇپ جادۇ كوزۇڭنىڭ تۇتقۇنى دىلپەر، يوقالغانمەن،
ئوزۇمنى ئاخىرىدىن تاپسام چېچەك بوستانغا تالغانمەن.
تەقەززا ئەيلىمەس بولۇپ كەبى كۈڭلۈم قەپەزنى سىچ...
قىزىلگۈل دەپ، تىكەننىڭ دەستىدىن قانغا بويالغانمەن.

سېنىڭ ئوقىيالىرىڭ قىلدى تېنىمنى توزۇتۇپ ۋەيران،
شىپا قىلما تىۋىپ بەس! ئول بولۇپ قالسۇن ساداق ئورمان
سېنىڭ ئەپسۇنلىرىڭ گويا قىلىپچەك تىلدى سىنەمنى،
يارامنى تىكە: قان دەرياسىدىن ئۇزسۇن كىمەڭ ھەيران.

309

پۈتۈڭنىڭ ئاستىدا گۆھەر ئۇنى ئەمەس تاپالماستەن،
ئەگەر تاپساڭمۇ رەختىڭ يۈى ھەسەت كۈزدىن ياپالماستەن،
باھاسىز نادىر ئالماستەك ۋۇجۇدۇڭ چايقىلىرى ياشتا،
ئاتا قىلغاندا نۇر شەمى چىراغنىڭ تار ياقالماسى سەن.

310

غازاڭمەن شائىرىم! نەزەمەڭ ئەزىم دەريا، چۈكەلمەستەن،
تاۋاڭلاپ ئۈنچە مارجانىنى بۇ پەشتاقتىن تۈكەلمەستەن،
شەپقەتكە بالقىساڭ كۆكتە بەلۈتتەك شۇنچىلىك پەس مەن،
قولۇمنى تۈتمىساڭ رەببىم بۇ دەريادىن ئۈتەلمەستەن.

311

ئومۇر جامىدا كۆز ياشى، ئاڭدا شەرىپەت قۇيۇلماسمۇ؟
پەلەكنىڭ قەلبى تاشى چەشمىزاردىن ئويۇلماسمۇ؟
تەقەززا ئەيلىسە قان بىرلە يازماق تارىخى ئالەم،
قىيامەت بىۋاخچە بەھرى مۇھىت پاك قانچا تولماسمۇ؟

312

قېشىڭنىڭ تىغ ئۇچى گويا بۇ كوكسۇمگە قادالغانمۇ؟
 بۇزۇڭنىڭ غۇنچىسى ئاققان قېنىم بىرلە بويالغانمۇ؟
 بېلىق جىسمىنى رەھمەتەي چېچىڭ توردى ئالغانمۇ؟
 بولۇپ بەنت بۇلبۇلى ئەركىم قەپەز - دامىڭدا قالغانمۇ؟

313

قاراپ قانماي قارا چاچىڭغا باقتىم كۈنچىسى بارمۇ؟
 جاھاندا يۈزلۈرۈڭدەك گۈل ئىچىدە غۇنچىسى بارمۇ؟
 ئوزۇڭ گويا بۇ ئىشتىن بىخەۋەردەك سۇ بىلەن مەشغۇل،
 ۋە ياكى كول سۈيىنىڭ بىباھا زەر - ئۇنچىسى بارمۇ؟

314

مېنىڭ قەلبى شىكەستەمگە سېنىڭدە بىر داۋا يوقمۇ؟
 قېشى سەييات ئۈچۈن سەيياھقا رەھمەتەك راۋا يوقمۇ؟
 كوڭزال ئەسرادىغا ھىچ بولمۇدۇڭ ئومۇمدە بىر سىرداش،
 پىران تاغىدا پەرھات زار، ئاڭا شىرىن سابا يوقمۇ؟

315

تېنىڭ گويا سېنىڭ ئۇنچە بىلەن زەردىن ياسالغانمۇ؟
يۈزۈڭ ئەرەش چەشمىسى بولغان شەپقەتتىن رەڭنى ئالغانمۇ؟
سېنىڭ كوكسۇڭگە ھەكمەتلىك يۈرەكنى تەڭرى سالغانمۇ؟
بولۇپ مەسخۇشلىقىڭدىن ئوتتى ئومۇم... راستمۇ، يالغانمۇ؟

316

بىرى مەي، بىرسى دىۋان قەدرى ئاشقان ئول كومۇلگۇنچە،
بىرى دان، بىرسى فان ھوسلى ئاشار يەرگە تېكۈلگۇنچە...
سابا ئىلھامىدا كۈيىلە، يۈرەك ئىشقىڭنى داستان قىل،
كۈتۈپ ئۆتكۈزۈمە ئومۇڭنى نادان نۇرغا چۈمۈلگۇنچە.

317

پىراق ئوتى بالا قىلدى مېنىڭ غۇربەتلى جانىمگە،
بېسىپ كىردى ئۇنىڭ ھەر قاتلى ھەر قەترە قانەمگە.
ئېلىپ تاجىمنى كەيدۇردى بېشىمغا تاجى مۇھىتاجلىق،
مېنى كۆرسەتتى خار ئەيلەپ، ئۇياتلىق قەدىردانىمگە.

318

يېقىندىن مۇڭدىشىپ ئىچتىم شىپا ئىزلەپ تىرەن دەرتكە.
تەپەككۇر كېمىسى چىقتى بۈگۈن دەريايى زۇمرەتكە.
كۈتەر زوقۇڭ بىلەن جامنى، تەسەۋۋۇر ئۇ ئەجەپ ھادىس
يېنىپ مەي جامىدىن مەشئەل، ئىشىك ئاچقاي سائادەتكە.

319

غۇرۇر—ئۇ، خەسلىتى ئىنسان، ئۇنىڭ نۇر بەرقى سەنئەتتە، (22)
خوشامەت ھەم خورايات... ئۇخلىتار ئىنساننى غەپلەتتە...
تامباگەرلىك بىلەن قەقنۇس بولۇشنى قىلغىچە ئەرمان،
جامائەت بىرلە لاچىنلىق ساماسىن ئوينا جۇرئەتتە.

320

كۈزۈڭنى ئەيلەگىن روشەن، قۇياشنىڭ شەمى ئوچكەندە،
جاھانغا قاپ-قارا لەيلى گۈلىنىڭ بەرگى چۈشكەندە،
چۈيۈن كوكسۇڭنى رۇس ئەيلەپ، كۈلۈشنى سەن غۇرۇر بىلگىن،
جاپا تاغ، چېچىپ تاش قەھرىنى باشىڭغا كۈچكەندە.

321

ئولۇمدىن قەرز ئېلىپ بۇ جاننى كەلدىم ئۇشۇ ئالەمگە،
ئولۇمنى سىڭدۈرۈپ ئوتتۇم ھاياتىم ئىچىرە ھەردەمگە،
ماڭا يۈكسەك، ئۇلۇغ تاڭ ئىشىقىدا پەرۋانىدەك ئولەك،
ھاياتلىق يا ئولۇمدىن پەخىرلەر قاتماققا كۈلكەمگە.

322

ھىدايەت غەزنىڭىز چەكسىز، ئاڭا قەرزىم بۇ يەلگەمدە،
سېزەرمەن سەيلىتىپ قەدرىم، پىكىر بەرمىدە يەلگەندە،
ئەرزىم يەلپۈرەر بولسا سابادىن ھوسنىڭىز گۈلدەك،
ناۋا ئىلھامى دولقۇنلار مېنىڭ شۇ چاغدا سىنەمدە.

323

جاھان خۇرشتىلىرى يەتمەس سېنىڭ خۇرشت چىرايىڭىگە،
ئىچۈن سەن بولمىدىڭ دەرمان مېنىڭ قەلبىمگە، دەردىمگە؟
چېلىپ ئىشىقىڭدا مەن دۇتار ئۇزۇلدى تارىسى ئاخىر،
كۈلۈپ بىر باقىمىدىڭ جانان مېنىڭ قىلغان بۇ ئەجرىمگە.

324

كېيىپ ئاتۇشچە چەكمەنى، كېلىپسىز شەھرى ماچمىگە،
 كىيىن بەقسەم خوتەندىن ھەم، شېمىرنىڭ بىدھىرىسى - چىمىگە،
 ئەگەر دولقۇنلىرى غەرق ئەتسە مەيلى ئول زەلىلىنىڭ ②⑦،
 قىلور چورتانلىرى مېھمان سېلىپ مىسراننى زەرقىنىدە ②③

325

ئەتىرگۈل غۇنچىڭىز يۇمران، سولاشماس بەرگى ھىچ غەمدە،
 ئەقىلنىڭ غەزىنىسى بىرلە يۈرەكنىڭ رىشتى ھەمدەمدە...
 كۈلۈك دىلەل ياراتقان بىزنى ئالەم مەڭگۈ كۈلمەككە،
 يۈيۈلماقتىن ئامان بولسۇن كۈزىڭىز قەترە شەبنەمدە.

326

زۇۋانسىز تال - ياغاچ ناخشا ئوقۇيدۇ ئوتتا كويىگەندە،
 شىۋىرلاپ مۇڭدىشار يامغۇر ئېزىز تۇپراقنى سۇيىگەندە.
 كى بىلىتە بولما ساتقۇن پورۇخ پەرياتمۇ چەكمەستى،
 ئولۇم مەپتۇنى پەرۋانە چىراق ئەژدارى كۈلگەندە.

327

بويۇم ئاخىر پۈكۈلدى تەلمۈرۈپ نۇرانە پەسلىگە،
دىلىم ئارمان بىلەن تولدى، ئېرىشمەي غۇنچە ۋەسلىگە.
چېكىپ رەنجىنى ئالەمنىڭ چۈشەندى تەكتىگە كوڭلۇم،
پەرى رەڭلىك گۈدەكلەر ئەرمىگى شەيتانۇ - ئەسلىگە.

328

يىراقتىن كورگىلى كەلدىم سېنى دوستۇم زىيارەتكە،
بەئەينى كىرگىنىدەك بىگۇناھلار قەسرى جەننەتكە.
كۈتەر، ئاخىرقى جام مەينى، سېنى كۈتمەكتە سۇمرۇق ئىچ،
قىلىپ جەۋلان كوڭۇلدە قويىمىغىن بوشلۇق خىيالەتكە.

339

سۇيۇپ ئوتسەم باھار يامغۇرىدەك بۈكەڭ دىيارىمنى،
شەپەقتەك سەيلىتىپ كورسەم جۇلالىق لالزارىمنى.
ئېقىپ تاغ سۈيىدەك ھەر بىر گىياغا ئۈنچىلەر تاقسام،
پايانداز ئەيلىسەم باسقان ئىزىڭگە روزىكارىمنى.

330

سېزەرمەن كورگىنىمدە ئوزگىلەر دەردىنى دەردىنى،
 بىلۇرمەن جان پىدا قىلماق نېسىپ بولغاندا قەدىمىنى.
 ماڭا يوقتۇر ئۇنى كورمەس بولۇشتىن ئوزگە ئارسىزلىق،
 بىزەپ كوز قويىمىۇ ھەتتا قىزىل ياقۇتتا بەرگىنىنى.

331

گۈزەللىك قۇدرىتى جىسمىڭنى شۇنچە لالدىزار ئەتتى،
 سۇيۇش جادوسىدىن بۇلبۇل چىمەنگە ئىختىيار ئەتتى،
 كىشى روھى تەسەۋۋۇر كوكىدە بولسا جاھان شاھى،
 ئۇنى غۇربەت قەپەز گاهى تېرىققا ئىنتىزار ئەتتى.

332

يۈزى ئىككى كىشىلەر كەم بىلىپ، بىر يۈزگە شوھرەتنى،
 تاپار ئاخىر قارا يۈز دەپ ئاقارماس مەڭگۈ ئىللەتنى.
 مەڭگەر رەنايدىلەر كۈلسە ياراشقاي ناز، تەبەسسۇملەر،
 بىجا قىلماغلىقى مۇشكۈل دىۋىلەر خۇلىتى سۈلكەتنى.

333

ماڭا پات - پات شاراپتىن ئىلتىپاتنى ئەتكىنىڭ ياخشى،
كوڭۇللەر ھورمىتىنىڭ قەدرىنى ياد ئەتكىنىڭ ياخشى،
قەزىل شەربەت، قەزىل قان بىرلە بولغاي رەنجىمە دەرمان.
دېسەڭ تېز - تېز ئۇنى سىنەڭ قېتىمغا قاتقىنىڭ ياخشى.

334

توزۇتۇڭ قايسى دەرگاھدا ئومۇردىن ياش باھارىمنى،
تېنتىنىڭ كوز يېشى سىلايدىمۇ گۈل روزى - گارىمنى.
ماڭا زاھىر قىلىپ شەن بۇ جاھاندا ئول قىيامەتنى،
زامان بەركەردىنى (24) قىلدىڭ نومۇسۇ - پەخرى - ئارىمنى.

335

ئۇنىڭ ئايدەك جامالىدىن جاھان ئوز ئەكسىنى تاپتى،
قىلىپ تەقلىت چىمەن ئازاتىغا گۈل ھەم ھوسنىنى تاپتى.
مادايىن نازىدىن دىل رىشتىسىنى جەزب ئېتەر مەڭ ساز،
تەئەججۇپ، گۈل تەۋەللۇنگاھ (25) قىلىپ چول كوكسىنى تاپتى.

336

پىراقلىق ئوتلىرى شام قىلدى ئورتەپ تەن بىلەن جاننى،
يېنىق شامدەك تاراملاپ تولدۇرۇر بۇ سىنە شامداننى...
كى پىرقەت ئاخىرى غۇربەت سىياسىغا قوشۇپ قانم،
ۋۇجۇدۇمدىن ياساپ چىقتى قەلەمپەي ھەم قەلەمدان (26) نى.

337

روداكى نەزەمنى ماختاپ، ئەلىشىر قەدرىنى بىلمەي،
ھۆسەينى سەزىمىگەن زەر جامدا بابۇر ئىچتى شەربەت مەي. ②
مۇئەللىپ ئوتتى پىرقەتتە، ئۇنىڭ نەزمى ھۆكەر بولدى،
چۈشەنمەسەنكى مەشرەپنى، قەلەندەر پەرقىنى بىلمەي.

338

قەدىرلەپ مەي كۈتەرگىن، كۈرگىنىڭدە ئەھلى پىرقەتنى،
جۇدۇن مولدۇرلىرى تاققان ئۇنىڭ بويىنىغا زىننەتنى.
تېپىش تەس، باغى پىردەۋىسى بىلەن شەھرى پەرىزاتتىن،
بوران ئۇچتۇنلىرىدىن ھوسنى تاپقان مۇنچە زىننەتنى.

339

كۆرۈڭ دىلبەر، ۋۇجۇدۇم جام، ئىمچەرمەن لالەرەڭ مەينى،
قاراڭ مەجنۇن كوزۇمدە مەۋج ئۇرار مەي مىسلى ئول لەيلى...
بولۇپ جەننەت مۇشۇ گۈلزار، ئوزىڭىز غۇنچە - ھور ئەينى،
ئەگەر تۇپان بالاسى قوپسا مەيدىن سىز ئۈچۈن مەيلى.

340

ئورۇمسىز چاچلىرىڭ يەلكەڭدە نۇر دەريا بولۇپ ئاقتى،
گۈزەللىك مەپتۇنى بويانان كوزۇم شۇ نۇرغا دەم باقتى.
كۆرۈپ ھەردەك جامالىڭنى تېنىم ھەيكەل كەبى قاتتى،
پىراقىڭ ئوتىدا بۈركۈت بولۇپ قەلبىم قانات قاتتى.

341

ئاتاڭ بىرلە ئاناڭ-ئاي، كۈن... ياراتمىش نۇرى بەستىڭنى،
قويۇپتۇ ئۇستا قۇرئەنداز، تاتاپ خۇش نازى ئىسمىڭنى.
تىلىڭ شەرىت بىلەن تولغاي، بۇ مەي بىرلە سۇيۇشكەندە،
ئۇنۇتما دىللىرى چوغلۇق ساڭا كويگەن غەرىبىڭنى!

342

باھارنىڭ قەدرىنى بىلىمەي، سېنىڭ بوستانلىغىڭ قايسى؟
 كوڭۇلنىڭ دەردىنى بىلىمەي، سېنىڭ جانانلىغىڭ قايسى؟
 ئەقىدە ئۇ، نامازدۇر—جاي نامازسىز ھەم بىجا بولغان،
 ساداقەت ئىجرىنى بىلىمەي، گۈزەل ئىنسانلىغىڭ قايسى؟

343

پىراقىڭ ئوتلىرى ئابادى قىلسا گەر جەھەننەمنى،
 رىزامەن سەن بىلەن ئۇندا ئادا قىلماققا ھەردەمنى.
 سېنىڭسىز جەننەتتۇ—دەۋزەخ ماڭا بىسەنە بىر نامدۇر،
 سېنى مىزان قىلىپ پەرق ئەيلىگەيمەن قايغۇ، كۈلگەمنى.

344

دىنى قەست بىرلە تالغانلار، بىلىمەس رەھنەالمىنى،
 يېقىننى يات بىلىپ تۇتقاي يىراقتىن ئاشىنالمىنى...
 قوياش ئاپتاۋسىز، يۇلتۇز بىلەن ئالەم باھار بولماس،
 ۋاپاسىزلىق بىلەن تەرك ئەيلىمەك تەس بىۋاپالمىنى.

345

كۈزەل گۈلشەن ئارا گۈللەر تېرىپ، رەڭگىمۇ گۈل بولدى،
چىچەكلەر قوينىدا بۇلبۇلۇ بۇندىن خوش كوڭۇل بولدى.
پىغانۇ - جەۋرىلەر پاتقان كوڭۇلگە پاتىمدى شاتلىق،
خوشاللىق كوز يېشىمدىن ھەممە گۈللەر بەرگى ھول بولدى.

346

سېنىڭ گۈلزار چىرايىڭدىن قۇشۇم بوستانىنى تاپتى،
پايانسىز نۇرى زېھنىڭدىن ئەقىل جەۋلاننى تاپتى،
شۇڭا قونماس مېنىڭ ئۈستۈمگە غەمكىنلىك بۇلۇت ئەسلا،
دىلىم ئەل قەلبىدىن گويا غورۇرلۇق كانىنى تاپتى.

347

تۇتالمايمەن ئېزىم! سۈيگۈدىن ئۇچقان خىيالىمنى،
تەئەججۇپ ئەيلىمەڭ كورگەچ، خازان بولغان جامالىمنى،
دىلىمنىڭ سوغىسى قىلسام، ياساپ شېرىم بىلەن ھەيكەل،
بىلۇرسىز ئالما رەڭگىمگە سېرىق يەتكەن ئۇ ھالىمنى.

شەپەق ھوسىنىڭدە نەقىش ئەيلەپ پەرىشان روزىگارىمنى،
تۈكۈپ شەبنەم بىلەن گۈل قىل سولاشقان لالىزارىمنى.
كوڭۇل رىشتەم بىلەن ئەشتىم سېنى كۈيلەشكە دىلتارى،
سېنىڭ شەنىڭگە سەرپ ئەتتىم يىگانە شامۇ بارىمنى.

ئەتىر گۈلدەك چىرايىڭغا بېقىپ، رەڭگىم چىلان بولدى،
تىمكەن پايەڭ تۈپەيلىدىن مېنىڭ كوكسۈمۈ قان بولدى.
غازاڭ بولغاندا گۈل بەرگىڭ تېنىمۈ ئۈستىمخان بولدى...
بورانلار قەھرىدىن ئاخىر بېغىم قۇملۇق ماكان بولدى.

كوزۇڭ يار بەختۇ ئەڭگۈشتەر، ئۇنى ساقلا قېشىڭ يايى،
كى قان بىرلە بويالمىشتۇر، رەشىمكىچى سۈيگۈ دەرگايى.
ئىپپارنىڭ تىلىسىمى گۈيا سېنىڭ تۈندەك قارا ساچمىڭ...
يۈزۈڭ — ئالەمگە شام ياققان "رامازان" نىمىسىنىڭ ئايى.

351

ئەقىلنىڭ مۇسۇن ئۆزگەن ھاۋا تاپتى ھەقىقەتنى،
كۆرەشتە قاينىغان ئالەم بېسىپ چۈشكەندە جەننەتنى...
ئېغىر زەنجىر ئارا كۈلگەي پىرومىتۇس (29) ئەجەپ مەغرۇر،
كورۇپ چەكسىز مۇشەققەت ئىچىرە چەكسىز شانۇ - شەۋكەتنى.

352

تەكەببۇرلۇققا يەم قىلما كىشىلىك ئىپتىخارىڭنى،
كى قىلتاق قىلمىغىن ھەرگىز ناۋالىق سازۇ - تارىڭنى،
كوزۇڭدىن ئاي ۋە كۈن نۇرى، لىۋىڭدىن چەشمىلەر ئاقسۇن،
ئەقىل قامۇسىدىن گەپ قىل، چىقارماي زۇلپىخارىڭنى!

353

گۈزەلگە ناگىھان باقسام، كوزۇم بىر پادىشا بولدى،
بېقىڭلار بۇ كوزۇمگە، ئىل تەۋەرۈك تۇتمىا بولدى!
كوزۇمنىڭ تەختىدىن كىرىپك ئوقى ئاتقاندا باغرىمغا،
مۇھەببەت يالقۇنىدىن خەستە جىسمىم كىمىيا بولدى.

چىمشىڭ چۈشكەندە سەن قىلما روداقىدەك پۇشايماننى (27)،
قەدىرلە غۇنچە ياشلىقتا باھاسىز ئۇنچە - مارجاننى!
ۋاقت - قادىر قىلىشقا گور، چىچەكزار باغۇ - بوستاننى،
كىتاپ قەۋرىدە يات ئاخىر مۇنار قىل نەزمى داستاننى.

ماڭا قىسمەت ئىدى بىر سىر، ئۇنىڭ پالىنى ئەل ئاچتى،
ئادالەت زەر ئۇزۇككە كوز بولۇپ ياقۇت - لەھەل ئاچتى،
خوشال خەندەن ئىتەرەمەن، زوق ئىتەر كۈلكەمگىمۇ بۇلبۇل
كورۇڭ پىرھادىغا شىرىن گۈزەل رەڭگىن تۈگەل ئاچتى

پىغانىم دۇتلىرى گويا بۇلۇتتەك توستى ئاسماننى،
پىراقىم ئوتلىرى ياقىتى ساما باغرىغا گۈلخاننى...
زىمىستاندا تۇرۇپمۇ نەۋباھار زەۋقىدە بۇ بۇلبۇل،
تۇتۇپ نەشئەل ئوتەر ئەل ۋادىدىن كوردى گۇۋىستاننى.

357

كورۇپ ھوسنىڭنى تاش قەلبىم سىماپتەك ئېرىدى - ئاقتى،
گۈزەللىك ئىبلىسى تەقۋا تومور دەرۋازىسىن قاقتى.
كىتابىمنى يېپىپ، سەللەم قويۇپ باقسام بۇ گۈلشەنگە،
بۇزۇلغان شەھرى ئەپلاتۇن دىلىمدا ئوت - چېقىن چاقتى.

358

گىيا كوك رەڭ بىلەن توستى توكۈلگەن بىگۇنا قانى،
شەپق جادۇ بىلەن كۈلدۈردى قات - قات لەيلى ئاسمانى.
تەپەككۈرنىڭ تۈپەيلىدىن كىشى روھى بېسىلماستۇر...
بىزەك يوق چىن سائادەتسىز گۈزەل قىلماققا ئىنساننى.

359

قارا كوزۇڭ قاراسىدىن يوقاتتىم ھۇش - قارارىمنى،
تىلىم تىلىمىز بولۇپ شول دەم ئۈنۈتتۈم سوز سورارىمنى.
مېنى مۇشكۈلگە سالغان گۈل يۈزۈڭدە مۇشكى - ئەنەيىر بۇي (28)،
سېنىڭ باسقان ئىزىڭدۇر، گەر سورار بولساڭ بارارىمنى.

360

يۈزۈڭنىڭ شەمىڭىز ئالەم قارا زۇلپۇڭغا غەرق ئەتكەي،
 كوزۇڭ خۇرشت ئاڭا، دىل مىسلى سەييار دەۋرى چەرق ئەتكەي.
 مۇھەببەت ئاغۇسىدىن لەبىزى جامىڭ بىرلە مەي ئىچسەم،
 شۇ جامدىن كەۋسەر ئىچمەك بىرلە قانداق باشقا پەرق ئەتكەي!؟

361

چېچىڭنى يىمپ قىلىپ تىزما، توكۇلگەن ئۇنچە ياشىمنى،
 كوڭۇللەر باغدا قويغىن گۈناسىز جەسمى، باشىمنى...
 ئۇنىڭ ئىشقىنى شام ئەيلەپ، ئاڭا پەرۋانىدەك كويدۇم،
 سەھىپەم بىرلە ئەل قەلبىگە ئورنات قەبرى تاشىمنى!

362

مەگەر ئامەتكە دۇچكەلسەڭ ئۇنى بى ئەجرى تەرك ئەتكەن،
 مەگەر جەننەتكە دۇچكەلسەڭ ئەقىدە بولمىسا كەتكەن.
 مۇقەررەر ئالەمى دەۋۋار، سەۋەپسىز بولمىغاي ماددىس،
 كورۇنگەن ھەر بىزەكلەرنىڭ تېگىگە زەڭ سېلىپ يەتكەن.

363

مەگەر ئولسەم توپامدىن مەي كوزا يا مەيگە جام ئەتكىن،
مۇبارەك ئىلىمۇ - ئىرىپان ئابىدىن شەرۋەت قىيام ئەتكىن.
قۇيۇپ شەرۋەتنى مەي جامغا بىخۇتلەر ئۇيقۇسىن ئوۋلاپ،
غەزەل دۇردانىسىدىن روھى ئاچلەرگە تائام ئەتكىن.

364

ئىلىم باشقا، تالانت باشقا، غۇرۇر - ۋىژدان يەنە باشقا،
بولۇر ساھىپقىرانلىق ئۇچ پەزىلەت كەلسە بىر باشقا.
بۇنىڭ بىرلەن بەخت پۇتمەس، ئۇنىڭسىز ئامەتلەر كۆپ،
بەخت بابىدا قۇر ئاچساڭ يېزىلىمىش قىممەتنىڭ باشقا.

ئىزاھلار:

- (1) سابا سەھەرنىڭ سالقىن شامىلى.
 - (2) كۇرزا — قېدىمقى جەڭلەردە ئىشلىتىلىدىغان بىر خىل قورال.
 - (3) گۇپتارا — پارىسچە «سوزلىگۈچى» دىمەك، ئۇنى گۇپتارا «ئەي شاتۇندەك چىرايلىق گەپ قىلىدىغان كۈزەل!» دىگەن سوز.
 - (4) خاھۇش — سوزلىمەيدىغان، شۇك ياكى، چىغغۇر دىگەن بولۇپ، بۇ يەردە ياۋاش دوتسىمان ئادەم مەنىسىدە كەلگەن.
 - (5) شەمس — قۇياش
 - (6) كۈلبە — كىچىك ئوي، كەپە ياكى بىر بۇلۇڭ يەر.
 - (7) لىباس — ئېگىن - ئاياق.
 - (8) نايمىپ — كونا پادىشا سارايلىرىدا يۈرگۈزۈلگەن ھاكىمىيەت تۈزۈمىدىكى مەنسەپدارلىق.
 - (9) پاسىق پىكىرلەر — بۇزۇق پىكىرلەر.
 - (10) * تەمەننا — لۇخەت مەنىسى ئارزۇ. بۇ يەردە ئۆزىنى كۆرسىتىش، ئاتىكاچىلىق مەنىسىدە كەلگەن.
 - (11) * قەۋىس — ئوقيا
 - (12) * رەشك — ئەسلى مەنىسى كۈندەشلىك، گېلىش. بۇ يەردە ئىچى تارلىق، كۈرەلمەشلىك مەنىسىدە.
 - (13) * ئىمان — بۇ يەردە ئاددى مەنىسى بىلەن ئىشەنچ، ئىشەنچ.
- الاسى دىمەك.

- (14) * "گۈل ۋە نوروز" ئۇيغۇر شائىر لۇتپىنىڭ ئەسىرى.
- (15) * فۇنۇن — پەن ئىلىملىرى، ياكى بەنلەر.
- (16) * بۇ يەردە زىكرى قىلىنغان كىشىلەر تارىختا سەلتەنەت، شاھلىق ۋە پەھلىۋانلىق بىلەن نام قالدۇرۇپ كېتىشكەن مەشھۇر تارىخى شەخسلەر.
- (17) * رىيائەتقۇا — غوجى كوردى ياكى ساختىپەزلىك بىلەن قىلىنغان تائەت - ئىبادەت.
- (18) * ناۋايى ۋە ئۇنىڭ "خەمسە" ۋە "چاھار دىۋان"نى نەزەردە تۇتۇلدى.
- (19) * مۇرەببى — تەربىيەچى، ئۇستاز.
- (20) * سامان يولى — ئەسلى ساما يولى بولۇپ، ھىساپسىز يۇلتۇزلار تۈركۈمىدىن گويا ئاسماندا يول شەكىللەندۈرۈشەن كورۇنۇش.
- (21) * دۇر — گەۋھەر.
- (22) سەنئەت — ئەسلى مەنىسى. ھۇنەر دىگەن بولۇپ، بۇ يەردە بىلىم، ھۇنەر، ئىش كورسەتتىش مەنىسىدە كەلتۈرۈلگەن.
- (23) * بۇ يەردە "مىسران" سوزى "مىسرەت قىلىچ"، "زەرقىن" سوزى «ئالتۇن غىلاپ» مەنىسىدە ئىشلىتىلگەن.
- (24) * بەركەردە — يامان دەپ كورسەتتىش، قارىلاپ تاشلىۋېتىش.
- (25) * تەۋەللۇتگاھ — تۇغۇلۇش جاي.
- (26) قەلەمدان — قەلەم سېلىپ ساقلايدىغان سايمان بولۇپ، بىزدە ئىلگىركى كاتىپلار ئۇنى بەلۋىغىغا قىستۇرۇۋېلىشاتتى.
- (27) * شائىر روداقى نەزەردە تۇتۇلدى.
- (28) * مۇشك ئەنبەر — ئىپار.

ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەھرى رىجىز
شەكلىدە يېزىلغان رۇبائىلار

4

ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەھرى رەمەل (موسەد-
دېسى مەھزۇپ) شەكلىدە يېزىلغان
رۇبائىلار

365

ئاي يۈزلۈگۈم سەن قايدا سەن، گۈل يۈزلۈگۈم سەن قايدا سەن،
 كۈندۈزلىرى گۈلشەندە سەن، تۈن كىچىلەردە ئايدا سەن.
 ئاي چىققا باقماق ئادىتىم، مەستانىسى مەن لالەنىڭ.
 پىكرىم مېنىڭكى سەندەدۇر، بولساڭمۇ گەر ھەر جايدا سەن.

366

كوردۇم قىزىل گۈل تۇۋىدە، ئوينار تەبەسسۇم لىۋىدە،
 يوق ئۇندىكى شەربەت كورۇڭ، ھەرقانچە شىرىن مەۋىدە.
 مەن كۈيلىسەم تەمبۇر چېكىپ، قوندى ئاڭا بۇلبۇل كېلىپ
 جۇش بولدى ئىلپەت ھەم ماڭا، بولغاچ كويۇك مەزھەۋىدە.

367

پەلەكتىن ساقىلىق كۈتمە، پەلەك بەمەس، پەلەك بىخۇت،
ئومۇردىن باقىلىق كۈتمە، تىرىكلىك ئۈچكۈچى بىر ئوت.
خالايق ئەتىكاپىغا ئەقىدەڭ بولسا شەيدالىق،
سانادەت ساقىدەك ئەلگە ئوزۇڭ قۇتلۇق شارابىڭ تۈت.

368

كويۇر دىل ئوت ئارا تىنماي غەزەل ئېيتقان ياغاچ ئوخشاش،
ئاقاردى چاش كورۇنگەچ كوزلىرىمگە كۈندە سۈمبۇل چاش.
مۇھەببەت ئەتىكاپىدىن ماڭا بىر ۋەھى زاھىر كىم:
جاپادىن زارلىما يارىڭ توپاغا جان بېرەر نەققاش.

ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەھرى ھىزەج (مۇسەددەس)
 مەقسۇر) شەكلىدە يېزىلغان رۇبائىلار

۱۲۳

369

زارلىما يەتسە بېشىڭغا مەڭ بالا،
مەڭ بالامۇ بىر بالاغا مۇپتىلا...
زارلىماس باغۋەن زىمىننى باسسا سەل،
ئوسما كەتسە نە ئەلەم، قاشىڭ قالا.

370

ساقى ياقۇت جامغا مەينى تولدۇرۇر،
ساھىبىم يانمدا ئايدەك ئولتۇرۇر،
ئىلمۇ - ئىرپان بىرلە تولغان ھەر سوزى -
ۋەجھىدىن ھەركىمدە ھەر غەم ئۇنتۇلۇر.

371

ئول پەرى ھوسنىگە يەتمەس قىلۋىلەر،
 مەڭزىدە ئالىمپتە جەننەت جىلۋىلەر...
 مۇندىكى مەككە ھەرەمدىن بىخەۋەر،
 يۈرگىنى ياتنىڭ دىيارى... تەلۋىلەر.

372

“قىپ” نى “پىق” قىلساڭ قوشۇپ باشىغا “رە”،
 بال قۇيار نەشتەر تۇتۇپ يۈرگەن ھەرە.
 تەسكېرى قىلساڭ ئۇنى باغنىڭ غازان....
 ئەژدەھا بوپ تەۋرىگەي ھەتتا پىلە.

373

گەرچە بولسا ئەزرائىلدىن ئىككىسى،
 ھەم ھايات قالماي ئۇنىڭ ھىچقايسىسى...
 ھەم تۇغۇلماق ھەم ئۆلۈمۈ مەنسىز،
 بۇ جاھاننىڭ بولمىسا شات، قاينىسى.

373

374

دېدى بۇلۇل: گۈلۈم كەلگىن قېشىمغا،
نە قىممەتلەر يېزىلمىشتۇر بېشىمغا.
ئېچىپ مەڭزىن دېدى گۈل ئوينىتىپ كوزە:
پەخەس بول كىرىمگىم ئوقتۇر قېشىمغا.

375

قېنى سايىرا چىمەندە بۇلۇلى شاد،
گۈزەل سايىراپ چىمەننى قىلغىن ئاباد.
سەنىڭسىز بۇ چىمەن تىلىسىز ماكاندۇر،
سادايمىڭدىن جاھان قىلغاي ئۇنى ياد.

ئىزىڭنى باسمىغىم راھەت، باھاردۇر،
 جامالىڭ تاڭ شەپەق قۇچقان ناھاردۇر...
 ئۆمىدىڭ ئارزۇيۇم، شاتلىغىڭ توي،
 كېرەكسىز تىرىنغىڭ قۇتلۇق تۇماردۇر.

نادانىڭ ئىلكىدە ئەقلىم جۇنۇندۇر،
 كى نامەرت پەنجىدە جىسمىم ئوتۇندۇر...
 دىمە ھوسنى بۇ مەينىڭ لالە رەڭلىك،
 قىزارتقان مەينى ئۇ رەڭ — ئەسلى خۇندۇر.

ئولۇمنىڭ ئولمىگى — يېڭى ھاياتتۇر،
 زەھەر بىرلە زەھەر ئابى ھاياتتۇر.
 دىمە ئۆستىدە مۈشكۈلنىڭكى مۈشكۈل،
 سۈپەتداش ئىككى زات ئەسلىگە ياتتۇر.

379

ھوقۇق گەر كەلسە ئامەتسىز ئاڭا قوق،
ئۇچۇپ كەتسە "ھو" رى قالتاي پەقەت "قوق".
ئەگەر ئامەت نۇرى قاخشالغا چۈشسە،
زىيارەتگاھ قىلۇر قاخشالنى سۈمرۈق.

380

كوزى يېلۋىزنى ئويلايدۇ خېنىمنىڭ،
شۇڭا يوق ساق يېرى مەسكىن تېنىمنىڭ...
مەگەر يەتسە جۇدالىقتىن بالالەر،
نە قەدرى، بار دىمەكلىككە خېنىمنىڭ.

381

چايان - چاققاننى دەرلەر خۇلقى - نازىم،
ھۇقۇش ئېيتار: گۈزەل ھەم خۇش ئاۋازىم.
كىشى ئىچىمەس بىلىپ خىسلەت زەھەرنى،
كەچىرگەيسىز مەنى "ساقى دارازىم".

پىراقىڭ دەشتىدە يۈرگەن قۇلۇڭمەن،
 ۋىسال گۈلزارى ئىچىرە بۇيۇلۇڭمەن.
 مۇرىدىڭمەن — مۇھەببەت مەزھەبىڭنىڭ...
 ئۇزۇڭ يالقۇن جۇلاسى خاك - كۈلۈڭمەن.

جۈنۈن ئەقلىم ئۇنىڭ كوز جادىسىدىن،
 تېنىم توغراىدى كالپۇك جادىسىدىن...
 بېسىپ بۇلبۇل ئىزىنى بولدى جەسمىم —
 تىكەندىن خۇن ئەتىر گۈل ۋادىسىدىن.

قەلەم قۇدرەتلىك ئەژدەھا، سىيا قان...
 ئۇنىڭ ئالدىدا ئاجىز شاھى سۇلتان.
 يوقالدى يەتتى گۈلشەن باغى بەھرام، (30)
 ياشار نىزامى پۈتكەن ئۇشبۇ داستان.

385

ئەگەردە گاڭ دىسەڭ گاڭ ئىشچى - دىخان،
مەگەردە جەۋھەرى تارىخ دىسەڭ قان.
بۇ گاڭ بىرلە بۇ قان ئالدىدا تاغ پەس...
تۇرار جانانمۇ ھەم بولماقتا قۇربان.

386

ئومۇر تەكشى ئەمەستۇر يىلدا قىش - ياز،
زىمىستانىمىز باھار كۆرمەيدۇ گۈلناز.
ئىلىم سۈيسەڭ ھاياتنىڭ بارى مەكتەپ،
زامان ۋەھىسى چۈشەنسەڭ پىرى ئۇستاز.

387

كوڭۇللەر لەززىتى بولماس خۇسۇمەت،
ئۇنىڭ بىرلە ياشالماس بىللە ھىكمەت،
خۇسۇمەت شەرىپىتىدىن قەترە ئىچسەڭ،
كىشىلىك قەۋمىدىن كەچمەكنى شەرت ئىت.

گویاکی بىر كىچىك كائىنات ئىنسان،
ئالەمنىڭ مەپھۇمى ئۇنىڭدا ئايان.
ۋە لېكىن يۇلتۇزلار پاتقان ئالەمگە،
پاتۇرمۇ ئىنسانچە شاتلىق يا پۇغان؟

رۇبائى بىر ئۈملى كارى ئەمەستۇر،
ھەر دەۋران ئەل - ئارا ئۈزگە ھەۋەستۇر.
ھەر پەسىل ناۋاسى، ھەر چاغ رۇبائى،
ئەل كۈلكى - قايغۇ بىرلەن ھەمئەپەستۇر.

6

ئارۇز ۋەزنىنىڭ بەھرى ئەرەز شەكلىدە
يېزىلغان رۇبائىلار

ئارۇز ۋەزنىنىڭ باشقا بەھرىلىرى ۋە
بارماق ۋەزنىدە يېزىلغان رۇبائىلار

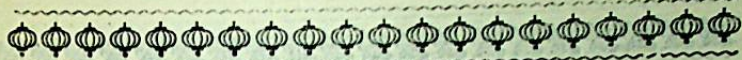
390

قۇتۇبى شىمال يۇلتۇزى تىگىرىقمايدۇ ئاسماندا،
سەيلى قىلسا ساماننىڭ ئەختەرلىرى* ھەيراندا.
چىن مۇھەببەت ۋايىغا يەتتى دەردى ھىجراندا،
ئارمىنىم يىزىق كويگەچكە پەرۋاندىك گۈلخاندا.

391

گۈزەل بولماس ئالەمدە قەددى - قامەت سىنىڭچە،
ھىچكىم قىلماس سۈيگىدە ئىستىقامەت مەنىڭچە...
كاتتا بولماس ھىچكىمدە بەختى - ئامەت سەن كەبى،
سەنسىز ھايات پەقىرغا چوڭ قىيامەت مەنىڭچە.

* ئەختەر - يۇلتۇز

392

ئولدۇم شىشە قەدەھتە، شاراپ ئىچىپ مەن نەيلەي؟
تېۋىپ ئېيتار شىپاسى — لەب جامىدىن ئىچىش مەي.
ئەقلىم تەمكىنلىگىدە تاغەن دىسەم يېڭىلىدىم،
سۈيگۈ قۇيۇنلىرىدىن توزۇپ يۇردۇم بولۇپ پەي.

393

ھاياتلىق ئەسلى قاينام، ئومۇر ئۆتمەيدۇ غەمىمىز،
چالالماس ئۇستا سازەندە ناۋالار زىرۇ - بەمىمىز.
نەزەر كوزى كەڭ بولسا پىسەن بولماس غەمناكلىقى،
كوڭۇل كەڭ - تارلىغىنى بىلىپ بولماس ئەلەمىمىز.

394

ئوزگىنى ياراتماس ئوزىدىن باشقا،
تەڭ كورمەس ياقۇتنى ئوزدىكى تاشقا.
ۋە بەلكىم سالغاندۇر رەببىم ئاخماقلىق —
دەردىنى ئەڭ ئاخماق رەشكىچى باشقا.

395

قېرىلىق دىيەڭ، ئاق چۈشكەن مىسكىن ياشىغا قاراپ،
غېرىپلىق دىيەڭ، قان چۈشكەن غەمكىن ياشىغا قاراپ.
ياس چەشمەمدە سۇ قۇرسا، قىينالامدۇ بېلىق كوزۇم،
ھەركىم بىلەن زامانداشەن دەۋر ياشىغا قاراپ.

دوستۇڭنى سېغىنغاندا، ئوقىغىن دۇئايى "قۇنۇت"
دوستۇڭ ئۈمىدلىك قىلغاندا، ئاڭا كەۋسەردىن مەي تۇت.
ئىچ مەينى، سۇيۇپ جامنى، دىلىڭگە يېقىپ ئوت...
شاراپ داستىخاندا زىيۇ - تەكەللۇپنى ئۇنۇت.

ئەجەلنىڭ ئوقىياسى ساۋۇتنى تەشەر،
ئومرىڭنىڭ مەنىنى قالغانلار يېشەر،
بىر چىراق ئۈچكەنگە غەم قىلماس ئالەم،
خالايق مىڭ چىراق پىلىگىن ئېشەر.

ھىجران دەشتى ئىلكىدە ھالىم خاراپتۇر،
بىراق ئوتى ئىچىرە جىسمىم كاۋاپتۇر.
ۋىسال كۈتۈپ ئالدىڭدا مېھمان ئولتۇرۇر،
بىر پىيالە شەربىتىڭ چەكسىز ساۋاپتۇر.

399

كۈرەلىمىس كىشىنىڭ قەلبى كۈر بولۇر،
خۇسۇمەت كۈزىگە پەردە تور بولۇر...
مۇسەللەس كۈزىدىن بەتتە راق دىلى،
ئېچىنغان پىكىرىدە دايم ھور بولۇر.

400

بالىلىق ماڭا ئىستەك سەۋداسى بىلەن كەلمىش،
ياشلىق ماڭا مۇھەببەت بالاسى بىلەن كەلمىش...
شۇنچە ئومۇر سۈيى ھايات غەۋغاسى بىلەن كەلمىش،
ئاھ قېرىلىق يانا قايغۇ سوغاسى بىلەن كەلمىش.

401

ساقى ماڭا ئۇ، شاھى سۇلتاندىن ئارتۇق،
ئۆلپەت ماڭا ئۇ، ھورى - غولماندىن ئارتۇق؛
زەپىران رەڭگىمنى قىزارتقان خۇن - مەي!
غازاڭ جەسمىمگە جان بەرگەن قايسى گۈلسۇرۇق؟

402

بۇ مەي — كوز مونچىغىسىدىن توكۇلگەن ئۇنچە - مارجان،
 بۇ مەي — ھىجران يامغۇرى، ئاھىم دۇتىدىن تامغان...
 بۇ مەي — قان رەڭلىك، سىيا، قۇيىندا تىرەن داستان،
 توك مەيلى ئۇنى يەرگە، توكۇشنى خالساڭ قان.

403

كۆمۈرلۈك قەۋرىدىن كورۇنمەس ئاسمان...
 لەھەتتە سۈيگىدىن يېڭىلگەن ئىنسان.
 گۈل بىلەن بۇلبۇلنىڭ داستاننى كور،
 سۈيۈشكەن لەبلەردىن تامچىغاندا قان.

404

پىغان چەكسەم زارىغا كىمۇ قارايدۇ،
 خىيال - پىكرىڭ سىنەمگە قاندەك تارايدۇ.
 قەلەندەر بوپ ئالدىڭدا سۇلتان ئولتۇرۇر،
 بۇلبۇل كەبى زىكرىڭدا تىنماي سايرايدۇ.

405

بۇلۇلغا كوڭۇل شادى — گۈل - گۈلستان كېلىدۇ،
ئاشىققا دىلى سۈيگەن گۈزەل جانان كېلىدۇ...
پىچىرلاپ تاڭ دىرىگىنى چۈلپىنى گۈلناز كۈلۈدۇ،
ھوسىدە تەبەسسۇم ئەنە خۇرشىدى جاھان كېلىدۇ.

406

كورگىنىكى خوتەن دەشتىگە ئاھۇ يارشىپتۇ،
رەڭگىنى گۈزەل ئەتىگەكە قايغۇ يارشىپتۇ...
شەربەتنى ئىچىپ سوزى چۈچۈكلەر دىسە ئاچچىق،
لەبىزىگە مېنىڭ بال ئورنىدا ئاغۇ يارشىپتۇ.

407

مەيلى سەن ھايات دەپ ئوزۇڭنى بەزلە،
مەيلى سەن ئولۇم دەپ ئىبادەت ئىزلە...
ھەق - ناھەق چىرىمىشىپ كەتكەن ئالەمدە،
ئىلىمنى قەدىرلەپ ھەق سوزنى سوزلە.

سۈيىمگە بېقىپ كۈتتۈم، بىر ئىللىق شامامىڭنى،
 تاڭ لۇتپىگە تەامۇردۇم، ئوخشىتىپ جامامىڭنى.
 مەكتۈپكە كوزۇم چۈشتى، ياشىدىن تاقاپ ئەينەك،
 مېھرىمگە ئارام قىلدىم، گۈل رەڭلىك سالامىڭنى.

سۈيگۈ دىمەك — قاناتسىز قۇشنىڭ ئۇچۇش ئىستىگى،
 سۈيگۈ دىمەك — ھاياتلىق ئۈمىدىنىڭ دېرىگى.
 سۈيگۈ دىمەك — ھىمىسىيات يۈرگىنىڭ ئىدىرىگى،
 سۈيگۈ دىمەك — قەلب مايىللىغى مۈلكىنىڭ بېگى.

چاچ قىلىڭدا تىكەرسەن بەلكى ئاق كىپەننى،
 كوز يېشىڭدا يۇيارسەن، شېمى ئۈچكەن تېنىمنى...
 ئەژدىبا تۇپراق يۇتكەندە، تىرىلدۈرمەك بولساڭ مېنى،
 نەزىملىرىدىن ئىزلە مىراس قالغان قېنىمنى.

411

قەۋرى تېشى تەھتىدىن ئۆزىگە يىسىز زاتىمنى،
سۈيگۈ پاچىدەسىگە قوشۇپ مەسكىن ئاتىمنى.
كەزەر روھىم گويىكى پەرۋاندىك بىشارام...
ئۆتكۈزۈمەككە ئەل ئارا جىسىمىمىز ھاياتىمنى.

تەھرىرنىڭ ئىزاھ ۋە ئىلاۋىسى

① لوقمان — دىنىي رىۋايەتلىرىدە تىبابەتنىڭ بىرىنچى ئاتىسى، دەرىجىدىن تاشقىرى ماھىر ھوكۇما دەپ قارىلىپ، ھەتتا پەيغەمبەر پەللىسىگىچە كۆتىرىلىدۇ. شەرق تىبابەت تارىخىدىكى ئەڭ مەشھۇر ھوكۇما — بەقىرات، جالىنوس (گا-لېن) ئىبنى سىنا ۋە ئومەر ھەيىام قاتارلىقلارنىڭ نامى ئۇنىڭ نامىدىن كېيىن سانىلىدۇ. ئۇنىڭ ھەققىدە ئۇيغۇر خەلق ناخشىلىرىمۇ مۇنداق بىيىمتلەرنى ئېيتقان:

قېنى مىڭ ياشىغان لوقمان،
ئولۇمگە ھىلىلەر قىلغان...
ئەجەلگە تاپمىدى دەردمان،
نىچۇك دۇنياغا بەل باغلاي.

ئۇنىڭدا لوقماننىڭ مىڭ يىللاپ ئومۇر كۆرگەنلىكى، ئادەمنىڭ ئۆلۈمىگە ئىشىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن كۆپ تەدبىر ئىزلىگەنلىكى سۆزلىنىدۇ.

سۇلايمان — داۋۇت (ئەلەيھى سالاام) نىڭ ئوغلى بولۇپ، يېڭى ئىرادىن ئاۋالقى 11 - ئەسىردە ياشىغانلىقى

رېۋايەت قىلىنىدۇ. «قەدىمقى دۇنيا تارىخى» ۋە باشقا ئەسىرى تارىخلاردا، ئىسمى «سولومون» ئاتىلىپ، ئۇنىڭ خىيالىي شەخس ئەمەس، بۇرۇنقى زاماندا ئۆتكەن تارد-خىي شەخس ئىكەنلىكى ئېتىراپ قىلىنغان. مەشھۇر «قۇر-ئان» كىتابىدا ئۇنىڭ ئىسمى ۋە ئۇڭا ئالاقىدار قىسسە يېزىلاتقان، ئىسلام دىنى كىتاپلىرىدا پەيغەمبەرلىكى قەيت قىلىنغان. ئۇ ئىسلام ۋە يەھۇدى دىنلىرىنىڭ كىتاپلىرىدا ھەم پادىشا، ھەم پەيغەمبەر دىيىلگەن. بىلىقس - ئۇنىڭ خوتۇنى بولۇپ، غايەت گۈزەل ئىكەنلىكى ھىكايە قىلىنىدۇ. ② باغى ئىرەم - دىنىي رېۋايەتلەردە كۆرسىتىلىشىچە،

بۇرۇنقى دۇنيادا ناھايىتى چوڭ پادىشا بولۇپ نام كۆتەرگەن. ھەتتا خۇدالىق دەۋاسى قىلغان «شەددات» تەرىپىدىن ياسالغان باغنىڭ ئىسمى. ئېيتىلىشىچە، شەددات: «تەڭرىنىڭ «جەننەت» دىگەن بېغى بار ئىكەن، مەنمۇ شۇنداق ئالى باغ ياسايمەن» دەپ، باغى ئىرەمنى ياسىغان ئىكەن، ئۇنىڭ ئېرىقلىرىدىكى سۇنىڭ تېگىگە شېغىل تاش ئورنىغا زەبەر-چە، ياقۇت، مەرۋايىت سالىغان ئىكەن.

«قۇرئان» دا بۇ باغ توغرىسىدا مەخسۇس ئايەت زىكرى قىلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭ تەرجىمىسى مۇنداق: «ئە-رەم - شۇنداق ياسالغان بىر جايكى، ئۇنىڭغا ئوخشاش جاي ھېچبىر شەھەردە ياسالغان ئەمەس».

③ ئولجەسلىك ئالمنسى - ئاپتونىڭ ئىزاھلىشىچە، مەشھۇر «تەۋرات» (بىبىلىيە) كىتابىدا: «شەددات ياسىغان

باغى ئىرىمدە 'ئولمەسلىك ئالىمىسى' ناملىق بىر مەۋە بار
دېگەن رىۋايەت يېزىلغان.

④ "نوهنى قۇتقۇزغان ياغاچ" — بۇ جۈملە ھەزرىتى
نوهنىڭ كېمىسىگە قارىتىلغان.

نوه — دىنىي كىتاپلاردا «نوهى نەبىيوللا» (خۇدا -
نىڭ پەيغەمبىرى نوه) دەپ ئاتالغان ۋە ئىنسانىيەتنىڭ
تۇنجى ئاتىسى «ئادەم» (ئەلەيھى سالام) دىن كېيىن، ئىككى-
كىچىكى ئاتىسى دىيىلگەن كىشى. ئۇ ئىسلام ئەقىدىلىرىچە
"ئاللا" نىڭ، يەھۇدى ئەقىدىسىچە «يەھۋى» (يەھۇدى
دىنىنىڭ تەڭرىسى) نىڭ ئەمرى بىلەن كېمە ياساپ، بۇ -
رۇنقى دۇنيادا ئالەم بويىچە يۈز بەرگەن چوڭ سۇ ئاپىتى -
توپان كەلگۈنىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن كېمىگە كىرىۋالغان.
توپان 150 كۈن داۋام قىلىپ، توپاندا ئەپسانىلەرنىڭ رىۋا-
يىتىچە، دۇنيانىڭ ھەممە يېرىدىكى مەيلى ئىگىز، مەيلى
پەس جايدا 40 گەز سۇ تۇرغان. توپان سۈيى شۇ زاماندىكى
دۇنيادا بولغان ئۇچارلىق - تىنارلىق ھەممە مەخلۇقاتنى
ھالاك قىلغان. پەقەت نوه (ئەلەيھى سالام) كېمىگە سېلى-
ۋالغان بىر جۇپتىن ھايۋانات نەمۇنىسى ئاپەتتىن ساقلىنىپ
قالغان.

توپان سۈيى پەسلىگەندىن كېيىن، نوهنىڭ پەرمانى
بويىچە يەر شارىنى تەكشۈرۈپ كېلىش يۈزىدىن كېمە -
دىن كەپتەر چىقىپ، ھەممە جاينى كۆرۈپ، ئالەمنىڭ قايسى
ئەھۋالدا ئىكەنلىكىنى نۇھقا بىلدۈرۈش ئۈچۈن زىمىنىگە

قونۇپ، پۇتغا يۇققان لايىنى پۇتىدا ۋە بىرتال زەيتۇن دە -
يىخىنىڭ نوتىسىنى ئاغزىدا چىشلەپ، كېچىگە قايتىپ كەل -
گەن. بۇ دۇنيادا ھاياتىنىڭ قايتا باشلانغانلىقى، يەر يۈزى
توپان بالاسىدىن قۇتۇلۇپ، ھولچىلىك شۇنچىلىك قۇرۇ -
غانلىقى، ئوسۇملۇك شۇنچىلىك ئوسكەنلىكىدىن دېرەك
بېرىدىغان "تېچلىق خەۋىرى" ئىكەن. شۇ خىل دىنىي رە -
ۋايەت ۋە تارىخىي ھىكايەتكە ئاساسەن، دۇنيا ئەللىرىدە،
بولۇپمۇ غەرب دۇنياسىدا كەپتەرنى "تېچلىق بەلگىسى" دەپ
چۈشىنىش بىر "ئەنئەنە" بولۇپ قالغان.

⑤ ئەزرائىل - ئۇ، ئىسلام دىنى ئەقىدىسىچە، ئاللا
تەرىپىدىن ئادەملەرنىڭ جېنىنى ئېلىشقا بەلگىلەنگەن پە -
رىشتە بولۇپ، جان ئېلىش پەيتىدە ھىچقانداق شاھ - گادا،
چوڭ - كىچىكىنى پەرق ئەتمەيدىكەن ۋە مەنسىتمەيدىكەن.
بۇ ھەقتە بىر شائىر مۇنداق يازغان:

ئولۇم ياشۇ - قېرى، شاھ ۋە گادايلىرىغا باراۋەردۇر،
كورۇڭ جان ئالغۇچى ئەلنى كوزىگە زەررىچە ئىلماس.

جىبرائىل - ئىسلام ئەقىدىسىچە، ئاللانىڭ توت
چوڭ پەرىشتىسىنىڭ بىرى. ئۇ، دىنىي كىتاپلاردا مۇھەممەت
(ئەلەيھى سالام) كە دىن ۋە دۇنيانىڭ ئىشلىرى ھەققىدە
تەڭرىنىڭ ئەمرىنى يەتكۈزگۈچى، ھەتتا قۇرئان ئايەتلىرى
شۇ ئارقىلىق يەتكۈزۈلگەن دىگەن پىكىر تارالغان.
⑥ پارىس تىلىدا خەر - ئىشەك، كاج خەر - مايماق

ئىشەك دىگەن سوز. بۇ مىسرادا ئاپتور بۇ كاج ئىشەكنى
مەدرىسكە باغلاپ قويساڭمۇ، ئۇ ھامان كاج ئىشەك. ئۇ،
مەدرىستە تۇرماقلىق بىلەنلا ئىشەكلىكتىن ئوزگىرىپ
كەتمەيدۇ. ئۇ، بىر خىل كىنايە ياكى تەمسىل ئارقىلىق،
دىمەكچى بولىدۇ: بىر يامان ئادەم مەلۇم سەۋەپ تۈپەيلى،
بىر ياخشى ئادەم تۈسگە كىرىۋالسىمۇ، بىر ئالى مۇقامغا
ئورۇنلىشىۋالسىمۇ، ئۇ ئاخىر ئەسلى تەبىئىتىدىكى خۇلقنى
ئاشكارا قىلىدۇ، ئىشەكنى مەدرىستە تۇرغانلىغىنى كورۇپلا
”مۇدەررىس” دىگىلى، چىۋىنى زەرباپ داستىخاندا ئولتۇر-
غانلىغىنى كورۇپلا ”قەدىرلىك مېھمان” دىگىلى بولمايدۇ.

⑦ ناۋايى — 1441 - يىلى تۇغۇلۇپ، 1501 -
يىلى ۋاپات بولغان. ئۇ، ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدىبىياتىنىڭ
كاتتا نامايەندىسى، 15 - ئەسىردىكى ئاسىيا ۋە دۇنيا ئەدىبى-
ياتىنىڭ يىرىك ۋەكىللىرىدىن بىرى، تۈركى تىلىدا سۆزلە-
شىدىغان مىليونلىغان خەلقنىڭ پەخرى، تۈركى تىلىدا يې-
زىشنىڭ دەۋر بولگۈچ بايراقدارلىرىنىڭ بىرى ۋە چوڭ
ئۇستاز شائىر.

نزامى — 12 - ئەسىردە ئۆتكەن، ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە
پارس دۇنياسىدا داڭقى چىققان، پەيلاسوپ ئۆمەر ھەيىام
بىلەن زامانداش ۋە پىكىرداش شائىر. ئۇ، «نزامى ئو-
روزی» ياكى «نزامى گەنجىۋى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

ئۇ، «فەرھات - شېرىن» داستانىنى «خىسراۋ - شېرىن»
نامى بىلەن يازغۇچىلارنىڭ بىرى. ئۇنى ناۋايى چوڭ ھور-

مەت بىلەن تىلغا ئالغان. ھەتتا «خەمسە» (بەش داستان)نى يېزىشتا "بۇنى يېزىش — نىزامىدەك بۈيۈك كىشىنىڭ پەزىلىتىگە پەنچە قويۇشتۇر" دەپ، ئۇنىڭ يازغان نەرسىسىنى قايتا يېزىپ چىقىش ياكى ئۇنىڭدەك يازالاش ئاسان ئەمەس. لېكىن ئېيتقان.

نىزامىنىڭ «پەنچى گەنج» (بەش غەزەنە) ناملىق مەشھۇر ئەسىرى بار. ناۋايى «خەمسە» (بەش داستان)نى شۇ "بەش غەزەنە" نىڭ نامى ھەم ۋەقەلىگىدىن ئىلھاملانپ يازغانلىغىنى ئېيتقان.

پىكرەتى مىزانى بولۇپ خەمسە سەنئەت،
«خەمسە» دىمە، بەلكى دىگىل بەنچى گەنج.
(«خەمسە» دىن)

ئىسكەندەر (شەرق تىلى بويىچە "ئىسكەندەرى كەبرى" ياكى "ئىسكەندەرى رومى"، غەرپ تىلى بويىچە "ماكىدونىيىلىك ئىسكەندەر" ياكى "ئالىكساندىر" دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇ، دۇنيا پادىشاھلىق دەۋرانىنى سۈرگەن چاغلىرىدا، ئۆز نامىغا شەھەر قۇرغان، سېپىل (ئىستېھكام) ياسىغان ۋە باشقا قۇرۇلۇشلارنى قىلغان. ئۇنىڭ مىسىرنى ئۆزىگە قاراتقاندا بىنا قىلدۇرغان مىسىردىكى «ئالىكساندىرىيە» («ئىسكەندەرىيە» شەھرى ۋە بۇ شەھەرگە دېڭىز تەرىپىدىن كىرىدىغان جايدىكى پارىس ئارىلىدىكى مايك قاتارلىقلار شۇ جۈملىگە كىرىدۇ). بۇ مايك شەرق تارىخىي كىتاپلىرىدا «ئايىنەئى ئىسكەندەر»

(ئىسكەندەر ئەينىكى) دىگەن نام بىلەن مەشھۇر. ئەدەبىيىتى
ھىكايىلەردە ئۇنىڭ «سەددى ئىسكەندەر» ناملىق شەھەر
قۇرغانلىقى يېزىلغان.

ئىسكەندەر — مۇندىن 2300 نەچچە يىل بۇرۇن
زور پادىشاھلىق ۋە دۇنياۋى ھاكىمدارلىق دەۋرىنى سۈرگەن
مەشھۇر تارىخىي ئادەم. ئۇنىڭ دادىسى ئۆز ۋاقتىدا «ماكدون-
نىيە» دىيىلگەن دىيارنى كۈچلۈك بىر دولەت ھالىغا كەلتۈر-
گەن ۋە پادىشاھلىق قىلغان فىلىپپ (پىلىكوس ياكى پەيلە-
قوس) ناملىق كىشى ئىدى. ئىسكەندەر — يېڭى ئىرادىن
ئاۋالقى 356 - يىلى تۇغۇلغان، يېڭى ئىرادىن ئاۋالقى
336 - يىلى دادىسى فىلىپپنىڭ ئورنىغا پادىشاھ بولغان.
ئىسكەندەر — مەرىپەتكە ئامراق ۋە ھەربىي ئىشلارغا قىزىقىدۇ-
غان ئادەم بولۇپ، زاماندىشى ۋە زامانىسىنىڭ ئەڭ بۈيۈك
ئالىمى يۇنانلىق (ھازىرقى گېرېتسىيەلىك) پەيلاسوف ئارىستو-
توتىمىدا ئوقۇغان، 16 ياش ۋاقتىدىن تارتىپ ئاتىسى يۇر-
گۇزگەن سوقۇشلارغا قاتنىشىپ كەلگەن. ئۇ، ئەينى زاماندا
سوقۇش ئارقىلىق دۇنيادا "كۈچلۈك دولەتلەر" دەپ داڭقى
چىققان ئىران ۋە يۇنانلارنى بىرەر - ئىككى يىل ئىچىدە
قايتا - قايتا يېڭىپ ئۆزىگە قاراتقان. ئىسكەندەر يېڭى ئىرا-
دىن ئاۋالقى 334 - يىلدا ئاسىياغا يۈرۈش قىلىپ، كىچىك
ئاسىيانى ئالغاندىن كېيىن پېنىكىيە، پەلەستىن، مىسىرلارغىچە
ئىشغال قىلغان. ئۇنىڭ قەدىمىي يەتمىگەن نە كاسپىي دېڭىز-
نىڭ بويلىرى ۋە نە ئامۇ، سىر دەيا ۋادىلىرى قالمىغان، ئۇ،

بارمىغان ئافغانىستان ۋە كىرىمگەن ھىندىستان قاتارلىقلار. ئىككى-
كەندەر ئۆزىنىڭ بۈيۈك دولىتىگە «بابىل» شەھىرىنى پايدە-
تەخت قىلغان. ئۇ، غەربكە يۈرۈش قىلماقچى (شىمالىي
ئافرىقا ۋە ئىتالىيەنى زەپتى قىلماقچى) بولۇۋاتقاندا (يېڭى-
ئىرادىن ئاۋالقى 333 - يىلى ياز پەسلىدە) بەزىگە كېسەللى-
گى بىلەن ئاغرىپ ئۆلۈپ كەتكەن.

20 يېشىدا پادىشاھلىق تەختىگە چىققان ئىككى-كەندەر،
ۋاپات بولغاندا 33 ياش ئىدى.

داۋۇت — ئىسلام ۋە يەھۇدى ئەقىدىلىرىچە، قەدىمقى
پەيغەمبەرلەردىن بىرى. ئۇ، يەھۇدى قەبىلىلىرىنى بىرلەش-
تۈرۈپ دولەت قۇرغان. بەزى تارىخلاردا ئۇنىڭ ئىرادىن
ئاۋالقى 10 - ۋە 11 - ئەسىرلەردە ئۆتكەنلىكىگە رىۋايەت
قىلىنغان. ئۇ، ئىرروسالىم (قۇددۇس) شەھرىنى ياساپ، ئۆزى-
گە پايتەخت قىلغان. ئۇنىڭ شېئىر يازىدىغانلىقى، نەغمە چال-
دىغانلىقى ۋە ئوقۇشتا ئاۋازنىڭ سارلىقى دىنىي قىسسىلەردە
يېزىلىدۇ. گەرچە، بەزى كىتاپلاردا تەۋراتتىكى بىر قىسىم
شېئىرلارنى ئۇنىڭ يازغانلىقى ئېيتىلغان بولسىمۇ، لېكىن
ئىسلام دىنىدىكى داۋۇتلار (گەپ يەتكۈزگۈچىلەر) نىڭ كۆر-
سىتىشىچە، داۋۇت (ئەلەيھى سالام) غا تەڭرىدىن چۈشۈرۈل-
گەن كىتاپ ئاساسەن «زوبور» بولغان. ئىسلام
دىنى ئېيتىپ-راپ قىلىنغان. مەشھۇر «4 كىتاپ»
نىڭ ساماۋى تەقسىماتى ھەققىدە، ئىسلام دىنى كىتاپلىرىدا
مۇنداق بىر نەزمە بار:

ئىنجىلىنى ئەيساغا،
تەۋراتى مۇسا.
زوبورنى داۋۇتقا،
قۇرئان مۇستاپا.

ئاپتور بۇ رۇبائىنىڭ مەزمۇنىدا، مەيلى ئىسكەندەر،
مەيلى داۋۇت قانداق شەھەر - قورغان بىنا قىلغان، قانداق
ئاينى ۋە سەد ياسىغان بولمىسۇن، ئۇلارنىڭ ئىشىدىن
ھامان ناۋايى، نىزامىلارنىڭ ئىشى بۈيۈك، دەيدۇ.

⑧ مېھرىگىيا — لۇغەت كىتاپلىرىدا ئادەمگە بەكمۇ
ئوخشايدىغان بىر گىيا دەپ كۆرسىتىلگەن. «غىيا
سۇللۇغات» دىگەن كىتاپتا «مېھرىگىيا» ئەمەس، مەردى
گىيا، يەنى ئادەم گىيا، ئادەم قىياپىتىدىكى ئوسۇملۇك
دىگەن سۆز. ئۇ ئادەمگە ئوخشايدىغان بولغاچ، شۇ نام
قويۇلغان» دەپ يېزىلغان.

ئۇنىڭ دورا ياسىلىدىغان، مەنپەئەتى كۆپ ۋە
خىمىيەلىك بىر گىيا ئىكەنلىكى ئۈستىدە ئىختىلاپ يوق.
⑨ شەيخ موسلىھەتتىن سەئىدى — ئىراننىڭ
شىراز شەھرىدىن، سەئىدى — ئۇنىڭ شائىرلىق تەخەللۇس،
سى، ئۇ، ئاتاقلىق پارس شائىرى ۋە دۇنيادا سۆزىنىڭ
شەرىئىتى، كۆتىرىپ چىققان پىكىرنىڭ مۇۋاپىقلىقى
بىلەن ئەسلى ھەربىر مىللەت تەرىپىدىن سۆيۈپ ئوقۇا -
غان بىر ئەدەبىيەت.
سەئىدىنىڭ دۇنيادا ناھايىتى كۆپ ۋە چوڭ تىللارغا

تەرجىمە قىلىنغان «گۈلستان»، «بوستان» دىگەن مەشھۇر كىتاپلىرى بار. «گۈلستان» — نەسرى — نەزم ھىكايە شەكلىدە 1258 - يىلى، «بوستان» بولسا، نەزمە ھىكايە شەكلىدە 1257 - يىلى يېزىلغان. ئۇنىڭ يەنە «شەبستان»، «خارستان» ناملىق ئەسەرلىرىنىڭ بارلىقى رىۋايەت قىلىنىدۇ.

شەيخى سەئىدى قەشقەرغە مۇھەممەت خارەزمى شاھ تەرەپتىن ئەلچى بولۇپ كەلگەندە قەشقەردىكى بىر مەدرىسكە كىرىپ، بىر تالىپ بىلەن ئۇچراشقان. (بۇ ۋەقە ئۇنىڭ «گۈلستان» ناملىق كىتابىدا بىر ھىكايە قىلىپ يېزىلغان.) سەئىدى شۇ مەدرىستىكى تالىپنىڭ ئەرەپ، پارىس گىرامماتىكىسىنى ئۈگىنىشتە، ئوقۇش ئۇسۇلىدا دىيىلىۋاتقان سۆزىنى چۈشىنىپ ئەمەس، بەلكى كونا فورمىدا ئۇستازى نىمە دىسە شۇنى دەپ، گويا گىرامموفىندەك قايتا ئېيتىپ بېرىش، ئۇستازى دىگەننى ئۆز ئەينى ياد قىلىش بويىچە دەرس تەكرارلاۋاتقانلىغىنى ئۇچراتقان، ئۇ، شۇ چاغدا قەشقەر مەدرىسلىرىدىكى كونا، ئۇلۇمسىز ئوقۇتۇش ئۇسۇلىغا ئېچىنغان ۋە ئۇنىڭغا يۈمۈرىستىك خاراكتىردا كۈلگەن. ئۇ، تالىپنىڭ: "زەيت ئومەرۇنى سوقتى" دىگەن جۈملىسىنى مېڭىپ يۈرۈپ تەكرارلاۋاتقىنىغا قاراپ: "دۇنيادا بىر مۇنچە ئۇرۇشۇۋاتقان دولەتلەرمۇ ھازىر سۇلھى قىلىشىپ ياراشتى، تېخىچە زەيت بىلەن ئومەرۇنىڭ جىددىلى تۈگىمىدىمۇ؟! " دىگەن.

سەئىدى مىلادىنىڭ 1203 - يىمىلى تۇغۇلۇپ
1292 - يىمىلى ۋاپات بولغان.

⑩ ئابدراخمان جامى — 1414 - يىلى تۇغۇلۇپ،
1492 - يىلى ۋاپات بولغان. ئۇ، ئۇلۇغ تاجىك شائىرى
ۋە پارس شېرىپىتىنىڭ ئاتىلىرىدىن بىرى. ئۇ، «ھەپتى
ئەۋرەك» (يەتتە يۇلتۇز ناملىق 7 داستاننىڭ ئاپتورى)
ئۇ، ناۋائىدىن بۇرۇن «شېرىن - خىسراۋ» («فەرھات -
شېرىن» نىڭ دەسلەپكى نۇسخىسى) نى يازغان ۋە ناۋا -
يىغا بۇ ھەقتە نىزامىدىن كېيىن سىيۇزىت ھازىرلاپ
بەرگەن. ناۋائى جامى ھەققىدە يازغان قەسىدىسىدە مۇنداق
دېگەن:

يولدىسا بۇ يولدا نىزامى يولۇم
قولدىسا خىسراۋ بىلەن جامى قولۇم.
(«خەمسە» دىن)

جامىنىڭ ئەسەرلىرى كۆپ. ئۇلاردىن «كوللىياتى
جامى» دىيىلىدىغان پارسچە دىۋانى مەشھۇر.

⑪ قوش خەمسە — ئىككى بەش داستان دېگەن
بولۇپ، ئۇنىڭ بىرى نىزامىنىڭ «پەنجى گەنج» ئاتلىق
بەش داستانغا، يەنە بىرى ناۋائىنىڭ «خەمسە» ناملىق
بەش داستانغا ئىشارەت قىلغان.

⑫ ئىبنى سىنا — تولۇق ئىسمى ئەبۇ ئىبلى
ھۇسۇيۇن بىننى ئابدۇللا. ئۇ، مىلادى 980 - يىلى

“بولغان” “بولماغان” دىگەن سۆز بولۇپ، بۇ يەردە “بارلىق بولۇش”، “يوقسىز بولۇش” ياكى بىر ئىش قاملىشىش، قاملاشماسلىق مەنىلىرىدە كەلگەن. شائىر بارغا خوش بولۇپ، يوقىلىپ قالسا، روھىڭ چۇشۇپ كەتمىسۇن، ئىشىڭ ئەپلىشىپ يۇرۇشۇپ كەتكەندە ئۇچۇپ كەتسە، ئەپلىشىپ كەلمىسە بەك قايغۇرۇپ قالسا، ئۇيغۇر تەمسىلىچە “بىر بۇغدايدا سەمرىپ، بىر بۇغدايدا يادىما”، يۈرگىڭنى ھەرقانداق شارائىتتا دادىل تۇت دەيدۇ، بولۇپمۇ ئىش ئەپلىشىپ بەرمەگەن پەيتتە ئۆمىتىسىز بولماسلىقىنى، ئۇ ئادەمنىڭ ھەرقاچان مەقسىدىگە يېتىدىغانلىقىنى تەكىتلەيدۇ.

⑭ يۇنۇس (ئەلەيھى سالاام) — ئىسلام دىنى ئەقەدىلىرىچە، پەيغەمبەرلەردىن بىرسى سانىلىدۇ. ئۇنىڭ توغرىسىدىكى قىسسىدە كۆرسىتىلمىشچە، ئۇنى دەريادا غەرق بولغان چېغىدا بىر بېلىق يۇتقان، ئۇ، بېلىق قارىنىدا 40 كۈن ھايات كۆچۈرۈپ، كېيىن ساق چىققان دىيىلگەن. بۇ ھەقتە ئىسلام سوپىست شائىرلىرىدىن بىرى مۇنداق يازغان:

بېلىق قارىنىدا بىر ساھىپ كارامەت،
چىملە ئولتۇردى يۇ، چىققى سالاامەت.

⑮ ئاپتور بۇ رۇبائى ئارقىلىق، ياشلارغا ئاددىي ھەۋەس ئارقىسىغا كىرىپ، ئۆزىنىڭ قىممەتلىك “ۋىسال” مۇشۇتلىرىنى قايسىبىر بىزمەك چىمتىلارغا ئېلىندۇرۇپ يۈرمەسلىكىنى شېئىر تىلى بىلەن تاپىلايدۇ. بۇ رۇبائى — ئۇلۇغ

يازغۇچىلاردىن بىرى ئېيتقان " ئابرويىنى باشلىتىش ساق -
لا! " دىگەن دۇردانەنىڭ نەزمى يېمىنىدا تىزىلىپ كۆزەل-
مەشتۈرۈلۈشى ۋە تەسىر قىلىنىشى .

⑩ قەيسەر - بۇرۇنقى رىم ئىمپىراتورسىنىڭ ئىم-
مى . دارا - قەدىمقى ئىران شاھلىرىدىن بىرى . ئۇ يېڭى
ئىرادىن ئاۋالقى 486 - يىللاردا ئۆتكەن . ئىران - ھىچ-
قاچان دارا دەۋرىدىكىدەك كۈچلۈك ۋە باي بولمىغان
دېيىلىدۇ . ئۇنىڭ دەۋرىدە ئىران چېگرىسى ھىندى دەريا-
سىدىن سەھرايى كەبىر چېگرىلىرىغىچە يەتكەن ، ئىكەن ، ئىران
مەملىكىتىنىڭ بىر تەرىپى قارا دېڭىز ، ئىككىنچى دېڭىزى ،
ئوتتۇرا دېڭىزغىچە ، بىر تەرىپى كاسپىي ۋە ئارال دېڭىزى-
رىغىچە ، يەنە بىر تەرىپى ئىران قولتۇقى ۋە ھىندى
ئوكيان بويلىرىغىچە بارغان ئىكەن .

يېڭى ئىرادىن ئاۋالقى 331 - يىلى (ئىسكەندەر
زامانىسىدا) يۇنانلىقلار كېلىپ ئىراننى ئىستىلا قىلغان ۋە
ئۇنىڭ كۈچى شۇندىن كېيىن پارچىلانغان .

⑪ تەۋرات كىتابىدا نوح (ئەلەيھى سالام) توپان
بالاسىغا دۇچار بولۇش ئالدىدا ئۇنىڭغا يەھۋى (يەھۇدى
دىنىنىڭ تەڭرىسى) ئاپەتتىن قۇتۇلۇش تەدبىرلىرى توغرىسى-
دا يوليورۇق كۆرسەتكەنلىكى يېزىلغان . شائىر بۇ رۇبائىدا
شۇ ھىكايىنى ئەسلىتىش ئارقىلىق ، ئەگەر بىر مۇشكۈلچىلىك-
تە ماڭا ھەمدەم ، ماڭا بىشارەتچى بولسا ، ئانچە قورقۇپ
كەتمەيمەن دىگەننى ئالغا سۈرىدۇ .

⑮ ئىبراھىم — بۇ يەردە ئۆز زامانىسىدا تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 300 - يىللىرى "ئەۋلىيا" دەپ ئاتالغان بە-
لىخ شەھرىلىك دەرۋىش ئىبراھىم ئەدھەمدىن ئىبارەت.
كۈلبە ئىبراھىم ئۇنىڭ كىچىك خانىسى ۋە ئىبادەتگاھى.
قۇددۇس شەھرى — يەھۇدى دىنىدىكىلەرنىڭ نۇق-
تىمىنى زىرىدىن ناھايىتى مۇقەددەس سانايدىغان جايى.

ئاپ-تور بۇ مىسىرلاردا مېنىڭ ئەقەدە قىلىدىغان
ئورۇنلىرىم كۈلبە ئىبراھىم ۋە قۇددۇس چېركاۋىسى ياكى
ئۇلاردىكى ۋەلى، راھىپ ئەمەس. مەن ئەڭگەك ئەھلىگە
ئېتىقات قىلىمەن، شۇلارنىڭ كارامىتىنى ئەڭ كاتتا كارا-
مەت دەپ بىلىمەن دەيدۇ.

⑯ خېلىل — بۇ نام ھەزرىتى ئىبراھىم پەيغەمبەرگە
ئىشارەت قىلىنغان. ئىسلام دىنى كىتاپلىرىدا ئۇ «ئىبراھىم
خېلىلۇللا» دەپ يۇرۇتۇلگەن. قەدىمقى زاماندا خۇدالىق
دەۋاسى قىلىش ئارقىلىق ئوتتۇرىغا چىققان پادىشا نەمرۇت
ناھايىتى چوڭ ئوت يېقىپ، ئىبراھىم خەلىلۇلانى كوي-
دۇرۇۋېتىش ئۈچۈن تىرىك ئوتقا تاشلىغان ئىكەن. دىنىي
رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، ئىبراھىم خەلىلۇللا تەڭرىنىڭ
ھىمايىسى بىلەن ئوتتا كويىمەيلا قالماستىن، بەلكى ئوت
ئۇنىڭغا گويا گۈلزار بولۇپ كورۇنگەن.

⑰ لۇتپىنىڭ ئەسلى ئىسمى ئەبەيدۇللا، ئۇ مىلا-
دى 1366 - يىلى تۇغۇلۇپ، 1465 - يىلى ۋاپات بولغان
ئۇيغۇر شائىرى. ئۇ زامانداشلىرىدىن بولغان يۈسۈپ سەك-

كاكى قاتارلىق شائىرلار بىلەن ئۇيغۇر تىلىدا شېئىر يازغان. ناۋايى «ئىككى لۇغەتنىڭ مۇھاكىمىسى» (مۇھاكە-
مىتۇل لۇغەتەيىن) دىگەن ئەسىرىدە لۇتپنى شەيخى
سەئىدى ۋە ھاپىز شىرازى (1300—1389) قاتارلىق
پارس دۇنياسىدىكى ئەڭ كاتتا شائىرلار قاتارىدا سانە-
خان ۋە ئۇستازىم دەپ ئاتىغان.

لۇتپى ناۋايىدىن بۇرۇن ئۇيغۇر تىلىدا (چاغاتاي
دەۋرىدىكى ئۇسلۇپ بويىچە) شېئىر يېزىش ئۈلگىسىنى
كۆرسەتكەن.

ئۇ، ئۇيغۇر تىلىدا 2400 مىسىرالىق «گۈل ۋە نو-
رۇز» داستانىنى يازغان. ئۇنىڭ «بايات» مۇقامىنى ئىجات
قىلغانلىغى رىۋايەت قىلىنىدۇ.

يۈسۈپ سەككاكى — 14، 15 - ئەسىرلەردە ياشىغان
ئۇيغۇر ئالىمى ۋە ئۇلۇغ شائىرلىرىدىن بىرى. ئۇ، شېئىر-
يەتتە قەسىدە ماھىرلىرىدىن ئىدى. پەن ۋە مەدىنىيەتنى
ياخشى كۆرىدىغان سەككاكى مەشھۇر ئاسترونوم ئۇلۇغ بەككە
بېغىشلاپ قەسىدە يازغان. ئۇنىڭ ئۇلۇغ بەككە قەسىدە
يازغانلىغى، بۇ قەسىدىنىڭ تومۇرلەك ۋارىسلىرى ۋە جا-
ھالەت، خۇراپات ئېتىقاتچىلىرىنىڭ غەزىۋىنى قوزغىغانلىغى
ئاخىر زىنداندا يېتىپ ھالاك بولۇش سەۋەپلىرىدىن ئىدى.

②1 ئوبۇل پىردەۋىسى — بۇ يەردە خەلقارا مەشھۇر
شائىر ئوبۇلقاسىم پىردەۋىسىدىن ئىبارەت. ئۇ، ئىراننىڭ
تۇس دىگەن شەھىرىدىن ئىدى. مىلادىنىڭ 934 - يىلى

تۇغۇلغان پىردەۋىسى — ئەينى زاماندىكى مەھمۇت شاھ
سۈبۈكتىكىنىڭ ئىلتىماسى بىلەن ئادىر ئەسەر — شاھنامىنى
يېزىشقا كىرىشكەن. ئۇنىڭ بۇ ئەسەرنى 37 يېشىدا باش-
لاپ 71 يېشىدا پۈتكۈزگەنلىكى، ئۇنىڭ 120 مىڭ مىس-
رادىن ئىبارەت زور ھەجىمدىكى كىتاپ ئىكەنلىكى ۋە
مەزمۇنى قەدىمقى ئىران - تۇران سوقۇشىنى تەسۋىرلەپ-
دىغانلىقى ئىشەنچلىك كىتاپلاردا يېزىلغان.

پىردەۋىسىنىڭ بۇ ئەسىرى ئەسلىدە پارىس تىلى
بىلەن نەزمى تەرىقىسىدە يېزىلغان بولۇپ، ئۇنى يەركەند-
لىك خامۇش ئاخۇن دىگەن كىشى ئۇيغۇر تىلىغا نەسىرى
ھالدا تەرجىمە قىلغان.

شاھنامە كىتاپىدا پىردەۋىسى تارىختىكى ئىران - تۇران
ئۇرۇشىنى تەسۋىرلىگەندە، گەرچە ئەسەرنىڭ مەزمۇنىغا ئۆز
مەۋقەسى بويىچە رەڭ بەرگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇنى سەن-
ئەتچە پەۋقۇلئاددە ماھارەت بىلەن يازغان.
ئۇنىڭدا سوقۇشنىڭ سەۋىۋى ھەققىدە مۇنداق بىر
بىيىت بار:

جاھاننى جاھاندار قىلدى خاراپ،
باھانە سىياۋۇش ۋە ئاپراسىياپ.

② سۇلايمان (ئەلەيھى سالام) ئىسلام ۋە يەھۇدى
دىنىلىرىنىڭ دىنىي قىسسىلىرىدە ئىنسى - جىن، دىۋە - پەرى،
ئۇچارلىق - تىنارلىق ۋە جانلىق - جانسىز ھەممىگە بىردەك

پەرمانى جارى بولغان مەسىلىلەر كاتتا پادىشا دەپ تەس-
ۋىرلىدۇ. ھەتتا ئۇنىڭ تەختىنى قەيەرگە بارىمەن دەپ
بۇيرۇق قىلسا شۇ يەرگە شامال كۆتىرىپ ئاپىراتتى دېيىل-
گەن. بۇ رۇبائىدىكى "سۇلايمان دولىتى" دىگەن سۆز ئۇ-
نىڭ ئاشۇنداق شانۇ-شەۋكىتىگە قارىتىلغان.

②۳ تروپە - كىچىك ئاسىيادا بۇرۇن بولغان بىر
تارىخىي شەھەرنىڭ نامى. تروپە شەھرىدىكىلەر بىلەن
گەرېكلەر (يۇنانلىقلار) ئوتتۇرىسىدا «ھەممىدىن چىرايلىققا»
دىگەن خەت يېزىلغان بىر ئالمنىڭ بۇرۇنقى يۇنان ئەپ-
سانىلىرىدە زىكرى قىلىنىشى "خۇتۇن خۇدالار" ئارىسى-
غا تاشلىنىشى سەۋەپلىك باشلانغان ۋە ئۇ، 10 يىللاپ
سوقۇش داۋام قىلغان. شۇڭا بۇ ئالما «جىدەل ئالامىسى»
دەپ ئاتالغان. گومىر يازغان قەدىمكى يۇنان داستانى
«ئىلىئادا» ئىچىدە بۇ ۋەقە قىزىق بايان قىلىنغان:

پەنسىالىيىنىڭ پادىشاسى فىلىپپ دېڭىز خوتۇن
خۇداسى فىمىتراغا ئويلىنىگەندە، جىدەل خۇداسى ئېرىدانى
تويىغا چاقىرىدىغان. تويغا چاقىرىلىغىنىغا ئاچچىقى كەلگەن
ئېرىدا، خۇتۇن خۇدالىرىنىڭ ئارىسىغا جىدەل تېرىماقچى
بولۇپ، ھىلىقى ئالتۇن ئالمنى بىر زىياپەتتە ئوتتۇرىغا
تاشلىغان. خۇتۇن خۇدالار "بۇ ئالما ماڭا تېگىشلىك" دەپ
ئوزئارا تالىشىشقان. بولۇپمۇ يۇنان ئەپسانىلىرىدا ئېيتىلىنغان
چوڭراق خۇدا - زىۋىسىنىڭ خۇتۇنى گىمرا، دانىش-سەنلىك
خۇداسى ئافىنا، گۈزەللىك خۇداسى ئاپىرودىئا - ئۇچى

بۇ جىمدەلىنى ھەل قىلىپ قۇيۇش ھەققىدە زىۋىسقا ئەرز قىلىشقان. زىۋىس ئۇلارنى تروپىن شەھرىنىڭ پادىشاھى پىرماننىڭ ئوغلى پارىسنىڭ ئالدىغا ئەۋەتكەندە، مەزكۇر ئۇچ خوتۇن خۇدا پارىسنى ئۆزىگە تەرەپدار بولۇش ئۈچۈن تارتقان. گىمرا: "مېنى ئالىمغا تاللىساڭ، سېنى يەر يۈزىگە پادىشاھ قىلىمەن" دىسە، ئافىمىنا "مېنى ئالىمغا تاللىساڭ قەھرىمان ۋە دانىشمەن قىلىمەن" دىگەن. ئاخىر پارىس: "مېنى تاللىساڭ، دۇنيادىكى ئەڭ چىرايلىق خوتۇننى ساڭا ئېلىپ بېرىمەن" دىگەن گۈزەللىك خۇداسى ئاپرودىتانىڭ سۆزىگە ماقۇل بولغان. شۇنداق قىلىپ، گۈزەللىك خۇداسى تروپىن پادىشاھىنىڭ ئوغلى پارىسقا سېپارتا پادىشاھىنىڭ چىرايلىق خوتۇنى ئېلىنغانى ئوغۇرلىشىپ بەرگەن. شۇ مۇ - ناسىۋەت بىلەن گىمرا، ئافىمىنا تروپى پادىشاھىنىڭ ئوغلى پارىسنى ۋە تروپى شەھرىدىكى ئادەملەرنى دۈشمەن كۆرگەن. خۇتۇننى ئوغرىلاشقان پادىشاھ ئېلىنغانى قايتۇرۇۋېلىش ۋە ئۇنى ئوغرىلىغان پارىستىن ئۇچ ئېلىشقا بەل باغلىغان ۋە بۇنىڭغا يۇنان پادىشاھى مەدەتكار بولغان. بۇنىڭ بىلەن تروپى - يۇنان ئۇرۇشى باشلانغان.

②۴ قۇلۇلە - دەريا - دېڭىزلاردا ياشايدىغان قاتتىق قاپلىق بىر خىل جانىۋار بولۇپ، ئۇنىڭ قېپى ئىش قوشۇش ئارقىلىق يۈز مېيى قاتارلىق نەرسىلەرنى قاقچىلاشقا ئىشلىتىلىدۇ. يەنە بىر ئېيتىلىشلاردا، ئۇنىڭ ئىچىدە مەر - ۋايىتىمۇ بارمىش. گۆشىدىن قىممەتلىك دورا ياسىلارمىش.

②۵ بۇل مىسرات: پارىسچە كۆۋرۈك، مىسرات —
ئەرەبچە يول دىگەن بولۇپ، لۇغەت مەنىسى "كۆۋرۈك
يول" دىيىلىدۇ.

ئىسلام ئەقىدىسىچە، بۇل مىسرات ئاتلىق بۇ كۆۋرۈك يول —
قىيامەتتە دوزاق ئۈستىگە سېلىنىدىغان بولۇپ، ئۇنىڭدىن
ھەربىر ئادەم پەرزەنتى مەخسۇس بېكىتىلگەن پەرىشتەنىڭ
زورى بىلەن ئۆتكۈزۈلۈدىكەن. ئېيتىلىشىچە، بۇ كۆۋرۈك
يول (بۇل مىسرات) 3 مىڭ يىللىق يول بولۇپ، يۇقۇ-
رىغا قاراپ مىڭ يىل، ئۇدۇلغا قاراپ مىڭ يىل، تو-
ۋەنگە قاراپ مىڭ يىل بېكىتىلدىكەن، ئۇ، قىلدىن ئىنچىكە،
قىلىچتىن تېز ئىكەن، بۇ دۇنيادا كۆپ گۇنا قىلغان كىشى
ئۇنىڭدىن ئۆتەلمەي يىقىلىپ، دوزاققا چۈشۈپ كېتىدىكەن.
بۇ ھەقتە مەشھۇر سۆيىزىم تەشۋىقاتچىسى شائىر "ئاللايار"
تۆۋەندىكى مىسرالارنى يازغان:

جەھەننەم ئۆزى بىر كۆۋرۈك ئىرۇر ئاھ،
ئۇ شول كۆۋرۈك "مىسرات" ئاتلىق گۈزەر گاھ.

قىلىچتىن تېز ئىرۇر قىلدىن ئىنچىكە،
پۇشايمانلار ئىرۇر كۈن چۈشكۈرۈشكە.

ئەجەپ ھەيران بولۇر پەرزەنتى ئادەم،
نەزەر قىلساڭ ئۇنىڭ ئاستى جەھەننەم.

②۶ ھاۋا ئانا — دىنىي رىۋايەتلەر بويىچە، ئۇ، ئىم-
سانىيەنىڭ تۇنجى ئاتىسى ھەزرىتى "ئادەم" نىڭ ئايىلى

بولۇپ، تۇنجى ئامدۇر.

تەۋاتتا كورسەتىلىشىچە، ئۇ، ھەزرىتى ئادەم بىلەن جەننەتتىكى ۋاقتىدا، يەھۋىنىڭ چەكلىشىگە قارىماي، جەننەتتىن "ئەقىل دەرىخى مېۋىسى"نى ئۈزگەن. ئىسلام دىنى كىتاپلىرىچە، ھەزرىتى ئادەم بىلەن ھاۋا ئانا تەڭرىدىن پەرىشتە ئارقىلىق تاپىلانغان "بۇغداي"نى يىمەسلىك توغرىسىدىكى پەرمانغا ئەمەل قىلالايماي، ئۇنى يەپ قويۇش بىلەن جەننەتتىن چىقىرىلغان.

②۱ مۇھەممەت سىدىق زەلىلى — يەكەندە تۇغۇلۇپ، 17 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە 18 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ياشىغان ئۇيغۇر شائىرى. ئۇنىڭ نۇرغۇن ئەسەرلىرى بولغان. «بۇلاق» مەجمۇئەسىدە بېرىلگەن مەلۇمات بويىچە، ئۇنىڭ بىر قىسقا شېئىرلار توپلىمى ۋە بىر چوڭ دىۋانى بولۇپ ئىككى ئەسىرى ساقلانماقتا ئىكەن. زەلىلىنىڭ 1727 - يىلىدىن 1735 - يىلىغىچە يازغان توت داستانى ۋە 253 پارچە شېئىرى بولۇپ، داستانلىرى ئەينى تارىختىكى يەكەندىنىڭ ئىجتىمائىي ئەھۋالىنى كۆرسىتىپ بېرىدىكەن. بۇلاردا شائىرنىڭ ئۆز تەرجىمىھالىنى بايان قىلىنغان. بۇلار ئىچىدە بىر قەدەر مۇكەممەلەرگى «كۈللىمىياتى دىۋان» («ئومۇمىي توپلام») دىيىلگەن ئەسەردىن ئىبارەت.

زەلىلىنىڭ ئىجتىمائىي پائالىيىتى، شېئىر ئەمۇنلىرى توغرىسىدىكى تەپسىلاتى ئۈچۈن «ئۇيغۇر خەلق كلاسسىك مۇزىكىسى — 12 مۇقام ھەققىدە» ناملىق كىتاپقا مۇراجەت قىلىنىشى كېرەك.

②۸ تەخمىنەن ۱۰ - ئەسىردە ئۆتكەن روداكى - مەش-

ھۇر پارس شائىرى ۋە شېئىرىيەت ماھىرى. ئۇنىڭ زەرەپ-
شان ۋادىسىدىكى روداك ناملىق بىر يېزىدا تۇغۇلغانلىقى
رېئايەت قىلىنىدۇ. شۇڭا تەخەللۇسى "روداكى بولغان" دىيىد-
لىنىدۇ. ئۇ، ئەسەرلىرىنى پارس تىلىدا يازغان. بەزى تەتقى-
قاتچىلار «لەيلى مەجنۇن» داستانى ئەڭ ئاۋال روداكى
تەرىپىدىن يېزىلغان دىيىشمەكتە. بۇ «رۇبائىيات» نىڭ
ئاپتورى شۇ پىكىردە بولۇپ، «لەيلى مەجنۇن» ۋەقەسىنى
روداكى ۱۰ - ئەسىردە، نىزامىنىڭ ۱۲ - ، ناۋائىنىڭ
۱۴ - ، پۇزولنىڭ ۱۶ - ئەسىردە يازغانلىغىنى كۆرسىتىدۇ.
شائىر بۇ رۇبائىسىدا ئەينى زاماندا پادىشا ھۈسەيىن
بايقارانىڭ ناۋايى شېئىرلىرىغا روداكى شېئىرلىرىغا قارىغان-
دەك قارىيالمىغانلىقى، توغرا مۇئامىلە قىلالىمىغانلىقى ۋە بۇ
توغرىدا مۇھەممەت بابۇرچىلىك بولالمىغانلىغىنى سۆزلەيدۇ.
②۹ قەدىمقى يۇنان ئەپسانىلىرىدا كۆرسىتىلىشىچە،
ئەينى زاماندىكى يۇنانلىقلار "خۇدانى" ياخشى كىيىم
كىيگەن، ياخشى قورال ئاسقان ۋە ھاكىملىق بەل-
كىلىرىنى تاقىغان كىشى قىياپىتىدە تەسەۋۋۇر قىلىدىكەن؛
تەبىئەتتىكى ھەرخىل ھادىسىلەر ۋە ھەركەتلەرنى مەخسۇس
شۇنىڭ خۇداسىنىڭ ئىشى دەپ تونۇيدىكەن؛ بۇ يەردە
ئول زاماندا - يەر خۇداسى، چاقماق - گۈلدۇرماما خۇدا -
سى، دېڭىز خۇداسى، ئۇرۇش خۇداسى، گۈزەللىك خۇداسى
دەپ ئاتىلىدىغان "خۇدالار" بولۇپ، زىۋىس ئۇلارنىڭ
چوڭى ئىكەن.

شۇنداق ئەپسانىلەر بويىچە، پرومىتەئوس (پرومىتى)
ئادەملەرنى ئوپا بىلەن سۇدىن ياراتقان خۇدا ۋە ئادەم -
لەرنى ئەقىلسىز ھايۋاندىن ئەقىللىق، ماھارەتلىك ئىنسانغا
ئايلىتىدىغان، دەپ تونۇلغان.

پرومىتى زىۋىستىن ئوت ئوغرىلاپ ۋە ئادەملەرنى
ئوتتىن پايدىلىنىشقا ئۈگىتىپ، بۇ يول بىلەن ئادەملەرنى
ئەقىللىق قىلغان ئىمىش. شۇڭا زىۋىس پرومىتىگە غەزەپ -
لىنىپ، قاتتىق جازا بەرگەن ئىكەن: زىۋىس ئۇنى كاۋكاز
تاغلىرىغا ئاپىرىپ، ئىگىز تاققا زەنجىر بىلەن باغلاپ تۇرۇپ
قويغان ۋە ھەركۈنى بىر بۇركۇت ئەۋەتىپ، ئۇنىڭغا پرومىتە -
تىنىڭ جىگرىنى چوقۇتۇپ تۇرغان. بىراق پرومىتى شۇ
قەدەر ئازاپقا چىدىغانكى، زىۋىسقا بوي سۇنمىغان. ھەتتا
ئۇ، زەنجىردە باغلاقلىق تۇرۇپ، ئۇنى پىسەنت قىلماي
كۆلگەن.

ئاپتور بۇ رۇبائىدا چىداملىق، مەردانلىك ئوبرازىنى
ئاشۇ پرومىتنىڭ ئوبرازى ئارقىلىق سۈرەتلەپ كۆرسىتىدۇ.
③ «ھەپتى مەنزىرى بەھرام» ئەلىشىر ناۋايدىن
خەمىسى (بەش داستانى) دىكى تۆتىنچى كىتاپ. ئۇ يەنە:
«سەبىئە سەييارە» (يەتتە سايىھەتچى) دەپمۇ ئاتىلىدۇ.
بۇنىڭدا ناۋايى پادىشا بەھرام بېغىنىڭ يەتتە خىل
مەنزىرىدە (كورۇنۇشتە) بىزىتىلگەنلىك شائۇ - شەۋكىتىنى
تەسۋىرلەيدۇ.

柔巴依集 (维吾尔文)

阿不都秀库尔·穆罕默德依明 著

喀什噶尔维吾尔文出版社出版

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂印刷

787×1092毫米32开本7.25印张 插页1

1981年10月第1版 1982年3月第1次印刷

印数1 — 8,000

统一书号: M 10264.6 定价0.38元